ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

ក្រសួងអប់រំ យុវជន និង កីឡា

កម្មវិធីសាលាកុមារមេត្រី

សមាសភាគទី ២ : ប្រសិទ្ធភាពនៃការបង្រៀន និង រៀន

គោលវិធីសិស្សមជ្ឈមណ្ឌល

ឯកសារគាំទ្រការអនុវត្ត

សៀវភៅផ្នែកសម្របសម្រួល

អារម្ភកថា

សៀវភៅប្រសិទ្ធភាពនៃការបង្រៀន និង រៀន (ETL) ត្រូវបានរៀបរៀងក្នុងក្របខណ្ឌសមាសភាគទី ២ នៃកម្មវិធី សាលាកុមារមេត្រី ជា ២ សៀវភៅ : សៀវភៅអ្នកសម្របសម្រួល និង សៀវភៅកំណត់ត្រាគ្រូ ។

ទំរង់នៃសំណេរមាន ២ គឺ :

-ទំរង់ជាការបំប៉ន

-ទំរង់ជាលំហាត់កិច្ចការដោយផ្អែកលើសកម្មភាពដែលបានបង្រៀនកន្លងមក ។

ខ្លឹមសារនៃសៀវភៅបានពណ៌នាចំនួន ៨ មេរៀនសំខាន់ៗ ដែលនឹងអាចពង្រីកសមត្ថភាពក៏ដូចជាបទពិសោធ ជូនគ្រូឈរថ្នាក់ឱ្យមានការអភិវឌ្ឍមួយកំរិតថែមទៀត ទាំងរបៀបរបបការងារ ទាំងបច្ចេកទេសបង្រៀន ។ ខ្លឹមសារមេរៀនបានផ្តល់នូវ គំនិតផ្តួចផ្តើមជាច្រើនសម្រាប់ការបង្រៀនដូចជា :

-ការបង្កើតល្បែងសិក្សាច្រើនបែបសម្រាប់មុខវិជ្ជាគោលទាំង ៤

-ការច្នៃប្រឌិតប្រើប្រាស់ប័ណ្ណផ្សព្វផ្សាយផ្សេងៗ : ផ្ទាំងរូបភាព ឯកសារ... ដែលបំរើឱ្យសេវាសង្គម (**អប់រំ សុភាព ពាណិជ្ជកម្ម បរិស្ថាន... ។ល។**) មកបំរើឱ្យការរៀនរបស់កុមារបានល្អប្រសើរ

-ល្បិចជួយកុមារដើម្បីអភិវឌ្ឍបំណិនអាន សំណេរ និង ការគិត (បញ្ហា)... ។

សៀវភៅប្រសិទ្ធភាពនៃការបង្រៀន និង រៀន (ETL) មានគោលដៅតែមួយគត់ គឺអភិវឌ្ឍបុគ្គលិកលក្ខណៈ ពេញលេញរបស់កុមារគ្រប់រូប ។

គណៈកម្មការអភិវឌ្ឍកម្មវិធីសាលាកុមារមេត្រី នឹងចងក្រងសកម្មភាពមេរៀនជាលក្ខណៈប្រតិបត្តិបន្តបន្ទាប់ទៀត សម្រាប់ជាជំនួយស្មារតីជូនលោកគ្រូ អ្នកគ្រូជាទីស្រឡាញ់ និង រងចាំទទួលមតិកែលំអពីលោកអ្នកជានិច្ច ។

អរគុណ !

<u>បញ្ជីប្រធានបទ</u>

ទំព័រ

-សេចក្តីផ្តើម គោលបំណង ខ្លឹមសាររួម..១

ប្រធានបទទី ១ : ការគ្រប់គ្រងថ្នាក់រៀន ៥ សកម្មភាព..២-៥

ប្រធានបទទី ២ : ការប្រើប្រាស់សំណួរ ៥ សកម្មភាព...៦-១៨

ប្រធានបទទី ៣ : ការបង្កើតល្បែងសិក្សា ៦ សកម្មភាព...១៩-២៦

ប្រធានបទទី ៤ : ការប្រើប្រាស់ធនធានក្នុងថ្នាក់រៀនសំបូរបែប ៥ សកម្មភាព...............................២៧-៣១

ប្រធានបទទី ៥ : ការអភិវឌ្ឍអំណាន ៤ សកម្មភាព...៣២-៣៧

ប្រធានបទទី ៦ : ការអភិវឌ្ឍសំណេរ ៣ សកម្មភាព...៣៨-៤៣

ប្រធានបទទី ៧ : វាយតម្លៃ/កម្រងស្នាដៃសិស្ស ៤ សកម្មភាព...៤៤-៤៦

ប្រធានបទទី ៨ : ការឆ្លុះបញ្ចាំងគ្រូ (ស្វ័យវាយតម្លៃ) ៤ សកម្មភាព...៤៧-៥១

ឧបសម្ព័ន្ធ

ប្រសិទ្ធភាពនៃការបង្រៀន និងរៀន

I.សេចក្តីផ្តើម

សាលាកុមារមេត្រី គឺជាក្របខណ្ឌទូលំទូលាយមួយដែលមានគ្រប់ផ្នែកនៃការងារទាំងអស់របស់សាលារៀន រួមមាន ការគ្រប់គ្រងសាលារៀន សុខភាព និងសុវត្ថិភាព យេនឌ័រ ទំនាក់ទំនងសាលារៀន និងសហគមន៍ និង ការគាំទ្ររបស់ប្រព័ន្ធអប់រំ ។ សកម្មភាពប្រសិទ្ធភាពនៃការបង្រៀន និងរៀន សមាសភាគទី២ នៃកម្មវិធីសាលាកុមារមេត្រី ត្រូវបានចងក្រងជា ២ ឯកសារដាច់ដោយឡែកពីគ្នា :

១.ឯកសារសម្រាប់គ្រូឧទ្ទេសធ្វើការបំប៉ន "**សៀវភៅអ្នកសម្របសម្រួល**"

២.ឯកសារសម្រាប់គ្រូឈរថ្នាក់ ហៅថា "**សៀវភៅកំណត់ត្រាគ្រូ**"

សៀវភៅអ្នកសម្រសសម្រួល គឺជាសៀវភៅណែនាំមានសារប្រយោជន៍ ចំពោះបុគ្គលិកអប់រំ ដែលត្រូវធ្វើសិក្ខាសាលាបំប៉នដល់គ្រូ សម្រាប់ប្រសិទ្ធភាពនៃការបង្រៀន និងរៀននេះ ។ សៀវភៅនេះអធិប្បាយយ៉ាងពិស្តារអំពីផែនការសកម្មភាពបំប៉នគ្រូនៅក្នុង សិក្ខាសាលាប្រាំមួយថ្ងៃដំបូងនៅខែកញ្ញា និងសិក្ខាសាលាពិនិត្យតាមដានចំនួន ១ ថ្ងៃនៅខែមេសា និង ១ថ្ងៃនៅ ខែកក្កដា ។ សៀវភៅនេះក៏សង្ខេបអំពីអ្វីដែលអ្នកសម្របសម្រួលមូលដ្ឋានត្រូវជួយគ្រូឱ្យរៀបចំ សម្រាប់ការប្រជុំប្រចាំខែក្នុងឆ្នាំសិក្សាផងដែរ ។ គ្រូឧទ្ទេសត្រូវយល់ឱ្យច្បាស់ផងដែរអំពីខ្លឹមសាររបស់សៀវភៅកំណត់ត្រាគ្រូ ។

II.គោលបំណង

ដើម្បីឱ្យលោកគ្រូ អ្នកគ្រូកែលំអគុណភាពនៃការរៀនសូត្ររបស់សិស្ស ដោយការអនុវត្តវិធីបង្រៀន និងរៀនតាមបែបកុមារមេត្រី ។

III.ខ្លឹមសារ

ប្រសិទ្ធភាពនៃការបង្រៀន និងរៀន រួមមាន :

១.ការគ្រប់គ្រងថ្នាក់រៀន : ១.១ ដល់ ១.៥

២.ការប្រើប្រាស់សំណួរ : ២.១ ដល់ ២.៥

៣.ការបង្កើតល្បែងសិក្សា : ៣.១ ដល់ ៣.៦

៤.ការប្រើប្រាស់ធនធានក្នុងថ្នាក់រៀនសំបូរបែប : ៤.១ ដល់ ៤.៥

៥.ការអភិវឌ្ឍអំណាន : ៥.១ ដល់ ៥.៤

៦.ការអភិវឌ្ឍសំណេរ : ៦.១ ដល់ ៦.៣

៧.រង្វាយតម្លៃ និងកម្រងស្នាដៃសិស្ស : ៧.១ ដល់ ៧.៣

៨.ការឆ្លុះបញ្ចាំង (ស្វ័យវាយតម្លៃ) : ៨.១ ដល់ ៨.៤

✦ ឯកសារឧបសម្ព័ន្ធ

IV.សកម្មភាពអនុវត្ត

ប្រធានបទទី១ : ការគ្រប់គ្រងថ្នាក់រៀន

សកម្មភាព 1.1 កុមារនីមួយៗមានភាពខុសគ្នា 45 នាទី

សម្ភារ : ប័ណ្ណ VIPP ផ្ទាំងក្រដាសធំ ប៊ិកហ្វឺត ស្កុត ។

អ្នកសម្របសម្រួល ឱ្យអ្នកចូលរួមគិតពិចារណាអំពីអ្វីដែលធ្វើឱ្យកុមារមានភាពខុសគ្នា ។ ឧទាហរណ៍: តើអ្វីដែលធ្វើឱ្យកុមារនៃគ្រួសារអាជីវកម្មខុសពីកុមារជាកូនកសិករ ឬ កូនអ្នកព្រៃភ្នំ ជនបទដាច់ស្រយាល? តើអ្វីដែលធ្វើឱ្យកុមារកម្ពុជាខុសពីកុមារនៅអាហ្វ្រិក នៅអូស្ត្រាលី ឬ នៅអាមេរិក ? (អ្នកសម្របសម្រួលមិនរំពឹងថាបានចម្លើយគ្រប់គ្រាន់ពីសំណួរនេះទេ ប៉ុន្តែគាត់អាចទទួលចម្លើយបានយ៉ាងហោចណាស់ចំនួន ២ ឬ ៣ ដែលបញ្ជាក់ថាសិក្ខាកាមយល់បានច្បាស់លាស់ហើយ) ។

បន្ទាប់មកអ្នកសម្របសម្រួលឱ្យអ្នកចូលរួមធ្វើការងារជាក្រុមតូចៗដោយប្រើប័ណ្ណ VIPP សម្រាប់សរសេរចម្លើយសំណួរខាង ក្រោម:

សំណួរផ្តោត : ***តើកត្តាអ្វីខ្លះដែលធ្វើឱ្យកុមារមានភាពខុសគ្នា?*** (ប័ណ្ណ VIPP)

ចម្លើយរំពឹងទុក : អាចរួមបញ្ចូលនូវ : វប្បធម៌ តំណមរតក បរិស្ថាន ស្ថានភាពសង្គម-សេដ្ឋកិច្ច គ្រួសារ សុខភាព ចំណីអាហារ យ៉េនឌ័រ ជាតិសាសន៍ ... ។

ក្រុមនីមួយៗបិទប័ណ្ណរបស់ខ្លួននៅលើក្តារខៀន ឬ នៅលើផ្ទាំងក្រដាសធំមួយ ។ បន្ទាប់មកពួកគាត់ធ្វើចំណាត់ថ្នាក់ជាក្រុមដោយខ្លួនឯង រួចសរសេរឈ្មោះ សម្រាប់ក្រុមនីមួយៗនៅលើប័ណ្ណដែលមានពណ៌ខុសៗគ្នា ។

ជាបញ្ចប់អ្នកសម្របសម្រួលពិនិត្យឡើងវិញនូវឈ្មោះក្រុមផ្សេងៗដែលអ្នកចូលរួមបានជ្រើសរើស ។ ជម្រើសទាំងនោះមាន : សុខភាព គ្រួសារ ជីវសាស្រ្ត ស្ថានភាពសេដ្ឋកិច្ច វប្បធម៌ សាសនា ភាសា ជាតិសាសន៍ ទីកន្លែង ដែលគេរស់នៅ សុខភាព (ពិការភាព) បុគ្គលិកលក្ខណៈ និងសមត្ថភាព ... ។

ក្រុមភាគច្រើននឹងជ្រើសរើសឈ្មោះក្រុមផ្សេងៗគ្នា និងវិធីធ្វើចំណែកថ្នាក់ខុសៗគ្នា ប៉ុន្តែត្រូវសមហេតុផល និងអាចទទួលយកបាន ។ អ្នកចូលរួមគួរតែទទួលស្គាល់ថា ពុំមានចម្លើយ "ត្រូវ" ទោលឡើយ និងថាគំនិតខុសៗគ្នា និងវិធីឆ្លើយនានាអាចទទួលយកបានទាំងអស់ ។

★ **VIPP :** មើលការណែនាំក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ ។

សកម្មភាព 1.2	**ការទទួលស្គាល់ភាពខុសគ្នា**	**30 នាទី**

សម្ភារ : រូបកុមារនៅក្នុងថ្នាក់ និងស្រូវនៅក្នុងស្រែមួយ ។

អ្នកសម្របសម្រួលនិយាយៈ ឥឡូវនេះខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នកគិតអំពី លទ្ធផលនៃសកម្មភាពចុងក្រោយថាតើវាមានន័យអ្វីខ្លះចំពោះយើងក្នុងនាមជាគ្រូបង្រៀន ។

ដើម្បីជួយអ្នកចូលរួមឱ្យគិតអំពីសំណួរនេះ អ្នកសម្របសម្រួលត្រូវប្រើដ្យាក្រាមអំពីកសិករ និងស្រូវនៅក្នុងស្រែ និងរូបគ្រូជាមួយសិស្សនៅក្នុងថ្នាក់រៀន (រូបទាំង២នេះគួរប្រើផ្ទាំងតែមួយ) ។ **អ្នកសម្របសម្រួលសួរៈ** ***តើអ្នកគិតថាវាមានបញ្ហា ឬ ទេ ប្រសិនបើកសិករ យកចិត្តទុកដាក់ចំពោះស្រូវទាំងអស់ដូចៗគ្នា ? តើទង្វើនេះជះឥទ្ធិពលយ៉ាងដូចម្ដេចដល់ផលសម្រេច ? តើគ្រូអាចប្រព្រឹត្ត ចំពោះសិស្សទាំងអស់ដូចៗគ្នាឬទេ ? តើទង្វើនេះមានឥទ្ធិពលយ៉ាងដូចម្ដេចដល់ផលសម្រេច?***

កុមារនៅក្នុងថ្នាក់រៀន

ស្រូវនៅក្នុងស្រែ

សំណួរផ្ដោត សម្រាប់ក្រុមទាំងមូល : ***តើយើងបានព័ត៌មានអ្វីខ្លះអំពីកុមារនៅក្នុងថ្នាក់រៀនយើង ?***

-អ្នកសម្របសម្រួលសរសេរចម្លើយរបស់អ្នកចូលរួមនៅលើក្ដារខៀន/ផ្ទាំងក្រដាសធំ ...

-ចម្លើយរំពឹងទុក :

- ✧ពុំមាននរណាម្នាក់ដូចគ្នានឹងអ្នកផ្សេងឡើយ : កុមារទាំងអស់ខុសគ្នា
- ✧កុមារមានបទពិសោធន៍ផ្សេងៗគ្នានៅក្នុងជីវិតពួកគេ
- ✧កុមារក៏ប្រហែលជារៀនសូត្រតាមវិធីផ្សេងៗគ្នាដែរ
- ✧កុមារដែលពុំចេះភាសាខ្មែរជាភាសាយានទីមួយនឹងបាត់បង់អត្ថប្រយោជន៍
- ✧កុមារដែលមកពីគ្រួសារអ្នកមាននឹងទទួលបានអត្ថប្រយោជន៍
- ✧កុមារខ្លះរៀនយ៉ាងលឿន និងយ៉ាងងាយ កុមារខ្លះទៀតពុំដូច្នេះឡើយ
- ✧កុមារខ្លះទទួលការគាំទ្រ និងការលើកទឹកចិត្តពីមាតាបិតា កុមារខ្លះទៀតពុំបានទទួលឡើយ
- ✧កុមារខ្លះបានស្គាល់សៀវភៅ និងអក្សររួចហើយ កុមារខ្លះទៀតមិនទាន់ស្គាល់ឡើយ
- ✧កុមារភាគច្រើនមានបងប្អូនបង្កើត និងធ្វើអ្វីៗជាមួយគ្នា កុមារខ្លះទៀតពុំមានឡើយ
- ✧កុមារខ្លះមានចិត្តចង់ដឹងចង់ឮ និងចង់សាកល្បងរបស់ថ្មីៗជានិច្ច កុមារខ្លះទៀតមិនចង់ឡើយ ។ល។

អ្នកសម្របសម្រួលសង្ខេបដោយនិយាយថា សិស្សទាំងអស់មានភាពខុសៗគ្នា ហើយវិធីដែលគេរៀនសូត្រក៏ខុសគ្នាដែរ ។ ដូច្នេះគ្រូត្រូវតែផ្ដល់លទ្ធភាពច្រើនយ៉ាងដែលអាចធ្វើបាន ដើម្បីស្វែងយល់ពីរបៀបរៀនរបស់កុមារទាំងនេះ យើងមិនអាចប្រើប្រាស់វិធី ១ ឬ ២ ដូចគ្នានោះទេ អាចប្រើវិធីផ្សេងៗទៀតក្នុងការជួយសិស្សឱ្យសិក្សា ។

សកម្មភាព 1.3 វិធីរៀនរបស់កុមារ 45 នាទី

សម្ភារ : ប័ណ្ណ VIPP ផ្ទាំងក្រដាសធំ ប៊ិក ហ្វឺត ស្កុត ។

អ្នកសម្របសម្រួលនិយាយថា : សូមពិចារណាអំពីសិស្សនៅក្នុងថ្នាក់របស់អ្នក និងរាល់វត្ថុទាំងអស់ដែលពួកគេដឹង ។

បន្ទាប់មកអ្នកសម្របសម្រួលសួរថា : *តើសិស្សរៀនគ្រប់អ្វីៗទាំងអស់នៅតែក្នុងសាលារៀនឬ?*

ចម្លើយរំពឹងទុក: *មិនមែនទេ ។*

អ្នកសម្របសម្រួលសួរ: *តើពួកគេបានរៀនអ្វីផ្សេងៗទៀតនៅឯណា ? តើពួកគេរៀនពីនរណា?*

ចម្លើយរំពឹងទុក : *ពួកគេរៀនបានខ្លះនៅសាលារៀន ប៉ុន្តែចំណេះដឹងជាច្រើនផ្សេងទៀត ពួកគេបានរៀននៅខាងក្រៅសាលារៀន ។ ពួកគេរៀនពីគ្រួសាររបស់ខ្លួន ពីបទពិសោធន៍ខ្លួនឯង និងពីកុមារដទៃទៀត ។*

កិច្ចការរបស់អ្នកចូលរួម

អ្នកសម្របសម្រួលប្រាប់អ្នកចូលរួមឱ្យធ្វើការងារជាក្រុមតូចៗ ដើម្បីឆ្លើយសំណួរ : *តើកុមារបានរៀនអ្វីៗទាំងនេះយ៉ាងដូចម្តេច?*

អ្នកសម្របម្រួលប្រាប់សិក្ខាកាមឱ្យប្រើប្រាស់លំនាំប័ណ្ណ VIPP ដើម្បីឆ្លើយសំណួរនេះ ។

អ្នកសម្របសម្រួលពន្យល់ពីលំនាំប័ណ្ណ VIPP និងរបៀបប្រើ (មើលឧបសម្ព័ន្ធ) ។

អ្នកចូលរួមពិភាក្សាសំណួរជាក្រុមតូចៗ និងរាយចម្លើយរបស់ខ្លួននៅលើប័ណ្ណ VIPP ។ អ្នកសម្របសម្រួលជួយពួកគាត់ឱ្យធ្វើចំណែកថ្នាក់ចម្លើយរបស់ខ្លួនទៅជាក្រុម និងសរសេរចំណងជើងក្រុមនីមួយៗនៅលើប័ណ្ណដែលមានពណ៌ខុសគ្នា ។ ក្រុមនីមួយៗដាក់តាំងគំនិតរបស់ខ្លួន ។ អ្នកសម្របសម្រួលចងក្រងគំនិតដាក់តាំងរបស់ក្រុមទាំងមូល ។

សន្និដ្ឋាន : អ្នកសម្របសម្រួលបញ្ជាក់ថា ការរៀនសូត្រប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព ភាគច្រើនអាចកើតឡើងដោយពុំចាំបាច់បង្រៀនក្នុងប្រព័ន្ធដោយប្រើសៀវភៅអាន និងសៀវភៅគ្រូ សរសេរចូលសៀវភៅអ្វីឡើយ ។ល។ វាគឺជាអ្វីដែលគេអាចហៅថា " ***ការរៀនសូត្របែបធម្មជាតិ*** " អ្នកសម្របសម្រួលនិយាយថា គ្រូអាចប្រើវិធីច្រើនយ៉ាងនៃការសិក្សាក្នុងថ្នាក់រៀនផ្ទាល់របស់គេនៅសាលារៀន ។

សកម្មភាព 1.4 ការតុបតែងថ្នាក់រៀន ២០ នាទី

សម្ភារ : ផ្ទាំងក្រដាសធំ ប៊ិកហ្វឺត ។

អ្នកសម្របសម្រួលប្រាប់អ្នកចូលរួមឱ្យបង្កើតជាក្រុមតូចៗ និងពិភាក្សាសំណួរផ្តោត : **តើអ្វីខ្លះជាគំនិតល្អជាងគេដែលអ្នកធ្លាប់ប្រើដើម្បីធ្វើឱ្យបរិស្ថានថ្នាក់រៀនមានការទាក់ទាញសិស្សឱ្យចង់រៀន? តើអ្វីខ្លះទៀតជាគំនិតល្អជាងគេ ដែលអ្នកធ្លាប់ឃើញនៅក្នុងថ្នាក់រៀនដទៃទៀត?**

អ្នកចូលរួមធ្វើការងារជាក្រុមតូចៗដើម្បីរាយគំនិតនៅលើផ្ទាំងក្រដាសធំ និងបង្ហាញសម្រាប់ក្រុមទាំងមូល ។ ក្រុមទី១ បង្ហាញគំនិតទាំងអស់របស់ខ្លួន ក្រុមបន្ទាប់បង្ហាញគំនិតថ្មីៗដែលមាន ។ អ្នកសម្របសម្រួលចងក្រងបញ្ជីគំនិតរបស់ក្រុមទាំងអស់ ។

អ្នកចូលរួមអាចសុំឱ្យពន្យល់ជាពិស្តារនូវគំនិតណាមួយ ។ អ្នកចូលរួមដែលបានសរសេរគំនិតទាំងនេះ គួរតែពន្យល់វា ពុំមែន អ្នកសម្របសម្រួលជាអ្នកពន្យល់ឡើយ ។

សកម្មភាព 1.5 ការគូរប្លង់ថ្នាក់រៀន 45 នាទី

សម្ភារ : សៀវភៅកំណត់ត្រាគ្រូ ដ្យាក្រាមបន្ទប់សិក្ខាសាលា ។

អ្នកសម្របសម្រួលប្រាប់អ្នកចូលរួមឱ្យមើលការពណ៌នាអំពីកិច្ចការទី១ ទី២ និងទី៣ នៃប្រធានបទទី១ និងពិភាក្សាវា ជាមួយអ្នកដែលអង្គុយក្បែរខ្លួន ។

អ្នកសម្របសម្រួលសួរសំណួរ : ***តើយើងគួរប្លង់ថ្នាក់រៀននៅពេលណាខ្លះ?***

<u>ចម្លើយរំពឹងទុក:</u> *ខែតុលា កុម្ភៈ និងមិថុនា ។*

អ្នកសម្របសម្រួលសួរអ្នកចូលរួម: ***ហេតុអ្វីបានជាយើងត្រូវគូរប្លង់បន្ទប់រៀន៣ នៅពេលវេលាពុខុសៗគ្នាក្នុងឆ្នាំសិក្សា?***

<u>ចម្លើយរំពឹងទុក:</u> *ពីព្រោះយើងចង់ឃើញអ្វីដែលប្រែប្រួលនៅទីនោះរៀងរាល់លើក ។ ការផ្លាស់ប្តូរនេះនឹងបង្ហាញថាគ្រូបានអនុវត្តជាក់ស្តែងនូវគំនិតថ្មីៗ ឬ មិនបានអនុវត្ត ។*

កិច្ចការរបស់អ្នកចូលរួម

អ្នកសម្របសម្រួលប្រាប់អ្នកចូលរួមឱ្យរំលឹកពីរបៀបរៀបចំថ្នាក់រៀនគាត់កាលពីឆ្នាំសិក្សាកន្លងមក ហើយបន្ទាប់មកគូរដ្យាក្រាមថ្នាក់នេះ ។ អ្នកសម្របសម្រួលនិយាយថា រូបភាពពុំត្រូវការខ្នាតលំអិតច្បាស់លាស់ឡើយ ។

នៅពេលអ្នកចូលរួមបានបញ្ចប់ដ្យាក្រាមរបស់ខ្លួនហើយ ពួកគាត់គួរតែបង្ហាញវាដល់អ្នកអង្គុយជិតខ្លួនឱ្យមើលថាតើគាត់អាចយល់វាបានឬទេ ។

អ្នកសម្របសម្រួលបង្ហាញឧទាហរណ៍ខ្លះៗអំពីដ្យាក្រាមបន្ទប់រៀន និងបញ្ជាក់ថា វាជាឧទាហរណ៍យ៉ាងល្អអំពីអ្វីដែលគ្រូគួរធ្វើសម្រាប់កិច្ចការគូរប្លង់ថ្នាក់រៀនទាំងបី នៅក្នុងវគ្គប្រសិទ្ធភាពនៃការបង្រៀន និងរៀន ។

ប្រធានបទទី 2 ការប្រើប្រាស់សំណួរ

សកម្មភាព 2.1 ហេតុអ្វីបានជាត្រូវសួរសំណួរ 15 នាទី

សម្ភារ : សន្លឹកក្រដាស សម្រាប់សរសេរឧទាហរណ៍នៃសំណួរ ។

អ្នកសម្របសម្រួលប្រើសំណួរដើម្បីទាញយកសេចក្តីសង្ខេបគំនិតសំខាន់ៗអំពីការសួរសំណួរពីសិក្ខាកាមដែលពួកគាត់ប្រហែលជាពួកគាត់បានដឹងរួចហើយពីកាបំប៉នលើកមុន (ឧទាហរណ៍: ប្រធានក្រុមបច្ចេកទេស) ។

- **ហេតុអ្វីបានជាត្រូវសួរសំណួរ?** *ចម្លើយរំពឹងទុក :* ដើម្បីពិនិត្យមើលការយល់ ដើម្បីជំរុញការពិចារណា ដើម្បីឱ្យកុមារនិយាយ ដើម្បីប្រមូលគំនិត និងបទពិសោធពីកុមារ ។ល។
- **តើសំណួរទាំងអស់ដូចគ្នាឬទេ?** *ចម្លើយរំពឹងទុក :* មិនដូចគ្នាទេ ។
- អ្នកសម្របសម្រួលសួរសំណួរបន្ត : តើអ្នកអាចប្រាប់ខ្ញុំពីកម្រិតសំណួរទូទៅពីរបានឬទេ?
- *ចម្លើយរំពឹងទុក :* សំណួរចងចាំ និងសំណួរត្រិះរិះ ។
- **តើអ្វីជាការខុសគ្នារវាងសំណួរចងចាំ និងសំណួរត្រិះរិះ?**
- *ចម្លើយរំពឹងទុក :* សំណួរចងចាំអាចឆ្លើយបានដោយការ ចងចាំអ្វីមួយដែលគ្រូបាននិយាយ ឯសំណួរត្រិះរិះធ្វើឱ្យកុមារពិចារណាល្អិតល្អន់ដោយខ្លួនឯងមុននឹងផ្តល់ចម្លើយ ។

អ្នកសម្របសម្រួលប្រាប់សិក្ខាកាមធ្វើការជាដៃគូ និងសរសេរឧទាហរណ៍នៃសំណួរចងចាំមួយ និងសំណួរត្រិះរិះមួយ ។ អ្នកសម្របសម្រួលចែកក្រដាសពីរសន្លឹកដល់ដៃគូនីមួយៗឱ្យសរសេរសំណួរចងចាំមួយ និង សំណួរត្រិះរិះលើក្រដាសនីមួយៗ ។

អ្នកសម្របសម្រួលហៅសិក្ខាកាមមួយចំនួន ឱ្យស្ម័គ្រចិត្តឡើងបង្ហាញឧទាហរណ៍សំណួររបស់ពួកគាត់ទៅកាន់សិក្ខាកាមទាំងឡាយ ។ សិក្ខាកាមផ្សេងទៀតពិនិត្យមើលនឹងផ្តល់យោបល់យល់ស្រប ប្រសិនបើមិនយល់ស្របជាមួយចម្លើយ ត្រូវផ្តល់មូលហេតុ ។

សកម្មភាព 2.2 ការធ្វើចំណែកថ្នាក់សំណួរ 60 នាទី

សម្ភារ ៖ អត្ថបទគំរូ និងសំណួរ (អត្ថបទទី១) តារាងទី១ បង្ហាញពីសំណួរ ៦ កម្រិត និង លក្ខណៈរបស់វា ។

អ្នកសម្របសម្រួលនិយាយថា ៖ ប្រព័ន្ធនៃការធ្វើចំណែកថ្នាក់សំណួរភាគច្រើនបានបែងចែកជាច្រើនកម្រិត ។ កម្រិតទី១ គឺសំណួរចងចាំ ដែលសំណួរនេះមានលក្ខណៈងាយជាងគេបំផុត ។ បន្ទាប់មកមាន សំណួរ៥ កម្រិតទៀតដែលសំណួរនីមួយៗតម្រូវឱ្យមានការគិតច្រើនឡើងៗរហូតដល់សំណួរកម្រិតទី៦ គឺសំណួរវាយតម្លៃ ។ ប្រព័ន្ធនៃការធ្វើចំណែកថ្នាក់ត្រូវបានបែងចែកជា៦កម្រិតដោយចាប់ផ្ដើមពីកម្រិតងាយជាងគេបំផុត (ទាបជាងគេបំផុត) ទៅកម្រិត ស្មុគស្មាញបំផុត (កម្រិតខ្ពស់បំផុត) ត្រូវបានគេហៅជាភាសាអង់គ្លេសថា Taxonomy of questions (ការធ្វើចំណែកថ្នាក់ សំណួរតាមកម្រិត) ។

ក្រុមកម្រិត	ឈ្មោះកម្រិតសំណួរ	អ្វីដែលតម្រូវឱ្យធ្វើ (លក្ខណៈកម្រិតនៃការគិត)
ចងចាំ	ចងចាំ	នឹកឃើញឡើងវិញនូវព័ត៌មានណាមួយ
ត្រិះរិះ	យល់ដឹង	ពន្យល់នូវអត្ថន័យនៃព័ត៌មានណាមួយ
	អនុវត្ត	អនុវត្តព័ត៌មានអ្វីមួយដែលបានយល់ ទៅក្នុងស្ថានការណ៍មួយផ្សេងទៀត ដើម្បីបង្កើតជាលទ្ធផលមួយ ។
	វិភាគ	គិតអំពីព័ត៌មានមួយ ឬ ច្រើនហើយបកស្រាយព័ត៌មាននោះ ដើម្បីបង្កើតគំនិតថ្មីឬការសន្និដ្ឋានថ្មីខុសពីព័ត៌មានដែល បានផ្ដល់រួចហើយ
	សំយោគ	យកគំនិតពីព័ត៌មានផ្សេងគ្នាចំនួនពីរ ឬ ច្រើនមកបញ្ចូលគ្នា ដើម្បីបង្កើតជាគំនិតថ្មីមួយ ។
	វាយតម្លៃ	ថ្លឹងថ្លែងទិន្នន័យច្រើនដើម្បីបង្កើតជាមតិយោបល់ ឬ ឈានទៅរកការសន្និដ្ឋានមួយ និងពន្យល់ហេតុផលសម្រាប់ការ ថ្លឹងថ្លែងនោះ ។

អ្នកសម្របសម្រួលនិយាយថា ឥឡូវនេះសិក្ខាកាមត្រូវគិតបន្ថែមទៀតអំពីការធ្វើចំណាត់ថ្នាក់សំណួរ ។ យើងនឹងយកសំណួរចងចាំដាក់ជាកម្រិតទី១ ប៉ុន្តែយើងបំបែកក្រុមកម្រិតសំណួរត្រិះរិះជា២ក្រុមគឺ សំណួរយល់ដឹង និងសំណួរពិចារណាហ្មត់ចត់។

ការធ្វើចំណែកថ្នាក់ចាស់	សំណួរចងចាំ	សំណួរត្រិះរិះ	
ការធ្វើចំណែកថ្នាក់ថ្មី	សំណួរចងចាំ	សំណួរយល់ដឹង	សំណួរពិចារណាហ្មត់ចត់

អ្នកសម្របសម្រួលនិយាយថា ៖នៅក្នុងសិក្ខាសាលានេះយើងពុំមានពេលវេលាគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីសិក្សា ឱ្យបានល្អិតល្អន់នូវសំណួរទាំង៦កម្រិតនោះទេ ដូច្នោះយើងនឹងនិយាយគ្នាតែអំពី ៖

-កម្រិតទី១៖ សំណួរចងចាំ

-កម្រិតទី២៖ សំណួរយល់ដឹង

-កម្រិតទី៣៖ សំណួរពិចារណាហ្មត់ចត់ ។

អ្នកសម្របសម្រួលនិយាយថា : កម្រិតនៃសំណួរពិចារណាហ្មត់ចត់រួមមាន សំណួរអនុវត្ត វិភាគ សំយោគ និងវាយតម្លៃ ។ សំណួរពិចារណាហ្មត់ចត់ មានលក្ខណៈខុសប្លែកពីសំណួរចងចាំ និងសំណួរយល់ដឹង ពីព្រោះអ្នកត្រូវតែបង្កើតគំនិតថ្មី ឬ ព័ត៌មានថ្មីដើម្បីឆ្លើយនឹងសំណួរទាំងនេះ ។ នៅពេលអ្នកគិតឱ្យបានច្រើនអំពីការប្រើប្រាស់សំណួរ ហើយព្យាយាមអនុវត្តនៅក្នុងថ្នាក់រៀនរបស់អ្នក អ្នកនឹងចាប់ផ្តើមស្គាល់ភាពខុសគ្នារវាងសំណួរពិចារណាហ្មត់ចត់ទាំងបួនកម្រិតនេះនៅពេលចាប់ផ្តើមវាជាការលំបាកមួយ ដូច្នេះយើងមិនព្យាយាមធ្វើនៅក្នុងសិក្ខាសាលានេះទេ ពីព្រោះយើងពុំមានពេលគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីអនុវត្ត ។

អ្នកសម្របសម្រួលនិយាយថា : ដើម្បីបញ្ជាក់ឱ្យកាន់តែច្បាស់ យើងនឹងអនុវត្តទៅលើឧទាហរណ៍មួយរួមគ្នា ។ អ្នកសម្របសម្រួលចែក**អត្ថបទទី១** (ឯកសារចែកជូន) ។

អ្នកសម្របសម្រួលឱ្យសិក្ខាកាមអានអត្ថបទ បន្ទាប់មកអានសំណួរ ។ អ្នកសម្របសម្រួលប្រាប់ឱ្យសិក្ខាកាម **ព្យាយាមឆ្លើយសំណួរ និងសរសេរចម្លើយ** ។ អ្នកសម្របសម្រួលប្រាប់ឱ្យសិក្ខាកាមពិភាក្សាជាមួយអ្នកដទៃទៀត ដើម្បីផ្លាស់ប្តូរយោបល់គ្នា ហើយណែនាំសិក្ខាកាមកុំទាន់សរសេរពីកម្រិតសំណួរ ។

នៅពេលសិក្ខាកាមបានសរសេរចម្លើយរួចហើយ អ្នកសម្របសម្រួលសួរពួកគាត់ពីអ្វីដែលបានសរសេរ សម្រាប់សំណួរទី១ និងបន្ទាប់មកទៀតសំណួរទី២ ។

អ្នកសម្របសម្រួលសួរ: **តើអ្នកដឹងចម្លើយសំណួរទាំងនោះដោយរបៀបណា?**

ចម្លើយរំពឹងទុក: *ដោយសារព័ត៌មាននៅក្នុងអត្ថបទព្រោះ ខ្ញុំបានចងចាំ ឬខ្ញុំបានអានវា* ។

អ្នកសម្របសម្រួលយល់ស្រប និងសួរ: **តើសំណួរទាំងនេះជាសំណួរកម្រិតអ្វី?**

ចម្លើយរំពឹងទុក: *សំណួរចងចាំ ។*

អ្នកសម្របសម្រួលឱ្យសិក្ខាកាមឆ្លើយសំណួរទី៣និងទី៤ ដោយសួរថា : **តើអ្នកដឹងចម្លើយសំណួរទាំងនោះ ដោយរបៀបណា ?**

ចម្លើយរំពឹងទុក: *តាមរយៈការស្វែងយល់អត្ថបទ* ។

អ្នកសម្របសម្រួលនិយាយថា: **ត្រឹមត្រូវ ព្រោះព័ត៌មាននោះ មិនបានបង្ហាញនៅក្នុងអត្ថបទទេ គឺទាល់តែអ្នកបានយល់អត្ថបទសិន ទើបអ្នកអាចរកចម្លើយឃើញ** ។ បន្ទាប់មកអ្នក សម្របសម្រួលបន្តសួរតទៅទៀតថា **តើសំណួរទាំងនេះជាសំណួរកម្រិតអ្វី?**

ចម្លើយរំពឹងទុក: *សំណួរយល់ដឹង* ។

បន្ទាប់មកទៀតអ្នកសម្របសម្រួលឱ្យសិក្ខាកាមឆ្លើយសំណួរទី៥ និងទី៧ ។

អ្នកសម្របសម្រួលសួរ: **តើអ្នកឆ្លើយនឹងសំណួរទាំងនោះបានដោយរបៀបណា ?**

ចម្លើយរំពឹងទុក: *វាគឺជាគំនិតរបស់ខ្ញុំដោយផ្អែកលើអ្វីៗដែលមាននៅក្នុងអត្ថបទ ។*

អ្នកសម្របសម្រួលសួរថា: **បើដូច្នោះ តើអ្នកត្រូវធ្វើអ្វីខ្លះ ?**

ចម្លើយរំពឹងទុក: *យើងត្រូវអានអត្ថបទ ស្វែងយល់អត្ថបទ បន្ទាប់មកប្រើគំនិតផ្ទាល់របស់យើង ដើម្បីឆ្លើយនឹងសំណួរ* ។

អ្នកសម្របសម្រួលសួរថា: *ត្រឹមត្រូវ ។* **បើដូច្នោះតើអ្នកគិតថា សំណួរទី៥ និងទី៧ស្ថិតនៅក្នុងសំណួរកម្រិតណា?**

ចម្លើយរំពឹងទុក: *សំណួរពិចារណាហ្មត់ចត់* ។

អត្ថបទទី១

គ្រូបង្រៀនអានអត្ថបទខ្លីនេះ ឬ សរសេរនៅលើក្រដាស រួចហើយផ្តល់វាទៅឱ្យសិស្សក្នុងក្រុមតូចៗដើម្បីអាន និង ពិភាក្សា :

មានម៉ូតូ រថយន្ត និងយានយន្តជាច្រើន កំពុងធ្វើចរាចរ នៅលើដងផ្លូវដីហុយ នៅខាង មុខផ្ទះរបស់ខ្ញុំ ដែលមានកុមារតូចៗ លេងនៅទីនោះជារឿយៗ ។ យានយន្តមួយចំនួនបើកក្នុង ល្បឿនលឿន ដែលបញ្ហានេះវាអាចបង្កឱ្យរងរបួសធ្ងន់ធ្ងរដល់ កុមារ និងអាចបណ្តាលឱ្យ កុមារស្លាប់បាត់បង់ជីវិតទៀតផង ។ ខ្ញុំមិនអាចដឹងពីរបៀបដោះស្រាយបញ្ហានេះបានទេ ។

ក្នុងនាមជាគ្រូបង្រៀន តើអ្នកអាចប្រើសំណួរកម្រិតអ្វីដើម្បីសួរសិស្សអំពីអត្ថបទនេះ ? មានឧទាហរណ៍សំណួរខ្លះបានសរសេរបង្ហាញនៅខាងក្រោម ។ ចូរអាន និងពិភាក្សាជាមួយដៃគូ ហើយធ្វើការសម្រេចចិត្ត ថាតើសំណួរទាំងនេះស្ថិតនៅក្នុង សំណួរកម្រិតណា (សំណួរចងចាំ សំណួរយល់ដឹង ឬ សំណួរពិចារណាហ្មត់ចត់) ។

ល.រ	សំណួរ	ចម្លើយដែលអាចឆ្លើយបាន	កម្រិតសំណួរ
១	តើមានយានយន្តអ្វីខ្លះ កំពុងចរាចរនៅលើផ្លូវ?	*ម៉ូតូ រថយន្ត និងយានយន្តផ្សេងៗ ទៀត*	*ចងចាំ*
២	តើផ្លូវនេះស្ថិតនៅឯណា?	*នៅខាងមុខផ្ទះរបស់ខ្ញុំ*	*ចងចាំ*
៣	តើនរណាដែលនឹងងាយទទួលរងរបួសជាងគេ?	*កុមារ*	*យល់ដឹង*
៤	ហេតុអ្វីកុមារត្រូវប្រឈមមុខនឹងការរងរបួស?	*ពីព្រោះពួកគេ កំពុងលេងនៅក្បែរផ្លូវ* *ពីព្រោះផ្លូវនោះហុយ និងពិបាកមើលឃើញកុមារ* *ពីព្រោះចរាចរតាមផ្លូវមានល្បឿនលឿន*	*យល់ដឹង*
៥	តើអ្នកគិតថា ហេតុអ្វីបានជាកុមារលេងនៅក្បែរផ្លូវ?	*ពីព្រោះកុមារតែងតែលេងនៅទីនោះ* *ពីព្រោះពុំមានទីធ្លាផ្សេងសម្រាប់កុមារលេង* *ពីព្រោះឪពុកម្តាយរបស់ពួកគេមិនការពារ*	*សំណួរពិចារណាហ្មត់ចត់*
៦	តើអ្វីទៅដែលអ្នកនិពន្ធព្រួយបារម្ភជាងគេបំផុត?	*កុមារកំពុងលេងលើផ្លូវដែលគ្រោះថ្នាក់* *យានយន្តបើកបរក្នុងល្បឿនលឿន*	*យល់ដឹង*
៧	តើអ្នកគិតថា មនុស្សដែលរស់នៅក្បែរដងផ្លូវត្រូវធ្វើអ្វីខ្លះដើម្បីការពារកុមារកុំឱ្យរងរបួស ?	*សំអាត ឬ ស្រោចទឹកកុំឱ្យផ្លូវហុយ បញ្ឈប់យានយន្តធំៗដែលចរាចរលើផ្លូវនេះ* *ដាក់ផ្លាកសញ្ញាបង្ហាញថា "កុមារកំពុងលេង"* *កសាងទំនប់កាត់ផ្លូវដើម្បីបន្ថយល្បឿន* *កសាងទីធ្លាដែលមានសុវត្ថិភាពឱ្យកុមារលេង*	*សំណួរពិចារណាហ្មត់ចត់*

អ្នកសម្របសម្រួលដាក់តាំងតារាងទី១និងនិយាយ ៖ នេះជាតារាងដែលសង្ខេបសំណួរទាំងបីកម្រិត ។ ចូរពិនិត្យមើល និងពិភាក្សាជាមួយអ្នកដែលអង្គុយក្បែរ។ យើងនឹងប្រើតារាងនេះនៅក្នុងសកម្មភាពបន្ទាប់ ហើយអ្នកអាចអនុវត្តក្នុងការធ្វើចំណែកថ្នាក់កម្រិតសំណួរទាំងបី ដោយខ្លួនឯង។

កម្រិតសំណួរ	**កម្រិតនៃការគិត/សកម្មភាព ដែលចាំបាច់ដើម្បីឆ្លើយ**
ចងចាំ	**នឹកឃើញ ចងចាំ** អ្វីមួយដែល បានរៀនរួច
យល់ដឹង	**យល់ដឹង ពន្យល់** ទៅតាមរបៀប ផ្សេងពីគំនិត ឬព័ត៌មានដែលបានផ្ដល់ឱ្យ
ពិចារណាហ្មត់ចត់	**យល់ដឹង និងបង្កើតគំនិតថ្មី** ប្រៀបធៀប បង្ហាញភាពផ្ទុយគ្នា បកស្រាយ អនុវត្ត ស្រាវជ្រាវ រកហេតុផល វិភាគ ធ្វើសម្មតិកម្ម វាយតម្លៃ កំណត់អាទិភាព

សកម្មភាព 2.3 លំហាត់អំពីសំណួរទាំងបីកម្រិត 45 នាទី

ក.ការណែនាំ

សម្ភារ ៖ អត្ថបទគំរូ និងសំណួរ (សកម្មភាពរៀនសូត្រទី១ និងសកម្មភាពរៀនសូត្រទី២) ឯកសារសង្ខេបនៃសកម្មភាពរៀនសូត្រ និងសំណួរ សម្រាប់វិភាគតាមក្រុមតូចៗ សម្រាប់គ្រូ ស្ដីអំពីការសួរសំណួរ និងការពិចារណាហ្មត់ចត់ ។

អ្នកសម្របសម្រួលប្រាប់អ្នកចូលរួមថា ឥឡូវនេះពួកគាត់នឹងអនុវត្តអ្វីដែលបានរៀននៅក្នុងសកម្មភាពមុន ។ អ្នកសម្របសម្រួលនិយាយថា ៖ អ្នកចូលរួមនឹងចែកចេញជាក្រុមតូចៗ ។ កិច្ចការដែលត្រូវធ្វើគឺត្រូវអាន និងពិភាក្សា លើការអធិប្បាយចំនួនពីរអំពីសកម្មភាពរៀនសូត្រ និងកម្រងសំណួរបន្ទាប់ពីអានចប់ការអធិប្បាយនីមួយៗ ។ ការអធិប្បាយ ទី១ គឺជាសកម្មភាពមុខវិជ្ជាវិទ្យាសាស្ត្រ និងទី២ក្នុងមុខវិជ្ជាគណិតវិទ្យា ។ ក្រុមពាក់កណ្ដាលនឹងធ្វើការវិភាគសកម្មភាពរៀនសូត្រទី១ និងពាក់កណ្ដាលទៀត វិភាគសកម្មភាពរៀនសូត្រទី២ ។ ពួកគេត្រូវយល់ស្របគ្នាលើចម្លើយ ចំពោះសំណួរដែលគ្រូកំពុងប្រើនៅក្នុងសកម្មភាពរៀនសូត្រនីមួយៗ ហើយធ្វើការសម្រេចចិត្តថា តើសំណួរនីមួយៗចូលទៅក្នុង កម្រិតមួយណាជាសំណួរចងចាំ យល់ដឹង ឬ ពិចារណាហ្មត់ចត់ ។

នៅពេលគ្រូបានបញ្ចប់ការវិភាគរបស់ខ្លួនហើយ អ្នកសម្របសម្រួលអញ្ជើញក្រុមមួយ ឱ្យឡើងបង្ហាញលទ្ធផលពួកគាត់អំពីសកម្មភាពរៀនសូត្រនីមួយៗ ។ អ្នកចូលរៀនដទៃទៀតអាចមិនយល់ស្រប ផ្ដល់មូលហេតុ និងពិភាក្សា ។

ខ.លំហាត់ទី១

សកម្មភាពរៀនសូត្រទី១

គ្រូបង្រៀន និងសិស្សដាំគ្រាប់ផ្កាតូចៗនៅក្នុងសួនច្បារ គឺគ្រាប់ផ្កាស្ពៃរឿង ។ សិស្សទាំងអស់ បែងចែកជា៦ក្រុមតូចៗ ។ សិស្សនៅក្នុងក្រុមត្រូវមានតួនាទីថែរក្សាផ្កានោះ (ស្រោចទឹក។ល។)។ សិស្សសង្កេតមើលផ្កាម្តងក្នុងមួយសប្តាហ៍ ហើយគ្រូសួរពួកគេឱ្យរៀបរាប់ ពីអ្វីដែលបានសង្កេតឃើញ ។ នៅលើកដំបូងពុំឃើញមានអ្វីកើតឡើងទេ តែក្រោយមកកូនរុក្ខជាតិក៏ដុះឡើង ។ បន្ទាប់ពីរយៈពេលមួយខែដែលសិស្សបានដាំគេឃើញផ្កាខ្លះរីកឡើងមានពណ៌លឿង និងផ្ការបស់ក្រុមមួយបានងាប់ ។ មួយថ្ងៃបន្ទាប់ពីផ្កានោះងាប់ គ្រូរៀបចំកិច្ចតែងការអំពីផ្កា និងសួនច្បារ ។ គាត់បានផ្តល់សំណួរចំនួន ៦ ឱ្យសិស្សធ្វើការពិភាក្សាជាក្រុមតូចៗ ។

ល.រ	សំណួរ	ចម្លើយរំពឹងទុក	កម្រិតសំណួរ
១	តើរុក្ខជាតិនោះមានឈ្មោះអ្វី?	*ឈ្មោះ*	*ចងចាំ*
២	តើរុក្ខជាតិនោះមានអាយុប៉ុន្មានខែ?	*១ ខែកន្លងមកហើយ*	*ចងចាំ*
៣	តើផ្កាមានពណ៌អ្វី?	*ពណ៌លឿង*	*ចងចាំ*
៤	តើរុក្ខជាតិត្រូវការអ្វីដើម្បីលូតលាស់?	*ទឹក ដី ពន្លឺព្រះអាទិត្យ*	*យល់ដឹង*
៥	ហេតុអ្វីបានជាផ្កាមួយចំនួនងាប់?	*ទឹកច្រើនពេក* *ពន្លឺច្រើនពេក* *ទឹកមិនគ្រប់គ្រាន់* *ផ្កាចាស់* *ផ្កាមានជំងឺ*	*ពិចារណាហ្មត់ចត់*
៦	តើអ្នកគិតថា ហេតុអ្វីបានជាដើមផ្កាមួយចំនួនដុះ លូតលាស់បានខ្ពស់ និងមានផ្កាច្រើនជាងដើមផ្កា ផ្សេងៗទៀត?	*ដាំនៅលើដីដែលមានជីជាតិល្អ* *ពូជមានគុណភាពល្អ* *ផ្កាមានសុខភាពល្អ គ្មានជំងឺ* *កុមារនៅក្នុងក្រុមយកចិត្តទុកដាក់ថែរក្សាបានល្អ* *ផ្កាទទួលបានពន្លឺព្រះអាទិត្យគ្រប់គ្រាន់*	*ពិចារណាហ្មត់ចត់*

សិស្សអាចឆ្លើយសំណួរបីដំបូង ដោយការចងចាំ ។ សំណួរទី៤ត្រូវការការយល់ដឹងខ្លះ ពីស្ថានភាពនៃការដាំផ្កា ។ សំណួរពីរចុងក្រោយតម្រូវឱ្យសិស្សប្រើប្រាស់ការយល់ដឹងរបស់ពួកគេ និងបទពិសោធបូករួមនឹងគំនិតថ្មីៗផ្ទាល់ខ្លួន ដើម្បីឆ្លើយសំណួរ ។

គ.លំហាត់ទី២

សកម្មភាពរៀនសូត្រទី២

គ្រូបង្រៀនផ្ដល់គ្រាប់ឈើគួសចំនួន២០ ទៅក្រុមតូចនីមួយៗនៅក្នុងថ្នាក់ទី២ ។ បន្ទាប់មកគ្រូប្រាប់ឱ្យសិស្សធ្វើការរួមគ្នា ដើម្បីយល់ស្របគ្នា ទៅនឹងសំណួរដែលគ្រូនឹងសួរពួកគេ ។

សំណួរ	ចម្លើយរំពឹងទុក	កម្រិតសំណួរ
តើមានគ្រាប់ឈើគួសចំនួនប៉ុន្មាន?	*២០*	*ចងចាំ*
គ្រាប់ឈើគួសចំនួន២០នេះ បើយើងបែងចែកមួយក្រុម៥ដើម ។ តើចែកបានប៉ុន្មានក្រុម?	*៤*	*ចងចាំ*
សិស្សម្នាក់មានកូនគ្លី២០ នៅក្នុងហោប៉ៅខោ ។ ហោប៉ៅខោនោះមានប្រហោង ហើយនៅពេលវាមកដល់សាលារៀនឃើញនៅសល់តែកូនគ្លី១៣ ។ តើកូនគ្លីបាត់អស់ប៉ុន្មាននៅតាមផ្លូវ ?	*៧*	*ចងចាំ??* *យល់ដឹង*
កុមារម្នាក់មានកូនឃ្លី២០ ហើយវាបានឱ្យកូនឃ្លីទៅមិត្តរបស់វាម្នាក់ៗចំនួន៤ ។ តើកុមារនេះមាន មិត្តប៉ុន្មាននាក់?	*៥*	*ចងចាំ??* *យល់ដឹង*
តើអ្នកអាចបង្កើតការេបានទំហំប៉ុណ្ណា? តើអ្នកនៅសល់គ្រាប់ឈើគួសឬទេ? តើអ្នកអាចបង្កើតការេដោយប្រើគ្រាប់ឈើគួសនោះឬទេ?	*១ជ្រុង ៥ គ្រាប់ឈើគួស*	*ពិចារណាហ្មត់ចត់*
តើអ្នកអាចបង្កើតចតុកោណកែង ដោយប្រើគ្រាប់ឈើគួសចំនួន២០ បានវែងប៉ុណ្ណា? តើអ្នកអាចបង្កើតចតុកោណកែងដែលមានរូបផ្សេងៗទៀត ឬទេ? អ្វីខ្លះ?	*ប.៩ ទ.១ គ្រាប់ឈើគួស* *ប.៨ ទ.២ គ្រាប់ឈើគួស* *ប.៧ ទ.៣ គ្រាប់ឈើគួស* *ប.៦ ទ.៤ គ្រាប់ឈើគួស*	*ពិចារណាហ្មត់ចត់*

សិស្សអាចឆ្លើយសំណួរពីរដំបូងដោយ**ការរាប់** ។ សិស្សត្រូវស្ដាប់ចំណោទពីរបន្ទាប់ទៀត **ស្វែងយល់អត្ថន័យ** ហើយបន្ទាប់មកធ្វើតាមអ្វីដែលកើតឡើងនៅក្នុងចំណោទ ដើម្បីឆ្លើយសំណួរ ។ នៅក្នុងសំណួរពិចារណាហ្មត់ចត់ទាំងពីរ សិស្សត្រូវ**ស្ដាប់ ស្វែងយល់** និង**ប្រើការយល់ដឹង**របស់ពួកគេ អំពីអ្វីដែលជាការេ និងចតុកោណកែង ទៅក្នុងការពិសោធដើម្បីរកចម្លើយ ។

នៅពេលសិក្ខាកាមបំពេញកិច្ចការចប់ អ្នកសម្របសម្រួលហៅក្រុមចំនួន២ឱ្យស្ម័គ្រចិត្តឡើងបង្ហាញការរកឃើញរបស់ពួកគេមួយ សម្រាប់ឧទាហរណ៍ទី១ (លំហាត់ទី១) និងមួយទៀតសម្រាប់ឧទាហរណ៍ទី២ (លំហាត់ទី២) ។ នៅក្នុងខណៈក្រុមឡើងបង្ហាញ អ្នកសម្របសម្រួល សួរសិក្ខាកាមផ្សេងទៀត ថាតើពួកគេយល់ស្របទៅនឹងការសន្និដ្ឋាននេះដែរឬទេ ។

សកម្មភាព 2.4 លំហាត់សរសេរសំណួរដែលមានកម្រិតខ្ពស់ 60 នាទី

សម្ភារ : ឯកសារសៀវភៅគោលមុខវិជ្ជាសិក្សាសង្គម ។

អ្នកសម្របសម្រួលនិយាយថា ឥឡូវនេះសិក្ខាកាមត្រូវធ្វើការជាក្រុមតូចដើម្បីអនុវត្តសរសេរសំណួរទាំងបីកម្រិតដោយខ្លួនឯង ដោយផ្អែកលើមេរៀនក្នុងសៀវភៅសិក្សាសង្គមរបស់ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡាទៅតាមកម្រិតថ្នាក់របស់ខ្លួន ។

ដើម្បីធ្វើកិច្ចការនេះសិក្ខាកាមត្រូវជ្រើសរើសមេរៀនមួយក្នុងចំណោម ៣ មេរៀននៅក្នុងឯកសារ (មើលឯកសារខាងក្រោម) :

មេរៀនចំនួន ៣ ក្នុងមុខវិជ្ជាសិក្សាសង្គម

១.(គ្រូឧទ្ទេសស្រង់មេរៀនដាក់ឱ្យ) ឧទាហរណ៍ : **សីលធម៌**

២. ឧទាហរណ៍ : **ភូមិវិទ្យា និង ប្រវត្តិវិទ្យា**

៣. ឧទាហរណ៍ : **ពលរដ្ឋវិជ្ជា**

បន្ទាប់ពីអាន និងពិភាក្សាមេរៀនដែលបានជ្រើសរើសសិក្ខាកាមឯកភាពសរសេរសំណួរ ៦ អំពីមេរៀន ។ សំណួរ ២ ជាសំណួរចងចាំ សំណួរ ២ ជាសំណួរយល់ដឹង និងសំណួរ ២ ទៀតជាសំណួរពិចារណាហ្មត់ចត់ ។ សិក្ខាកាមបង្ហាញសំណួរទាំងនោះដល់ថ្នាក់ទាំងមូលដោយប្រើទម្រង់ដូចខាងក្រោម

សំណួរចងចាំទី១	
សំណួរចងចាំទី២	
សំណួរយល់ដឹងទី១	
សំណួរយល់ដឹងទី២	
សំណួរពិចារណាហ្មត់ចត់ទី១	
សំណួរពិចារណាហ្មត់ចត់ទី២	

នៅពេលអ្នកចូលរួមបានបញ្ចប់កិច្ចការរបស់ខ្លួនហើយ អ្នកសម្របសម្រួលគួរតែជ្រើសរើសឧទាហរណ៍ខ្លះ សម្រាប់ការបង្ហាញ និងដាក់តាំង ។ អ្នកសម្របសម្រួលគួរតែអញ្ជើញក្រុមផ្សេងទៀតឱ្យផ្តល់យោបល់អំពីអ្វីដែលបានបង្ហាញ ជាពិសេសពួកគាត់យល់ស្របថា តើការប្រើសំណួរទាំងនេះត្រូវតាមកម្រិតនីមួយៗឬទេ ។

សកម្មភាព 2.5 សកម្មភាពរៀនសូត្រ ដើម្បីជំរុញការពិចារណាហ្មត់ចត់ 90 នាទី

១. ការសិក្សាបែបស្រាវជ្រាវ (ការប្រមូលភស្តុតាង/ទិន្នន័យ ធ្វើការសន្និដ្ឋាន)

សម្ភារ : ឧទាហរណ៍នៃកិច្ចការស្រាវជ្រាវ សម្រាប់ថ្នាក់ទី១, ទី៣ និងទី៥ ។

អ្នកសម្របសម្រួល : ការរៀបចំសកម្មភាពសិក្សាងាយៗសម្រាប់សិស្សគឺជារបៀបមួយប្រសើរណាស់ក្នុងការជំរុញការពិចារណាហ្មត់ចត់ ។ នេះដោយសារសិស្ស "កំពុងបង្កើត" ចំណេះដឹងសម្រាប់ខ្លួនរបស់ពួកគេតាមរយៈការស្រាវជ្រាវដែលពួកគេធ្វើគឺមិនមែនគ្រាន់ តែចាំស្តាប់ និងអានអ្វីមួយប៉ុណ្ណោះទេ ។

អ្នកសម្របសម្រួលនិយាយថាៈទោះបីជាយើងស្តាប់ទៅវាហាក់ដូចជាស្មុគស្មាញ និងលំបាក ប៉ុន្តែការងារស្រាវជ្រាវងាយៗនេះ គឺសិស្សគ្រប់អាយុទាំងអស់នឹងអាចធ្វើបាន ។ គ្រូបង្រៀនគួរសួរសំណួរឱ្យបានច្បាស់ និងផ្តល់នូវសេចក្តីណែនាំ (ឬគម្រោង) អំពីរបៀបធ្វើកិច្ចការនោះ ។ ដូចនេះគ្រូបង្រៀនគួររៀបចំសកម្មភាពសំខាន់ខ្លះៗដូចជា :

-កំណត់ប្រធានបទស្រាវជ្រាវ

-កំណត់ទីកន្លែង និងពេលវេលា

-ចាត់តាំងក្រុមការងារ

-កំណត់មុខសញ្ញាអ្នកដែលត្រូវសម្ភាស (អ្នកផ្តល់ព័ត៌មាន)

-រៀបចំកម្រងសំណួរដែលអាចជួយសិស្សឱ្យបានគិតល្អិតល្អន់អំពីព័ត៌មានដែលពួកគេ ត្រូវប្រមូល

-ប្រមូលផ្តុំទិន្នន័យព័ត៌មាន និងចងក្រងខ្លឹមសារមេរៀន/ប្រធានបទ

ថ្នាក់ទី	កិច្ចការស្រាវជ្រាវ	សំណួរស្រាវជ្រាវ ដំណើរការ និងសំណួរពិចារណាហ្មត់ចត់
១	អំពីអាហារពេលព្រឹក	**តើយើងមានអ្វីសម្រាប់អាហារពេលព្រឹក ព្រឹកនេះ?** សិស្សបង្កើតជាក្រុមទៅតាមប្រភេទអាហារពេលព្រឹករបស់ពួកគេ (បាយ មីគ្មាន ។ល។) ។ អ្នកដឹកនាំក្រុមរាប់ក្រុមរបស់ពួកគេ ។ សិស្សសរសេរចំនួនក្រុមនីមួយៗនៅលើក្តារខៀន ។ គ្រូបង្រៀនសួរសំណួរបន្ថែម អាហារពេលព្រឹក ដែលពេញនិយមបំផុត ។ល។ **តើយើងបានរៀនអ្វីខ្លះពីការសិក្សាស្រាវជ្រាវរបស់ពួកយើង?** • កុមារភាគច្រើននៅក្នុងថ្នាក់បរិភោគបាយកកនៅពេលព្រឹក • កុមារមួយចំនួនបរិភោគមី • កុមារមួយចំនួនទៀតមិនបរិភោគអ្វីទេនៅពេលព្រឹកមុនមកសាលារៀន
៣	អំពីកូនរុក្ខជាតិ	**តើប្រភេទដើមផ្កាអ្វីខ្លះដែលដាំនៅផ្ទះរបស់ពួកយើង?** សម្រាប់កិច្ចការធ្វើនៅផ្ទះ កុមារទាំងអស់ត្រូវនាំយកឧទាហរណ៍មួយអំពីផ្កា និងស្លឹកពីកូនរុក្ខជាតិ ដែលដុះនៅក្បែរ ឬក្នុងផ្ទះ ។ នៅសាលាពួកគេជួបជុំជាក្រុមដើម្បីពិនិត្យមើល រាប់ និងប្រាប់ឈ្មោះផ្កា ដែលសមាជិកក្រុមនាំយកមក ។ ក្រុមនីមួយបង្ហាញលទ្ធផលរបស់ខ្លួន ។ **តើយើងបានរៀនអ្វីខ្លះពីការស្រាវជ្រាវរបស់ពួកយើង?** • មនុស្សភាគច្រើនដាំផ្កាស្បៃរឿង • មនុស្សភាគច្រើនចូលចិត្តផ្កាពណ៌លឿង និងក្រហម

		• យើងឃើញ មានផ្កាពីរប្រភេទដែលគេមិនស្គាល់ឈ្មោះ
៥	អំពីចរាចរ	**តើផ្លូវនៅក្រៅរបងសាលាយើង មានភាពមមាញឹកយ៉ាងណា ? តើរថយន្តធំ និងរថយន្តតូចបន្ថយល្បឿនឬទេ នៅពេលឆ្លងកាត់សាលារៀន ?** បើសិនជាសាលារៀននៅជាប់នឹងផ្លូវដែលមានចរាចរមមាញឹក សិស្សអាចរាប់ និងធ្វើចំណាត់ថ្នាក់ប្រភេទរថយន្ត (រថយន្តក្រុង រថយន្តនីសាន់ រថយន្តតូច ម៉ូតូ រ៉ឺម៉ក រទេះគោ កង់ ។ល។ ដែលឆ្លងកាត់សាលារៀនរវាង ម៉ោង៧ និងម៉ោង ៧:៣០នាទី ។ សិស្សអាចធ្វើកំណត់សម្គាល់អំពីរថយន្តធំ និងរថយន្តតូច ដែលបើកក្នុងល្បឿនលឿនផងដែរ ។ **តើយើងបានរៀនអ្វីខ្លះពីការស្រាវជ្រាវរបស់ពួកយើង?** • រថយន្តធំចំនួន... និងរថយន្តតូចចំនួន...បានឆ្លងកាត់ក្នុងរយៈពេល៣០នាទី • យានយន្តមួយចំនួនបើកបរយ៉ាងលឿន ។ ចំនួនពាក់កណ្ដាលនៃរថយន្តធំ និងរថយន្តតូចមិនបានបន្ថយល្បឿនទេ នៅពេលបើកបរឆ្លងកាត់សាលារៀន ។ • យើងគួរបង្កើតផ្លាកសញ្ញាថ្មី និងមានទំហំធំ ជាសញ្ញាឱ្យយានយន្តបន្ថយល្បឿន ដើម្បីឱ្យមានសុវត្ថិភាពដល់កុមារនៅពេលចូល សាលារៀន ។

កិច្ចការស្រាវជ្រាវជាច្រើនទាក់ទងនឹងជំហានចំនួន៣សំខាន់ៗខាងក្រោម :

- **ធ្វើ** : សិស្សធ្វើអ្វីមួយរួមគ្នា
- **ពិភាក្សា** : សិស្សពិភាក្សាអំពីអ្វីដែលពួកគេបានរកឃើញ និងអត្ថន័យរបស់វា
- **កត់ត្រា/បង្ហាញ** : សិស្សកត់ត្រាពីលទ្ធផលរបស់ពួកគេ ទៅតាមរបៀបណាមួយ

★ កិច្ចការរបស់សិក្ខាកាម : ធ្វើការជាក្រុមតូចៗ ដើម្បីជ្រើសរើសសកម្មភាពស្រាវជ្រាវងាយៗ សម្រាប់សិស្សថ្នាក់ទី២ ទី៤ និងទី៦ ទៅតាមរបៀបដែលខ្ញុំបានបង្ហាញ សម្រាប់ថ្នាក់ទី១ ទី៣ និងទី៥ ។

២.ការធ្វើចំណែកថ្នាក់តាមក្រុម

✦ សិក្សាសង្គម និងវិទ្យាសាស្ត្រអនុវត្ត

សម្ភារ : ក្រដាសធំ ប៊ិកហ្វឺត បញ្ជីឈ្មោះប្រទេស និងឈ្មោះសត្វ (ឯកសារចែកជូន) ។ ដ្យាក្រាមនៃការធ្វើចំណែកថ្នាក់ដាក់តាមក្រុមប្រទេស និងសត្វ (ឯកសារចែកជូន) ។

អ្នកសម្របសម្រួល : ការធ្វើចំណែកថ្នាក់ដាក់តាមក្រុមគឺជាប្រព័ន្ធនៃការធ្វើចំណែកថ្នាក់ ជាវិធីនៃការរៀបចំអ្វីមួយទៅតាមជំពូក ។ វប្បធម៌ និងភាសាផ្សេងៗគ្នាក៏អាចធ្វើចំណែកថ្នាក់ ទៅតាមរបៀបផ្សេងៗគ្នា ។ មនុស្សធ្វើចំណែកថ្នាក់ផ្សេងៗគ្នាដាក់តាមក្រុមជាតិសាសន៍ ។ សត្វ និងរុក្ខជាតិធ្វើចំណែកថ្នាក់ទៅតាមប្រភេទរបស់វា ។

អ្នកសម្របសម្រួល : ដើម្បីយល់អំពីគំនិតនៃការធ្វើចំណែកថ្នាក់ដាក់តាមក្រុម វាជាការល្អប្រសើរដែលយើងត្រូវអនុវត្តដោយប្រើឧទាហរណ៍ជាក់ស្តែងខ្លះៗ ។ នៅខាងក្រោមនេះមានវត្ថុពីរក្រុម ។ ក្រុមទី១ ជាក្រុមប្រទេសនៅក្នុងពិភពលោក និងក្រុមទី២ ជាប្រភេទសត្វ ។ កិច្ចការរបស់សិក្ខាកាមគឺត្រូវធ្វើការងារតាមក្រុមតូចៗ ដើម្បីសម្រេចចិត្តលើការបែងចែកវត្ថុក្នុងក្រុមទៅតាមជំពូករបស់វា ដាក់ឈ្មោះជំពូកនីមួយៗ និងត្រូវយល់ព្រមលើក្បួនដែលជា មូលហេតុបញ្ជាក់ថាវត្ថុនេះគួរស្ថិតនៅតាមក្រុមផ្សេងៗគ្នា ។

ក្រុមទី១ : ប្រទេសនៅក្នុងពិភពលោក
កម្ពុជា បារាំង វៀតណាម ចិន អាឡឺម៉ង់ អ៊ីតាលី ម៉ាឡេស៊ី ជប៉ុន ហ្វីលីពីន ស្រីលង្កា ឥណ្ឌា អេស្ប៉ាញ ឡាវ អៀរឡង់ សឹង្ហបុរី ទួកគី ស៊ុយអែត អង់គ្លេស

↓

<table>
<tr><td colspan="4">ក្រុមទី១ : ចំណែកថ្នាក់ដាក់តាមក្រុមដែលអាចធ្វើបាន</td></tr>
<tr><td colspan="4">ជំពូក : ប្រទេសនៅក្នុងពិភពលោក
កម្ពុជា បារាំង វៀតណាម ចិន អាឡឺម៉ង់ អ៊ីតាលី ម៉ាឡេស៊ី ជប៉ុន ហ្វីលីពីន ស្រីលង្កា ឥណ្ឌា អេស្ប៉ាញ ឡាវ អៀរឡង់ សឹង្ហបុរី</td></tr>
<tr><td colspan="2">ជំពូក : អាស៊ី
កម្ពុជា វៀតណាម ចិន ម៉ាឡេស៊ី ជប៉ុន ហ្វីលីពីន ស្រីលង្កា ឥណ្ឌា ឡាវ សឹង្ហបុរី</td><td colspan="2">ជំពូក : អឺរ៉ុប
បារាំង អាឡឺម៉ង់ អ៊ីតាលី អេស្ប៉ាញ ចក្រភពអង់គ្លេស ស៊ុយអែត អៀរឡង់ ទួកគី</td></tr>
<tr><td>ជំពូក : អាស៊ាន
កម្ពុជា វៀតណាម ឡាវ ម៉ាឡេស៊ី ហ្វីលីពីន សឹង្ហបុរី</td><td>ជំពូក: មិនមែនអាស៊ាន
ចិន ជប៉ុន ស្រីលង្កា ឥណ្ឌា</td><td>ជំពូក : ទ្វីបអឺរ៉ុប
បារាំង អាឡឺម៉ង់ អ៊ីតាលី អេស្ប៉ាញ ទួកគី</td><td>ជំពូក : តំបន់កោះនៅ អឺរ៉ុប
ចក្រភពអង់គ្លេស ស៊ុយអែត អៀរឡង់</td></tr>
</table>

ក្រុមទី២ សត្វ
ឆ្កែ ឆ្មា បង្កង បង្គា មាន់ ឆ្លាម ទា ខ្លា មឹក បាឡែន ខ្លាឃ្មុំ ឥន្ទ្រី ត្រីរស់ ត្រីបបែល ក្រៀល ក្ងាន ចាប ភេ ក្របី

<table>
<tr><td colspan="4">ក្រុមទី២ ៖ ចំណែកថ្នាក់ដាក់តាមក្រុមដែលអាចធ្វើបាន</td></tr>
<tr><td colspan="4">ជំពូក ៖ សត្វ
ឆ្កែ ឆ្មា បង្កង បង្គា មាន់ ឆ្លាម ទា ខ្លា មឹក បាឡែន ខ្លាឃ្មុំ ឥន្ទ្រី ត្រីរ៉ស់ ត្រីបបែល ក្រៀល ក្ងាន ចាប ភេ ក្របី</td></tr>
<tr><td colspan="2">ជំពូក ៖ សត្វលើគោក
ឆ្កែ ឆ្មា មាន់ ខ្លា ខ្លាឃ្មុំ ឥន្ទ្រី ក្រៀល ក្ងាន ចាប ក្របី</td><td colspan="2">ជំពូក ៖ សត្វក្នុងទឹក
បង្កង បង្គារ ឆ្លាម មឹក បាឡែន ត្រីរ៉ស់ ត្រីបបែល ភេ</td></tr>
<tr><td>ជំពូក ៖ ថនិកសត្វ
ឆ្កែ ឆ្មា ខ្លា ខ្លាឃ្មុំ ក្របី</td><td>ជំពូក ៖ បក្សី
មាន់ ទា ឥន្ទ្រី ក្រៀល ក្ងាន</td><td>ជំពូក ៖ ទឹកសាប
បង្កង ត្រីរ៉ស់ ភេ</td><td>ជំពូក ៖ ទឹកប្រៃ
មឹក បង្គា ឆ្លាម បាឡែន ត្រីបបែល</td></tr>
</table>

ក្រុមតូចៗពាក់កណ្ដាលធ្វើកិច្ចការអំពីការធ្វើចំណែកថ្នាក់ដាក់តាមក្រុមទី១ និងពាក់កណ្ដាលទៀត ធ្វើចំណែកថ្នាក់ដាក់តាមក្រុមទី២ ។ នៅពេលដែលពួកគាត់បានបញ្ចប់ អ្នកចូលរួមត្រូវយកក្រដាសគាត់មកខាងមុខដាក់តាំង ។ អ្នកសម្របសម្រួលជ្រើសរើសតំណាងខ្លះឱ្យឡើងមកបង្ហាញ និងពន្យល់ការធ្វើចំណែកថ្នាក់ក្រុមរបស់ពួកគាត់ ។ ក្រុមដទៃទៀតដែលប្រហែលជាបានលទ្ធផលផ្សេងពីនេះ អាចផ្ដល់យោបល់នៅពេលចុងក្រោយ ។ អ្នកសម្របសម្រួលឱ្យអ្នកចូលរួមទាំងអស់ពិនិត្យមើលឈ្មោះជំពូកនានា និងប្រទេស/សត្វនៅក្នុងជំពូកនីមួយៗដោយហ្មត់ចត់ ដើម្បីឱ្យឃើញថា អ្វីៗទាំងអស់បានដាក់ត្រឹមត្រូវ ។

អ្នកសម្របសម្រួលសួរសិក្ខាកាមថា ៖ តើពួកគាត់អាចបែងចែកក្រុមថនិកសត្វឱ្យទៅជាពីរឬបីក្រុមផ្សេងទៀតបានឬទេ? ចម្លើយរំពឹងទុក ៖ សត្វព្រៃ/សត្វស្រុក ស៊ីស្មៅ/ស៊ីសាច់ ។

✦ គណិតវិទ្យា

សម្ភារ ៖ ក្រដាសធំ ប៊ិកហ្វឺត រូបធរណីមាត្រ (ឯកសារចែកជូន) ។

កិច្ចការរបស់សិក្ខាកាម គឺត្រូវធ្វើការងារក្រុមតូចៗ ដើម្បីសម្រេចចិត្តធ្វើចំណាត់ថ្នាក់ចតុកោណ (មុខបួន) ទាំងនេះ ជា២ក្រុម និងដាក់ឈ្មោះឱ្យក្រុម ។ បន្ទាប់មកធ្វើចំណាត់ថ្នាក់ក្រុម នីមួយៗ ជា២អនុក្រុមទៀត និងដាក់ឈ្មោះឱ្យវា ។

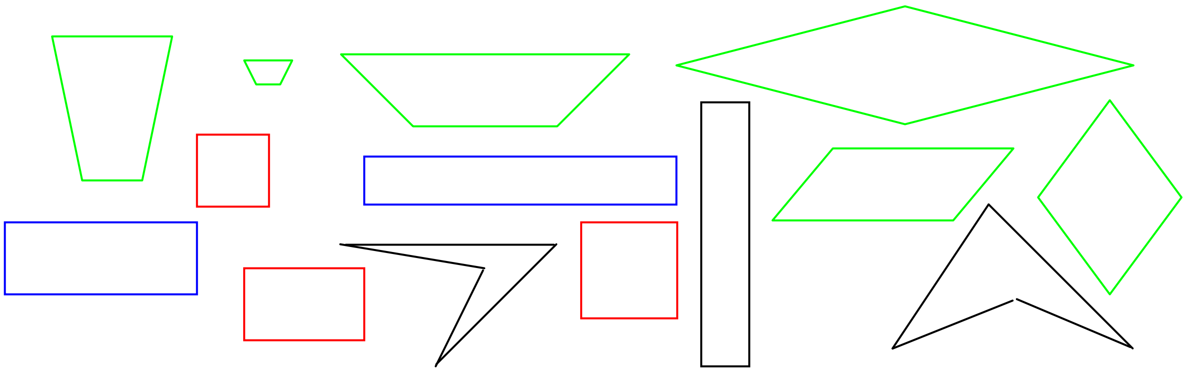

ចម្លើយរំពឹងទុក :

★ ការបែងចែកទី១

- ក្រុមទី១ រូបដែលមានជ្រុងបួន មានមុំកែងនៅជ្រុងនីមួយៗ
- ក្រុមទី២ រូបដែលមានជ្រុង៤ មានមុំនៅតាមជ្រុងនានា ។

★ ការបែងចែកទី២

- ក្រុមទី១ អនុក្រុមទី១ : ការេ
- ក្រុមទី១ អនុក្រុមទី២ : ចតុកោណកែង ។
- ក្រុមទី២ អនុក្រុមទី១: ប្រលេឡូក្រាម/ចតុកោណព្នាយ
- ក្រុមទី២ អនុក្រុមទី២: ចតុកោណផ្សេងទៀត ។

ប្រធានបទទី 3 ការបង្កើតល្បែងសិក្សា

សកម្មភាព ៣.1 ល្បែងសិក្សា 60 នាទី

ក.អត្ថន័យល្បែងសិក្សា

សម្ភារ : ផ្ទាំងក្រដាសធំ ប៊ិកហ្វឺត ។

អ្នកសម្របសម្រួល : ល្បែងសិក្សា គឺជាសកម្មភាពយ៉ាងមានប្រសិទ្ធភាព ដើម្បីឱ្យគ្រូអនុវត្តសម្រាប់សិស្សនៅគ្រប់កម្រិតថ្នាក់នៃសាលាបឋមសិក្សា ។ អ្នកសម្របសម្រួល ឱ្យក្រុមទាំងមូលផ្តល់មូលហេតុ ដែលពួកគាត់គិតថាល្បែងសិក្សាអាចមានប្រយោជន៍ ។ អ្នកសម្របសម្រួលម្នាក់ទៀត សរសេរគំនិតរបស់អ្នកចូលរួមនៅលើសន្លឹកក្រដាសធំមួយ ។

ខ.ប្រភេទទូទៅនៃល្បែងសិក្សា

សម្ភារ : ល្បែងបង្ហាញ : ប័ណ្ណលេខពី ១ ដល់ ១០ ប័ណ្ណពាក្យពីមួយដល់ដប់ ។

អ្នកសម្របសម្រួល : មានល្បែងជាច្រើនត្រូវបានគេប្រើប្រាស់ ក្នុងការសិក្សានៅក្នុងសាលារៀនពាសពេញពិភពលោក ប៉ុន្តែល្បែងដែលប្រសើរបំផុត សម្រាប់យើងនៅកម្ពុជា គឺល្បែងដែល :

- កុមាររៀនបានច្រើន
- កុមារចូលចិត្តលេងល្បែងនោះ និងរៀនសូត្រ
- ល្បែងដែលមានតម្លៃថោក ហើយងាយប្រើប្រាស់
- សម្ភារងាយៗអាចប្រើប្រាស់បានដើម្បីបង្កើតល្បែងសិក្សាច្រើនប្រភេទ។

អ្នកសម្របសម្រួល : ចំណុចចុងក្រោយនេះគឺសំខាន់ណាស់ពីព្រោះសម្ភារ មួយចំនួនដែលយើងនឹងផលិត នៅថ្ងៃនេះអាចយកទៅប្រើប្រាស់បានច្រើនដង ដោយគ្រូ និងសិស្សគ្រាន់តែយកទៅបង្កើតជារបៀបថ្មីលើសម្ភារនោះតែប៉ុណ្ណោះ ។

អ្នកសម្របសម្រួលហៅគ្រូមួយក្រុមដែលមានគ្នាប្រាំមួយ ឬ ប្រាំពីរនាក់ឡើងមកខាងមុខលេងល្បែង ។ អ្នកចូលរួមដទៃទៀតគួរបង្កើតជារង្វង់មួយនៅជុំវិញអ្នកលេង ដើម្បីអាចមើលឃើញអ្វីដែលគេកំពុងតែលេង ។

អ្នកសម្របសម្រួលនិយាយទៅកាន់ក្រុមនោះថា : យើងនឹងឃើញនូវរបៀបផ្សេងៗជាច្រើននៃល្បែងសិក្សាដែលទាក់ទងគណិតវិទ្យា និងភាសាខ្មែរ ។

ទី១ : អ្នកសម្របសម្រួលផ្តល់សម្ភារល្បែងសិក្សាឱ្យសិក្ខាកាមលេងតាមការយល់ឃើញរបស់ពួកគេ ។

១	២	៣	៤	៥	៦	៧	៨	៩	១០

មួយ	ពីរ	បី	បួន	ប្រាំ	ប្រាំមួយ	ប្រាំពីរ	ប្រាំបី	ប្រាំបួន	ដប់

តើលោក/លោកស្រី អាចពិពណ៌នាការរៀបចំសកម្មភាពនេះយ៉ាងដូចម្តេច?

ចម្លើយរំពឹងទុក : *ការដាក់ប័ណ្ណ ដែលដូចគ្នាជាមួយគ្នា ទៅតាមប្រភេទក្រុមខុសៗគ្នា ទៅតាមលក្ខណៈ ឬច្បាប់ និងដាក់ឈ្មោះក្រុមផ្សេងៗគ្នា (**ចំណែកថ្នាក់**)* ។

ទី2 : អ្នកសម្របសម្រួលឱ្យសិក្ខាកាមរកវិធីផ្សេងទៀត ដោយអាចរៀបប័ណ្ណចំនួនទាំងអស់ពីលំដាប់ទី១ដល់ទី១០ ហើយសួរសិក្ខាកាមក្នុងក្រុមតូចៗថា : **តើលោក/ លោកស្រី អាចពិពណ៌នាការរៀបចំសកម្មភាពនេះ យ៉ាងដូចម្តេច ?**

ចម្លើយរំពឹងទុក : *ការដាក់ប័ណ្ណទៅតាមលំដាប់ត្រឹមត្រូវ (**លំដាប់**)* ។

ទី3 : អ្នកសម្របសម្រួលឱ្យសិក្ខាកាមរកវិធីផ្សេងទៀត ដោយអាចរៀបផ្គូផ្គងប័ណ្ណលេខនីមួយៗ ជាមួយប័ណ្ណពាក្យ ហើយសួរសិក្ខាកាមក្នុង ក្រុមតូចៗថា: **តើលោក/លោកស្រី អាចពិពណ៌នាការរៀបចំ សកម្មភាពនេះយ៉ាងដូចម្តេច ?**

ចម្លើយរំពឹងទុក : *ការដាក់ប័ណ្ណដែលមានន័យដូចគ្នាជាមួយគ្នាជាគូៗ ឬសម្រេចចិត្តថា តើប័ណ្ណណាខ្លះនៅក្នុងក្រុមដែលមិនត្រូវជាមួយប័ណ្ណផ្សេងទៀត (**ផ្គូផ្គង**)* ។

អ្នកសម្របសម្រួលប្រាប់ឱ្យអ្នកចូលរួមទាំងអស់ត្រឡប់ទៅកាន់កន្លែងដើមវិញ ។

អ្នកសម្របសម្រួល : សរុបប្រភេទល្បែងដែលបានលេងមាន ៣ ប្រភេទ ដូចតារាងខាងក្រោម :

ការផ្គូផ្គង	**ការរៀបតាមលំដាប់** (លំដាប់/ការរៀបលំនាំគំរូ)	**ការធ្វើចំណែកថ្នាក់**

អ្នកសម្របសម្រួល : **តើល្បែងនេះផ្តល់ចំណេះដឹង និងបំណិនអ្វីខ្លះដល់សិស្ស? តើល្បែងនេះសមស្របនឹងថ្នាក់ណា?**

ចម្លើយរំពឹងទុក : *ចំណេះដឹងអំពីការរាប់ចំនួន១-១០ អានឈ្មោះចំនួន១-១០ ធ្វើការងាររួមគ្នា ពន្យល់គំនិតពួកគេ ស្តាប់យោបល់អ្នកផ្សេង និយាយ ។ល ។ ល្បែងនេះសមស្របនឹងកុមារថ្នាក់ទី១* ។

អ្នកសម្របសម្រួល : ការយល់ពី**បញ្ញត្តិ**នៅក្នុងល្បែងនោះគឺសំខាន់ណាស់ ។ ប្រសិនបើគ្រូបង្រៀនយល់ពី **បញ្ញត្តិ** នេះ មានន័យថាពួកគេអាចប្រើល្បែងប្រភេទតែមួយបានគ្រប់កម្រិតថ្នាក់ ដោយគ្រាន់តែផ្លាស់ប្តូរខ្លឹមសារឱ្យស្របទៅតាមកម្រិតថ្នាក់តែប៉ុណ្ណោះ ។

សកម្មភាព 3.2 ការបង្ហាញល្បែងសិក្សាគណិតវិទ្យា 60 នាទី

សម្ភារ : ល្បែងសម្រាប់បង្ហាញ ។

អ្នកសម្របសម្រួលពន្យល់អំពីវិធីធ្វើបង្ហាញ និងវិធីដែលសិក្ខាកាមនឹងប្តូរពីទីតាំងមួយទៅទីតាំងមួយទៀត នៅពេលដែលកណ្តឹងរោទិ៍ឡើង (ទី១→ទី២ ទី២→ទី៣ ទី៣→ទី១ ។ល ។) រហូតដល់ពួកគាត់បានចូលរួមនៅក្នុងការធ្វើបង្ហាញទាំង៣ ។

សកម្មភាពលេងល្បែង

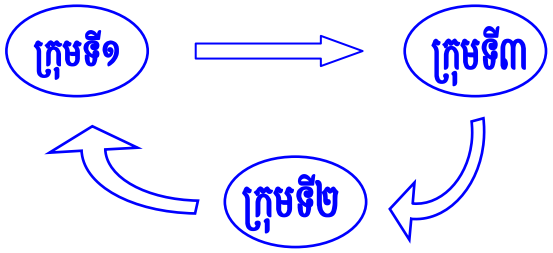

អ្នកសម្របសម្រួលបែងចែកសិក្ខាកាមជា៣ក្រុម ។ អ្នកសម្របសម្រួល៣នាក់ធ្វើការបង្ហាញអំពីល្បែងសិក្សានៅតាមកន្លែងបីខុសៗគ្នា ។ ក្រុមទី១អ្នកសម្របសម្រួលម្នាក់បង្ហាញនូវល្បែងសិក្សាជាច្រើនអំពីគណិតវិទ្យា ដោយផ្អែកលើបញ្ញត្តិការរៀបតាម**លំដាប់** ។ ក្រុមទី២អ្នកសម្របសម្រួលម្នាក់ទៀតបង្ហាញល្បែងសិក្សា ដោយផ្អែកលើបញ្ញត្តិនៃ **ការផ្គូផ្គង** ។ ក្រុមទី៣ អ្នកសម្របសម្រួលម្នាក់ទៀតបង្ហាញនូវល្បែងសិក្សា ដោយផ្អែកលើបញ្ញត្តិនៃ ការធ្វើ**ចំណែកថ្នាក់** ។ ក្រុមនីមួយៗនៃសិក្ខាកាមចាប់ផ្តើមនៅកន្លែងមួយដោយធ្វើការសង្កេត និងចូលរួមលេងល្បែង ។បន្ទាប់ពីរយៈពេល១៥នាទីមក អ្នកសម្របសម្រួលម្នាក់ធ្វើសញ្ញាឱ្យឮៗ ហើយក្រុមនីមួយៗត្រូវទៅកាន់កន្លែងមួយទៀត ។ រយៈពេល ៤៥ នាទីមកក្រុមទាំងអស់នឹងបានបញ្ចប់កន្លែងធ្វើ ថ្នាក់បង្ហាញទាំង ៣ ។

★ បន្ទាប់ពីសិក្ខាកាមបង្ហាញល្បែងនីមួយៗរួចមក អ្នកសម្របសម្រួលសួរ :

- **តើល្បែងនេះពង្រឹងបន្ថែមចំណេះដឹង ឬ បំណិនអ្វីខ្លះ ?**
- **តាមការប៉ាន់ស្មាន តើថ្នាក់ទីប៉ុន្មានដែលសមស្របនឹងល្បែងនេះ ?**
- **តើមានប្រភេទល្បែងអ្វីផ្សេងទៀតដែលអាចលេងដោយប្រើសម្ភារទាំងនេះ ?**

ការសង្ខេបអំពីល្បែងគណិតវិទ្យា

បញ្ញត្តិ	ឧទាហរណ៍
ការរៀបតាមលំដាប់	១. ដ្យាក្រាមចំនួន និងលេខ (ដ្យាក្រាម : ប័ណ្ណតាមចំនួន) ២. ការប្រៀបធៀបវត្ថុដែលមានប្រវែងខុសគ្នា (ចំរៀកក្រដាស) ៣. ឯកតារង្វាស់ប្រវែងចម្រុះ (ប័ណ្ណ)
ការផ្គូផ្គង	១. ប្រភាគ ភាគរយ និងទសភាគ ដោយប្រើរូបភាព (ប័ណ្ណ) ២. ចំនួនពី ១ ដល់ ១០ ដោយប្រើដ្យាក្រាម និងលេខ ៣. សរសេរចំនួនសមមូល ដោយប្រើឯកត្តារង្វាស់
ការធ្វើចំណែកថ្នាក់	១. រាងធរណីមាត្រ ២.ចំនួនជាពហុគុណនៃ១០ និងចំនួនមិនមែនជាពហុគុណនៃ១០ ចំនួនការេ និងមិនមែនការេ ចំនួនសេស និងចំនួនគូ (ប័ណ្ណ) ៣. អក្សរកាត់នៃឯកតារង្វាស់ ប្រវែង ទម្ងន់ ចំណុះ និងផ្ទៃ (ប័ណ្ណ)

សកម្មភាព ៣.៣ ការបង្ហាញល្បែងសិក្សាភាសា 60 នាទី

សម្ភារ : ល្បែង សម្រាប់បង្ហាញ ។

ការបង្ហាញត្រូវអនុវត្តតាមដំណើរការដូចគ្នានឹងសកម្មភាពខាងដើម ។
អ្នកសម្របសម្រួលបែងចែកសិក្ខាកាមជា៣ក្រុម ។ អ្នកសម្របសម្រួល៣នាក់ធ្វើការបង្ហាញអំពីល្បែងសិក្សានៅ តាមកន្លែងបីខុសៗគ្នាក្នុងកន្លែងបំប៉ន ។ក្រុមទី១អ្នកសម្របសម្រួលម្នាក់បង្ហាញល្បែងសិក្សាមួយចំនួននៅក្នុងភាសាខ្មែរ ដោយផ្អែកលើបញ្ញត្តិនៃការរៀបដាក់**តាមលំដាប់**។ ក្រុមទី២ អ្នកសម្របសម្រួលម្នាក់ទៀតបង្ហាញល្បែងសិក្សាដោយផ្អែក លើបញ្ញត្តិនៃ**ការផ្គូផ្គង**។ ក្រុមទី៣អ្នកសម្របសម្រួលម្នាក់ទៀតបង្ហាញល្បែងសិក្សាដោយផ្អែកលើបញ្ញត្តិនៃការធ្វើ**ចំណែក ថ្នាក់**។ ក្រុមនីមួយៗចាប់ផ្តើមលេងល្បែង ។បន្ទាប់ពីរយៈពេល២០នាទីមកអ្នកសម្របសម្រួលម្នាក់ចុចកណ្តឹងហើយក្រុមនីមួយៗត្រូវចូលទៅកន្លែងបន្ទាប់ទៀត។ បន្ទាប់ពីរយៈពេល១ម៉ោងមកក្រុមទាំងអស់នឹងបានបញ្ចប់កន្លែងធ្វើថ្នាក់បង្ហាញទាំង៣។

★ បន្ទាប់ពីសិក្ខាកាមបង្ហាញល្បែងនីមួយៗរួចមកអ្នកសម្របសម្រួលសួរអ្នកចូលរួម :

- **តើល្បែងនេះពង្រឹងបន្ថែមចំណេះដឹង ឬ បំណិនអ្វីខ្លះ ?**
- **តាមការប៉ាន់ស្មាន តើថ្នាក់ទីប៉ុន្មានដែលសមស្របនឹងល្បែងនេះ ?**
- **តើមានប្រភេទល្បែងអ្វីផ្សេងទៀតដែលអាចលេងដោយប្រើសម្ភារទាំងនេះ ?**

ការសង្ខេបអំពីល្បែងភាសា

បញ្ញត្តិ	**ឧទាហរណ៍**
ការរៀបដាក់តាមលំដាប់	១. ថ្ងៃនៃសប្តាហ៍ និងថ្ងៃនេះ/ថ្ងៃស្អែក/ថ្ងៃម្សិលមិញ ។ល។ (ប័ណ្ណ) ២.រៀបចំពាក្យច្របល់ឱ្យក្លាយជាប្រយោគ (រួមទាំង វណ្ណយុត្តិ) (ប័ណ្ណ) ៣. លំដាប់អក្ខរក្រម (ប័ណ្ណ)
ការផ្គូផ្គង	១. ពាក្យ និងរូបភាពអំពីសមាជិកគ្រួសារ (ប័ណ្ណ) ២. រូបភាព និងប្រយោគ (ប័ណ្ណ) ៣. សទិសសូរ (ប័ណ្ណ)
ការធ្វើចំណែកថ្នាក់ប្រភេទ	១. នាម កិរិយាស័ព្ទ គុណនាម ឈ្នាប់ ពេល (ប័ណ្ណ) ២. ពាក្យចាប់ផ្តើមដោយកន្សោមព្យញ្ជនៈពីរខុសគ្នា (ប័ណ្ណ) ៣. ប្រភេទចំណីអាហារផ្សេងៗគ្នា (បន្លែ ផ្លែឈើ សាច់ អង្ករ) (ប័ណ្ណ)

សន្និដ្ឋាន : អ្នកសម្របសម្រួលសួរសិក្ខាកាម **តើល្បែងលេងទាំង ២មុខវិជ្ជាដែលបានលេងមានការពាក់ព័ន្ធសៀវភៅសិក្សា គោលរបស់ក្រសួងអប់រំ យុវជនន និងកីឡាយ៉ាងដូចម្តេច ?**

ចម្លើយរំពឹងទុក: *ប្រើអត្ថបទនៅក្នុងសៀវភៅភាសាខ្មែរ សម្រាប់កាត់ពាក្យ និងប្រយោគ ជ្រើសរើសពាក្យពិបាក និងសរសេរនិយមន័យនៅលើប័ណ្ណ និងច្របល់វាចូលគ្នា ។ លេងល្បែងគណិតវិទ្យាដើម្បីហាត់រៀន អំពីប្រព័ន្ធចំនួនតម្លៃលេខ រង្វាស់ ធរណីមាត្រ ដោយប្រើខ្លឹមសារនៅក្នុងសៀវភៅអាន ។*

សកម្មភាព 3.4 លំហាត់បង្កើតល្បែងសិក្សាគណិតវិទ្យា 60 នាទី

សម្ភារ : សៀវភៅគណិតវិទ្យា ថ្នាក់ទី១-៦ ប័ណ្ណសម្រាប់ធ្វើល្បែង ហ្វឺត ខ្មៅដៃពណ៌ ឯកសារនៃសន្លឹកទម្រង់របាយការណ៍អំពីល្បែងសិក្សា ។

អ្នកសម្របសម្រួល :" លោកគ្រូ អ្នកគ្រូម្នាក់ៗនឹងធ្វើការងារតាមក្រុមកម្រិតថ្នាក់ ដើម្បីបង្កើតល្បែងសិក្សា**គណិតវិទ្យា** " ។ នៅពេលដែលគ្រូម្នាក់ៗបានធ្វើល្បែងរួចហើយ ត្រូវបង្ហាញពីរបៀបលេងជាមួយក្រុមរបស់ខ្លួន ឬ ទៅតាមក្រុមផ្សេងៗបើអាច ។

អ្នកសម្របសម្រួលពន្យល់ពីដំណាក់កាលដែលត្រូវធ្វើនៅក្នុងសកម្មភាពដូចខាងក្រោម :

១. អង្គុយនៅលើកន្ទេល ឬនៅជុំវិញតុតាមក្រុម តាមកម្រិតថ្នាក់ ។ ចែកសម្ភារតាមក្រុមប្រហែលជា ២០ប័ណ្ណ សម្រាប់គ្រូមួយក្រុមៗ

២. គ្រូតាមក្រុមអានសៀវភៅគណិតវិទ្យា ហើយជ្រើសរើសមេរៀនមួយ ដើម្បីបង្កើតល្បែងសិក្សា

៣. គ្រូសម្រេចចិត្តអំពីប្រភេទល្បែងដែលពួកគាត់ធ្វើ និងអ្វីដែលត្រូវសរសេរនៅលើប័ណ្ណ

៤. តាមក្រុមសាកល្បងលេងល្បែងដែលបានបង្កើត

៥. គ្រូបង្កើតជាក្រុមដែលមានគ្នា ៤ ឬ ៥ នាក់ និងចែកវេនគ្នាលេងល្បែងផ្សេងៗគ្នា

៦. គ្រូម្នាក់ៗបំពេញសន្លឹករបាយការណ៍អំពីប្រភេទល្បែងដែលខ្លួនបានធ្វើ និងសរសេរសេចក្តីសង្ខេប រួចរក្សាទុកជាមួយល្បែងសិក្សានោះ សម្រាប់លេងពេលក្រោយទៀត ។

ទម្រង់របាយការណ៍អំពីល្បែងសិក្សា

ឈ្មោះគ្រូ	:
មុខវិជ្ជា	: ភាសាខ្មែរ គណិតវិទ្យា សិក្សាសង្គម វិទ្យាសាស្ត្រងអនុវត្ត
ប្រធានបទ	:
សមស្របកម្រិតថ្នាក់	: ថ្នាក់ទី ១, ២, ៣, ៤, ៥, ៦
ប្រភេទល្បែងសិក្សា	: ផ្គូផ្គង លំដាប់លំដោយ ចំណែកថ្នាក់

ពណ៌នាយ៉ាងសង្ខេបពីការលេងល្បែង :

ពង្រឹងសមត្ថភាពសំខាន់ៗរបស់សិស្ស និង អនុវត្ត :

សកម្មភាព 3.5 លំហាត់បង្កើតល្បែងសិក្សាភាសា 60 នាទី

សម្ភារៈ : សៀវភៅភាសារបស់ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា ប័ណ្ណក្រដាស សម្រាប់ធ្វើល្បែង ប៊ិចហ្វឺត ខ្មៅដៃពណ៌ ។

អ្នកសម្របសម្រួល : លោកគ្រូ អ្នកគ្រូម្នាក់ៗធ្វើការងារតាមក្រុមកម្រិតថ្នាក់ដើម្បីបង្កើតល្បែងសិក្សា**ភាសាខ្មែរ** ។ នៅពេលដែលគ្រូម្នាក់ៗបានធ្វើល្បែងរួចហើយ ត្រូវបង្ហាញពីរបៀបលេងជាមួយគ្រូដទៃទៀតមកពីកម្រិតថ្នាក់ដូចគ្នា ។

អ្នកសម្របសម្រួលពន្យល់ពីដំណាក់កាលដែលពួកគាត់ត្រូវធ្វើនៅក្នុងសកម្មភាពដូចខាងក្រោម :

១. អង្គុយនៅលើកន្ទេល ឬ នៅជុំវិញតុតាមក្រុមកម្រិតថ្នាក់ ។ ចែកសម្ភារដល់គ្នាប្រហែលជា ២០ ប័ណ្ណក្រដាសសម្រាប់គ្រូចូលរួមម្នាក់ៗ

២. គ្រូតាមក្រុមអានសៀវភៅភាសា ហើយជ្រើសរើសរើសមេរៀនមួយ ដើម្បីបង្កើតល្បែងសិក្សា

៣. គ្រូសម្រេចចិត្តអំពីប្រភេទល្បែងដែលពួកគាត់នឹងធ្វើ និងអ្វីដែលត្រូវសរសេរនៅលើប័ណ្ណ

៤. គ្រូធ្វើល្បែង និងលេងវាដោយខ្លួនឯង ដើម្បីពិនិត្យមើលវា

៥. គ្រូបង្កើតជាក្រុមដែលមានគ្នា បួន ឬ ប្រាំនាក់ និងចែករវេនគ្នាលេងល្បែងផ្សេងៗគ្នា

៦. គ្រូម្នាក់បំពេញសន្លឹករបាយការណ៍អំពីប្រភេទល្បែងដែលខ្លួនបានធ្វើ និងសរសេរសេចក្តីសង្ខេបអំពីវា រួចរក្សាទុកជាមួយល្បែងសិក្សានោះ សម្រាប់លេងពេលក្រោយទៀត ។

ទម្រង់របាយការណ៍អំពីល្បែងសិក្សា

ឈ្មោះគ្រូ :

មុខវិជ្ជា : ភាសាខ្មែរ គណិតវិទ្យា សិក្សាសង្គម វិទ្យាសាស្ត្រអនុវត្ត

ប្រធានបទ :

សមស្របកម្រិតថ្នាក់ : ថ្នាក់ទី ១, ២, ៣, ៤, ៥, ៦

ប្រភេទល្បែងសិក្សា : ផ្គូផ្គង លំដាប់លំដោយ ចំណែកថ្នាក់

ពណ៌នាយ៉ាងសង្ខេបពីការលេងល្បែង :

ពង្រឹងសមត្ថភាពសំខាន់ៗរបស់សិស្ស និង អនុវត្ត :

សកម្មភា ... **នាទី**

សម្ភារៈ : សៀវភៅកំណត់ត្រាគ្រូ ផ្ទាំងក្រដាសធំ ប៊ិចហ្វឺត ។

អ្នកសម្របសម្រួលនិយាយថា មានកិច្ចការគ្រូបួន និយាយអំពីល្បែងសិក្សានៅក្នុងឯកសារ ប្រសិទ្ធភាពនៃការបង្រៀន និងរៀន ។ អ្នកសម្របសម្រួលប្រាប់អ្នកចូលរួមឱ្យអានកិច្ចការនេះនៅក្នុងសៀវភៅកំណត់ត្រាគ្រូ ។ ប្រសិនបើអ្នកចូលរួមពុំមានសំណួរទេ នោះអ្នកសម្របសម្រួលត្រូវផ្ទៀងផ្ទាត់មើលការយល់របស់អ្នកចូលរួមតាមការសួរសំណួរដល់ពួកគាត់ :

អ្នកសម្របសម្រួលសួរគ្រូ	**ចម្លើយរំពឹងទុក**
តើសម្ភារដែលអ្នកប្រើសម្រាប់ធ្វើល្បែងតាមរយៈអ្វីខ្លះ?	តាមរយៈប័ណ្ណក្រដាស ក្ដារបន្ទះ ឬ វត្ថុផ្សេងៗទៀត
តើអ្នកសរសេរអ្វីនៅក្នុងប្រអប់?	អ្វីដែលសរសេរដាក់នៅលើប័ណ្ណនីមួយៗក្នុងល្បែងរបស់គាត់
តើអ្នកអាចសរសេរអ្វីខ្លះជា "ចម្លើយសិស្ស"?	សរសេរពីការយល់ដឹងរបស់សិស្សអំពីល្បែង (សមត្ថភាព លេង ឬ បញ្ហាណាមួយ)
តើអ្នកអាចសរសេរអ្វីខ្លះជា "ការតាមដាន"	គ្រូអាចសរសេរ ប្រសិនបើល្បែងត្រូវបានប្រើម្ដងទៀត នៅតាមមុខវិជ្ជា ឬ មេរៀនផ្សេងៗទៀត

ដើម្បីសរុបសកម្មភាពអំពីល្បែងសិក្សា អ្នកសម្របសម្រួលបង្ហាញបញ្ជីគំនិតដែលអ្នកចូលរួមផ្ដល់នៅក្នុងសកម្មភាពទី៣.១ ។ អ្នកសម្របសម្រួលសួរក្រែងមានមូលហេតុផ្សេងណាទៀត ដែលធ្វើឱ្យល្បែងសិក្សាមានប្រយោជន៍ដែលអ្នកចូលរួមចង់បន្ថែម ។ អ្នកសម្របសម្រួលទីពីរ សរសេរបន្ថែមនូវរាល់គំនិតថ្មីដែលមាន ។

ចម្លើយរំពឹងទុកអំពីមូលហេតុធ្វើឱ្យល្បែងមានសារប្រយោជន៍ :

- ធ្វើឱ្យកុមាររីករាយ និងបង្កើតបរិយាកាសរៀនសូត្រសប្បាយរីករាយ
- ឱ្យកុមារធ្វើការជាមួយគ្នា ពន្យល់អ្វីៗដល់គ្នាទៅវិញទៅមក និងពិភាក្សាគ្នាអំពីការរៀនសូត្ររបស់ពួកគេ
- ជួយពង្រឹងបន្ថែមដល់ការរៀនសូត្ររបស់កុមារ
- ជួយកុមារឱ្យអនុវត្តជាក់ស្ដែង និងប្រើប្រាស់ការយល់ដឹង
- ជួយកុមារឱ្យចេះពិចារណាដោយហ្មត់ចត់
- ជួយកុមារឱ្យចេះធ្វើការជាក្រុមជាមួយកុមារផ្សេងទៀត
- ជួយកុមារឱ្យរៀនធ្វើការងារដោយឯករាជ្យពីគ្រូ
- ផ្ដល់កិច្ចការ (ល្បែង) ដល់កុមារខ្លះសម្រាប់ធ្វើ នៅពេលដែលគ្រូធ្វើការងារជាមួយកុមារម្នាក់ៗ ឬ ជាមួយក្រុមពិសេស
- ល្អក្នុងការផ្ដល់ដល់កុមារដែលបញ្ចប់ការងារផ្សេងទៀតបានរហ័ស ។

ប្រធានបទទី 4 ការប្រើប្រាស់ធនធានក្នុងថ្នាក់រៀនសិប្បនិម្មិត

សកម្មភាព 4.1 ការបង្កើតបរិស្ថានថ្នាក់រៀនសិប្បនិម្មិត 30 នាទី

សម្ភារ : ផ្ទាំងក្រដាសធំ ប៊ិកហ្វឺត ។

អ្នកសម្របសម្រួល : គ្រូបង្រៀន គឺជាអ្នកគ្រប់គ្រងថ្នាក់រៀន ។ ការទទួលខុសត្រូវរបស់គ្រូបង្រៀន គឺធ្វើការជាមួយសិស្សដើម្បីបង្កើតបរិស្ថាន "សំបូរបែប" សម្រាប់ការសិក្សា ។ នេះមានន័យថាថ្នាក់រៀនគួរមានផាសុកភាព (ស្អាត) ដើម្បីទាក់ទាញទឹកចិត្ត និងជាកន្លែងជំរុញឱ្យមានការរៀនសូត្រ ។ គោលបំណងគឺចង់ឱ្យកុមារមានការសប្បាយរីករាយមកសាលារៀនជារៀងរាល់ថ្ងៃ និងអាចស្វែងរកអ្វីៗដែលថ្មីដើម្បីមើល និងសម្រាប់គិត ។

អ្នកសម្របសម្រួល : បរិស្ថាន "សំបូរបែប" មិនមែនមានន័យថា គ្រូបង្រៀនត្រូវតែចំណាយប្រាក់ច្រើនទៅលើការតុបតែងនោះទេ ។ បន្ទប់រៀនគួរមានសម្ភារដែលជំរុញការសិក្សា "សំបូរបែប" ។ សម្ភារមួយចំនួនអាចទិញដោយប្រើថវិកា PAP (ឧ.តារាងអក្ខរក្រម តារាងចំនួន ផែនទី ។ល។) ។ សម្ភារមួយចំនួនទៀតអាចផ្តល់ដោយក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា ឬ តាមរយៈកម្មវិធីផ្សេងៗរបស់រដ្ឋាភិបាល (ឧ.ការអប់រំអំពីមីន ហ៊ីវ/អេដស៍ អាហារូបត្ថម្ភ ការអប់រំ សម្រាប់ទាំងអស់គ្នា ។ល។) និងសម្ភារផ្សេងៗទៀត ដែលអាចរៀបចំដោយគ្រូបង្រៀន និងសិស្ស ។

អ្នកសម្របសម្រួល : **តើគ្រូ និងសិស្សត្រូវធ្វើអ្វីខ្លះដើម្បីបង្កើតបរិស្ថានថ្នាក់រៀនសំបូរបែប?**

អ្នកសម្របសម្រួល ម្នាក់ទៀតសរសេរគំនិតរបស់សិក្ខាកាមនៅលើផ្ទាំងក្រដាសធំ ។

ចម្លើយរំពឹងទុក ...

- តាំងបង្ហាញគំរូនៃសំណេរ ឬ គំនូរ ឬ ហត្ថកម្មរបស់សិស្ស
- ប្រើប្រាស់សម្ភារក្នុងការបង្កើតជ្រុងបន្ទប់រៀន ឬ ជ្រុងបណ្ណាល័យ
- ឧបករណ៍សិប្បកម្ម នេសាទ កសិកម្មដែលផលិតនៅក្នុងមូលដ្ឋាន និងសម្ភារផ្ទះបាយ (សំណាញ់ ឧបករណ៍ផ្សេងៗ កន្ត្រក...)
- សម្ភារពីបរិស្ថានដូចជា ការរៀបតាំងពីស្លឹកឈើ ផ្កា សត្វល្អិត...
- ការពិសោធងាយៗ សម្រាប់កុមារសង្កេត និងចងក្រងជាឯកសារ (ការបណ្តុះគ្រាប់ ឬ ការដាំកូនរុក្ខជាតិនៅ ក្នុងទឹក និងក្នុងដើង កូនក្អុក សួនសត្វល្អិត ផ្លែឈើដែលពុកផុយ...)

អ្នកសម្របសម្រួល ៖ គ្រូបង្រៀនអាចស្វែងរកធនធានគ្រប់ទីកន្លែង ដូចជាទស្សនាវដ្ដី និងកាសែតចាស់ៗ ផ្ទាំងរូបភាពប័ណ្ណផ្សព្វផ្សាយ សម្ភារទាំងនេះតែងតែជាការចាប់អារម្មណ៍របស់សិស្ស ។ ផ្ទាំងរូបភាពដែលផុតកាលបរិច្ឆេទ ឬ ឈប់ប្រើប្រាស់របស់ការប្រជុំ និងព្រឹត្តិការណ៍ ឬ យុទ្ធនាការបង្កើនការយល់ដឹងរបស់រដ្ឋាភិបាលដែលមានរូបភាព និងអត្ថបទពិតជាក់ស្ដែងគួរឱ្យចាប់អារម្មណ៍ សម្រាប់យកមកធ្វើការពិភាក្សា និងការវិភាគ ។ គ្រូបង្រៀនអាចធ្វើការជាមួយសិស្ស ដើម្បីឱ្យតម្លៃទៅលើតារាងផ្សេងៗ និងផ្ទាំងរូបភាពចាស់ៗ ដោយការដាក់ស្លាកឈ្មោះ ដាក់ចំណងជើង ។ល។ **គ្រូ និងសិស្សមិនគួររៀបចំតាំងបង្ហាញ រួចហើយបំភ្លេចចោលសម្ភារនោះទេ** ។ សម្ភារទាំងនោះអាចប្រើប្រាស់សម្រាប់ការបង្រៀន និងរៀនទៅក្នុងមេរៀនទាំងឡាយ ។សម្ភារទាំងនេះគួរតែមានការផ្លាស់ប្ដូរបន្ទាប់ពីដាក់តាំងបានរយៈពេលមួយ ឬពីរខែដើម្បីរក្សាចំណាប់អារម្មណ៍របស់សិស្ស ។

សកម្មភាព 4.2 ការសាកល្បងកម្មវិធីសិក្សា **15 នាទី**

សម្ភារ ៖ តារាងអំពីភាសា និងការរៀនសូត្រអំពីភាសា សៀវភៅសិក្សាគោលគណិតវិទ្យា ។

អ្នកសម្របសម្រួលសួរ ៖ **នៅសាលារៀន តើមានមុខវិជ្ជាអ្វីខ្លះដែលសិស្សរៀនដោយប្រើភាសា ?**

ចម្លើយរំពឹងទុក ៖ គ្រប់មុខវិជ្ជាទាំងអស់ ពីព្រោះនៅក្នុងមុខវិជ្ជាទាំងអស់កុមាររៀនស្តាប់ និយាយ អាន និងសរសេរ ។ អ្នកសម្របសម្រួលយល់ស្រប និងនិយាយថា គ្រប់មេរៀនទាំងអស់ទោះបីមុខវិជ្ជាណាក៏ដោយក៏ប្រើភាសាដែរ ។ អ្នកសម្របសម្រួលលើកសៀវភៅគណិតវិទ្យា ហើយចង្អុលបង្ហាញថា **តើសិស្សអាចអានលើការណែនាំដើម្បីធ្វើលំហាត់ និងមានការយល់ដឹងលើចំណោទនៅក្នុងសៀវភៅដោយសារអ្វី ?**

បន្ទាប់មកអ្នកសម្របសម្រួល ៖ អ្នកអប់រំហៅការប្រើភាសាបែបនេះថា **"*ភាសានៅក្នុងកម្មវិធីសិក្សា*"** ។

អ្នកសម្របសម្រួលបិទតារាងនៅលើក្តារខៀន (ដូចតារាងខាងក្រោម តែបិទកូឡោនទីពីរ)។ ដោយបញ្ជាក់ថា ៖ យើងគប្បីយល់ច្បាស់ខ្លឹមសារឃ្លាទាំង ៣ នេះ ៖

- រៀនភាសា
- រៀនអំពីភាសា
- រៀនតាមរយៈភាសា

អ្នកសម្របសម្រួលសួរ ៖ **តើអ្នកគិតថាឃ្លានីមួយៗនេះមានន័យដូចម្តេច?** អ្នកសម្របសម្រួលប្រាប់អ្នកចូលរួមឱ្យពិភាក្សាពីអត្ថន័យរបស់ឃ្លាទាំងបីជាមួយអ្នកដែលអង្គុយជិត និងបន្ទាប់មកត្រូវផ្តល់យោបល់ ។ អ្នកសម្របសម្រួលជួយអ្នកចូលរួមឱ្យសរសេរអត្ថន័យ និងបើកក្រដាសគ្របចេញនៅពេលដែលពួកគាត់បញ្ចប់គំនិតហើយ ។

តារាងអំពីភាសា និងការរៀនសូត្រអំពីភាសា

ខ្លឹមសារ	**អត្ថន័យ**
រៀនភាសា	ការរៀនពាក្យថ្មីៗ (តាមរយៈ ស្តាប់ និយាយ អាន សរសេរ)
រៀនអំពីភាសា	ការរៀនពីរចនាសម្ព័ន្ធភាសា ក្បួន វេយ្យាករណ៍ របៀបប្រើប្រាស់ភាសាដើម្បីបង្ហាញពីអត្ថន័យ
រៀនតាមរយៈភាសា	ការប្រើភាសាជាមធ្យោបាយក្នុងការពន្យល់ និងការស្វែងយល់គំនិត និងព័ត៌មាន ពីមុខវិជ្ជាផ្សេងៗជាច្រើនទៀត ។

អ្នកសម្របសម្រួលសង្ខេបដោយសួរថា ៖ ***តើមានន័យដូចម្តេច ពេលដែលខ្ញុំនិយាយថា " រាល់មុខវិជ្ជា គឺជាមេរៀនទាក់ទងនឹងភាសា ?***

ចម្លើយរំពឹងទុក ៖ *នៅក្នុងមេរៀននីមួយៗ គ្រូ និងសិស្សប្រើប្រាស់ភាសាក្នុងការរៀនសូត្រ ។ ជានិច្ចកាលភាសាដើរទន្ទឹមគ្នាជាមួយនឹងការបង្រៀន និងរៀន ។*

សកម្មភាព 4.3 ការប្រើផ្ទាំងរូបភាព (បំណិនស្តាប់ និងបំណិននិយាយ) 45 នាទី

សម្ភារ ៖ ផ្ទាំងរូបភាព ៣ ឬ ៤ផ្ទាំង ដែលជាទូទៅមាននៅក្នុងថ្នាក់រៀន ដូចជា ៖ ការចុះឈ្មោះចូលរៀន ការអប់រំសម្រាប់ទាំងអស់គ្នា ចំណីអាហារ និងអាហារូបត្ថម្ភ អនាម័យ និងសុខភាព គ្រោះថ្នាក់ គ្រាប់មីន សត្វ និងរុក្ខជាតិ ... ។

ការប្រើប្រាស់ផ្ទាំងរូបភាពសម្រាប់ការបង្រៀន

អ្នកសម្របសម្រួល ៖ ផ្ទាំងរូបភាព ឬ អត្ថបទ គឺជាសម្ភារបង្រៀនដ៏មានប្រយោជន៍ ។ វាមានការងាយស្រួលដល់គ្រូបង្រៀនក្នុងការសួរសំណួរអំពីសម្ភារនេះដែល ជាឱកាសមួយសម្រាប់កុមារអនុវត្ត បំណិន ស្តាប់ និងនិយាយ ។

អ្នកសម្របសម្រួលមានផ្ទាំងរូបភាពពិតខ្លះបិទលើក្តារខៀន ដែលនឹងត្រូវប្រើក្នុងកិច្ចការរបស់អ្នកចូលរួម ខាងក្រោម ។ អ្នកសម្របសម្រួលចង្អុលទៅកាន់ផ្ទាំងរូបភាពពិតមួយ រួចសួរអ្នកចូលរួមនូវកម្រិតសំណួរខុសៗគ្នាជាច្រើនអំពី ផ្ទាំងរូបភាពដូចជា ៖

ឧទាហរណ៍សំណួរ	**ឧទាហរណ៍ចម្លើយ**	**កម្រិតសំណួរ**
តើអ្នកឃើញអ្វីខ្លះនៅក្នុងរូបភាព?	ខ្ញុំអាចមើលឃើញ...	ចងចាំ
តើប៉ូស្ទ័រនេះបង្ហាញពីអ្វី ? (ផ្ទាំងរូបភាព)	បង្ហាញពី...	យល់ដឹង
តើអ្នកគិតថាហេតុអ្វី...?	ខ្ញុំគិតថា...ពីព្រោះ...	ពិចារណាហ្មត់ចត់
តើអ្វីដែលអ្នកចូលចិត្តបំផុតអំពី...?	ខ្ញុំចូលចិត្ត...ពីព្រោះ...	ពិចារណាហ្មត់ចត់

បន្ទាប់មកអ្នកសម្របសម្រួលបែងចែកសិក្ខាកាមជាក្រុមតូចៗដោយក្រុមនីមួយៗទទួលបានផ្ទាំងរូបភាពមួយ ។ មនុស្សម្នាក់ៗនៅក្នុងក្រុមទទួលបានក្រដាសពាសន្លឹក សម្រាប់សរសេរសំណួរចំនួន៣ទាក់ទងនឹងផ្ទាំងរូបភាព ។ ប្រធានក្រុមត្រូវប្រមូលសំណួរទាំងអស់ដោយជ្រើសរើសសំណួរដែលដូចគ្នា និងខុសគ្នារួចបង្ហាញទៅកាន់ថ្នាក់រៀនទាំងមូល ។

អ្នកសម្របសម្រួល ៖ គ្រូបង្រៀនក៏អាចប្រើផ្ទាំងរូបភាព សម្រាប់ល្បែងសិក្សាដូចជា ៖

- តើអ្នកអាចមើលឃើញអ្វីមួយនៅក្នុងផ្ទាំងរូបភាពដែលចាប់ផ្តើមដោយអក្សរ...?
- តើអ្នកអាចបិទស្លាកនេះនៅលើកន្លែងដែលត្រឹមត្រូវនៅលើផ្ទាំងរូបភាពបានឬទេ?
- តើអ្នកអាចមើលឃើញវត្ថុអ្វីខ្លះដែលធំបំផុតចំនួន៥នៅក្នុងផ្ទាំងរូបភាពឬទេ? ចូរដាក់ចំនួន ១ ២ ៣ ៤ និង៥ នៅលើវត្ថុដែលអ្នករកឃើញ ។
- តើអ្នកអាចរកឃើញវត្ថុចំនួនប៉ុន្មាននៅក្នុងផ្ទាំងរូបភាពដែលមានពណ៌បៃតង/ក្រហម/ស...?
- តើអ្នកអាចទស្សន៍ទាយមនុស្សនៅលើផ្ទាំងរូបភាពដែលគាត់កំពុងនិយាយបានឬទេ? (ប្រើនិមិត្តសញ្ញាតាងសំដីនិយាយ 🗨)

អ្នកសម្របសម្រួលសន្និដ្ឋានដោយនិយាយថា ៖ ផ្ទាំងរូបភាព អាចជាសម្ភារបង្រៀន និងរៀនផងអាចជាសម្ភារល្បែងសិក្សាផងដែរ ព្រោះល្បែងទាំងអស់នេះសុទ្ធតែមានប្រយោជន៍សម្រាប់ផ្តល់អ្វីមួយឱ្យសិស្សធ្វើ ប្រសិនបើពួកគេបញ្ចប់មេរៀនមុនម៉ោង ឬប្រសិនបើសិស្សមួយចំនួនបញ្ចប់កិច្ចការមុនសិស្សដទៃ ។

សកម្មភាព 4.4 ការប្រើប្រាស់ផែនទី... (ការអភិវឌ្ឍភាសានិយាយ) 45 នាទី

សម្ភារ ៖ ផែនទីសមស្របសម្រាប់កម្រិតថ្នាក់នីមួយៗ (ភូមិ ឃុំ ស្រុក ខេត្តក្នុងប្រទេសកម្ពុជា តំបន់ ពិភពលោក) ។ តារាងទី១ និយាយអំពីប្រភេទផែនទីខុសៗគ្នាសមស្របសម្រាប់កុមារប្រើតាមកម្រិតថ្នាក់ ។ តារាងទី២ រាយសកម្មភាពរៀនសូត្រដែល កុមារអាចធ្វើដោយពឹងផ្អែកទៅលើផែនទី ។

ការប្រើប្រាស់ផែនទីសម្រាប់ការបង្រៀន

អ្នកសម្របសម្រួល ៖ ផែនទី គឺជាសម្ភារបង្រៀនដែលមានប្រយោជន៍ណាស់ ។ គ្រូបង្រៀនអាចប្រើប្រាស់ផែនទីជាប្រភពធនធានសម្រាប់ការសិក្សារបស់សិស្សក្នុងមុខវិជ្ជាភាសាខ្មែរ គណិតវិទ្យា និងសិក្សាសង្គម ។ ក្នុងខណៈពេលដែលរាងកាយសិស្សលូតលាស់ធំឡើងៗ ការយល់ដឹងរបស់ពួកគេក៏រីកលូតលាស់ផងដែរ ។ នៅក្នុងថ្នាក់ទី១ សិស្សផ្តោតទៅលើខ្លួនឯង គ្រួសារ និងលំនៅដ្ឋានរបស់ពួកគេ ។ នៅថ្នាក់ទី២ និងទី៣ សិស្សចាប់ផ្តើមគិត និងរៀនពីភូមិ ឃុំ/សង្កាត់ ស្រុក/ខណ្ឌ និងអាចរហូតដល់ខេត្តរបស់ពួកគេ ។ នៅក្នុងថ្នាក់កម្រិតខ្ពស់ជាងនេះ សិស្សរៀនអំពីខេត្ត/ក្រុង ប្រទេស តំបន់ របស់ពួកគេ និងពិភពលោក ។

អ្នកសម្របសម្រួល ៖ បិទតារាងដូចខាងក្រោមនៅលើក្តារខៀន និងឱ្យអ្នកចូលរួមបំពេញកូឡោនទី៣...។ **តើផែនទីប្រភេទអ្វីដែលកុមារគួររៀននៅកំរិតថ្នាក់?** អ្នកសម្របសម្រួលទី២ សរសេរគំនិតអ្នកចូលរួមនៅលើតារាង ។

ថ្នាក់ទី	សិស្សផ្តោតទៅលើ	ផែនទី
១	ផ្ទះរបស់ខ្ញុំ សាលារៀនរបស់ខ្ញុំ ការធ្វើដំណើរទៅសាលារៀន	បន្ទប់រៀន សាលារៀន ផ្ទះ
២	ភូមិរបស់ខ្ញុំ ឃុំ/សង្កាត់របស់ខ្ញុំ	ឃុំ/សង្កាត់ ស្រុក/ខណ្ឌ
៣	ឃុំ/សង្កាត់របស់ខ្ញុំ ស្រុក/ខណ្ឌ	ឃុំ/សង្កាត់ ស្រុក/ខណ្ឌ ខេត្ត/ក្រុង
៤	ខេត្ត/ក្រុងខ្ញុំ	ខេត្ត/ក្រុង/ប្រទេសកម្ពុជា
៥	ប្រទេសរបស់ខ្ញុំ	ប្រទេសកម្ពុជា
៦	ប្រទេសខ្ញុំ ប្រទេសក្នុងតំបន់	ប្រទេសកម្ពុជា ពិភពលោក អាស៊ីអាគ្នេយ៍

អ្នកសម្របសម្រួលនិយាយ ៖ មានប្រភេទសកម្មភាពរៀនសូត្រខុសៗគ្នាដែលគ្រូអាចផ្តល់ឱ្យកុមារធ្វើដោយពឹងផ្អែកលើផែនទី ។ កុមារត្រូវតែស្តាប់ដោយយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះសំណួរគ្រូ និងបន្ទាប់មកពន្យល់ចម្លើយនោះឱ្យច្បាស់ដោយប្រើភាសារបស់ខ្លួនឯង។

អ្នកសម្របសម្រួលបិទ និងចង្អុលទៅផែនទី១ ឬ ២នៅលើក្តារខៀន និងសួរអ្នកចូលរួមក្នុងថ្នាក់ទាំងមូល ៖ សូមផ្តល់ជាសំណួរដែលកុមារអាចឆ្លើយដោយប្រើផែនទី? អ្នកសម្របសម្រួលទី២ កត់ត្រាចម្លើយអ្នកចូលរួមនៅលើក្រដាសផ្ទាំងធំមួយនៅពីក្រោមចំណងជើង **"សកម្មភាពរៀនសូត្រដោយប្រើផែនទី "** ។

ចម្លើយរំពឹងទុក :

-រកទីកន្លែងនៅលើផែនទី

-អធិប្បាយពីទីតាំង (ប្រើពាក្យខាងជើង ខាងត្បូង ខាងកើត ខាងលិច)

-អធិប្បាយទីតាំងនៃកន្លែងមួយទាក់ទងនឹងកន្លែងផ្សេងទៀត

-និយាយអំពីព្រំប្រទល់

-កំណត់ និងដាក់ឈ្មោះស្រុក/ខណ្ឌ ខេត្ត/ក្រុងប្រទេសនៅជាប់ព្រំប្រទល់

-និយាយអំពីដែនសមុទ្រ និងកោះ

-និយាយអំពីផ្លូវថ្នល់ និងទន្លេ ស្ទឹង ភ្នំ

-និយាយអំពីទីតាំង និងប្រៀបធៀបចម្ងាយ

-និយាយអំពីការធ្វើដំណើរពី ចំណុច១ ទៅចំណុច១ ទៀត ។

បន្ទាប់មកអ្នកសម្របសម្រួល បែងចែកអ្នកចូលរួមក្រុមតាមកម្រិតថ្នាក់ និងចែកផែនទីមួយដល់ក្រុមនីមួយៗ ។ សមាជិកក្រុមនីមួយៗ ទទួលបានក្រដាសពាសន្ទឹក និងសរសេរសំណួរបីអំពីផែនទី ។ ប្រធានក្រុមត្រូវប្រមូលសំណួរទាំងអស់ ដោយជ្រើសរើសសំណួរដែលដូចគ្នា និងខុសគ្នារួចបង្ហាញទៅកាន់ថ្នាក់រៀនទាំងមូល ។

អ្នកសម្របសម្រួលនិយាយ : ដូចគ្នាទៅនឹងផ្ទាំងរូបភាព និងរូបភាពដែរ ផែនទីក៏មានប្រយោជន៍សម្រាប់ផ្តល់អ្វីមួយឱ្យសិស្សធ្វើ ប្រសិនបើពួកគេបញ្ចប់មេរៀនមុនម៉ោង ឬ ប្រសិនបើសិស្សមួយចំនួនបញ្ចប់កិច្ចការមុនសិស្សដទៃទៀត ។

សកម្មភាព 4.5 កិច្ចការគ្រូដោយប្រើផ្ទាំងរូបភាព និងផែនទី 15 នាទី

សម្ភារ : សៀវភៅកំណត់ត្រាគ្រូ

អ្នកសម្របសម្រួលនិយាយថា មានកិច្ចការពីរដែលនិយាយអំពីការប្រើផ្ទាំងរូបភាព និងផែនទី ។ អ្នកសម្របសម្រួលឱ្យអ្នកចូលរួមអានសៀវភៅកំណត់ត្រាគ្រូ និង អានឱ្យរហ័ស ។ អ្នកសម្របសម្រួលឆ្លើយសំណួររបស់អ្នកចូលរួម ។ ប្រសិនបើអ្នកចូលរួមពុំមានសំណួរទេ នោះអ្នកសម្របសម្រួលពិនិត្យមើលការយល់ដឹងរបស់អ្នកចូលរួម តាមការសួរសំណួរ :

តើអ្វីទៅដែលអ្នកគិតថា គ្រូនឹងសរសេរនៅក្នុងប្រអប់ដែលមានចំណងជើង "ការអធិប្បាយពីសកម្មភាពសិក្សា"?

ចម្លើយរំពឹងទុក : សេចក្តីសង្ខេបនៃសកម្មភាពសិក្សាដែលកុមារធ្វើដោយប្រើផែនទី ឬផ្ទាំងរូបភាព គឺពុំមាននិយាយអំពីវត្ថុបំណង ឬ ចំណេះដឹង បំណិន ឥរិយាបថ ឬអ្វីផ្សេងទៀតនោះឡើយ ។

តើគ្រូអាចយកផែនទីពីកន្លែងណាមកប្រើ ប្រសិនបើគាត់ពុំមានទេ?

ចម្លើយរំពឹងទុក : ខ្ចីពីគ្រូម្នាក់ទៀត ខ្ចីពីបណ្ណាល័យ ខ្ចីពីមណ្ឌលធនធានសាលាបង្គោល ទៅមើលផែនទីនៅសាលាឃុំ/សង្កាត់ សុំនាយកសាលាទិញផែនទី ដោយប្រើប្រាស់ថវិកា PAP របស់សាលារៀន ។

ប្រធានបទទី 5 ការអភិវឌ្ឍអំណាន

សកម្មភាព 5.1 អំណានឮៗដោយគ្រូ និងសិស្ស 60 នាទី

សម្ភារ : ផ្ទាំងរូបដែលសរសេរពីរបៀបអានអក្សរ សៀវភៅរឿងនិទាន (មានរូបភាព) សម្រាប់កុមារថ្នាក់ទី១ និងទី២ ។

អ្នកសម្របសម្រួល : គ្រូបង្រៀននៅបឋមសិក្សាជាច្រើនមានក្ដីបារម្ភថា កុមារមានការអភិវឌ្ឍបំណិនសរសេរ និងអានយឺតណាស់ ។ គ្រូដែលបង្រៀននៅថ្នាក់ខ្ពស់តួញត្អែរថាសិស្សដែលឡើងមកថ្នាក់របស់គាត់មានចំណេះដឹងអន់ ឯហេតុផលមួយក្នុងចំណោមហេតុផលផ្សេងៗគឺដោយសារកុមារភាគច្រើនធំដឹងក្ដីឡើងនៅក្នុងផ្ទះ ដែលមិនមានសៀវភៅច្រើន ទស្សនាវដ្ដី និងសារព័ត៌មាន ។ ជាញឹកញាប់កុមារមិនបានឃើញបងប្អូនបង្កើត ឬ មនុស្សចាស់អានសៀវភៅឡើយ ។ នេះមានន័យថា កុមារជាច្រើនមកសាលារៀនដោយពុំមានការយល់ដឹងផ្នែកមូលដ្ឋាន អំពីអក្សរ ឬ ចំណេះដឹងដែលមានសភាពខុសៗគ្នា និងគោលបំណងផ្សេងៗនៃប្រភេទអត្ថបទ ។

អ្នកសម្របសម្រួល : មុននឹងកុមារអាចអានដោយខ្លួនឯង គ្រូអាចជួយពួកគេរៀនតាមក្បួនខ្នាតជាមូលដ្ឋានមួយចំនួនអំពីការអានតាមរយៈការបង្ហាញ និងនិយាយ ។ ក្បួនខ្នាតទាំងអស់នេះ អ្នកអប់រំហៅថា របៀបអានអក្សរ (conventions of print) ។ របៀបអានអក្សរមួយចំនួនគឺមានលក្ខណៈជាក់ស្ដែងពេក រហូតដល់គ្រូបង្រៀនអាចនឹងភ្លេចថាកុមារអាចនឹងមិនដឹងអំពីវា ។

អ្នកសម្របសម្រួល : **តើរបៀបអានអក្សរខ្មែរដូចម្ដេច ?**

ចម្លើយរំពឹងទុក :

- ត្រូវអានអត្ថបទតាមលំដាប់ទំព័រនៃសៀវភៅ
- ត្រូវចាប់ផ្ដើមអានពីផ្នែកខាងលើនៃទំព័រ
- ត្រូវអានអត្ថបទពីឆ្វេងទៅស្ដាំតាមបន្ទាត់នីមួយៗ
- ត្រូវអានដោយពុំមានការដកឃ្លារវាងពាក្យជាច្រើន
- ត្រូវអានដោយមានការដកឃ្លា រវាងឃ្លា អនុប្រយោគ និងប្រយោគមួយចំនួន

របៀបអានអក្សរមិនមានលក្ខណៈដូចគ្នាទេ សម្រាប់ភាសាទាំងអស់ ។

អ្នកសម្របសម្រួល : គ្រូបង្រៀនគួរជួយសិស្សឱ្យយល់ពីបែបបទនៃអក្សរ និងអភិវឌ្ឍបំណិនអានដោយប្រើវិធីងាយៗមួយចំនួន ។ គ្រូបង្រៀនគួរប្រើវិធីទាំងនេះនៅពេលកំពុងអានអត្ថបទឱ្យសិស្សស្ដាប់ ឬ ជាមួយសិស្ស ។ ភាគច្រើននៃវិធីទាំងនេះមានលក្ខណៈសមស្របសម្រាប់សិស្សថ្នាក់ទី១-៣ ។ គ្រូបង្រៀនអាច ប្រើប្រាស់វិធីខ្លះក្នុងចំណោម វិធីផ្សេងទៀតដូចជាការទស្សនៈទាយសម្រាប់គ្រប់កម្រិតថ្នាក់ ។ អ្នកសម្របសម្រួលនិយាយថា : សង្កេតមើលការបង្ហាញ ថ្នាក់និទស្សន៍នឹងឃើញបំណិនជាច្រើនដែលអ្នកអាចស្វែងយល់ ឬ កំណត់បាន ។

អ្នកសម្របសម្រួលម្នាក់នៅក្នុងក្រុមអានរឿងដោយកាន់ផ្ទាំងរូបភាពធំ ព្រមទាំងអត្ថបទងាយៗសមស្របនឹងកម្រិតថ្នាក់ទី១, ២ ។ ដើម្បីធ្វើឱ្យសិក្ខាកាមមានឱកាស រកឃើញ និងកំណត់គំនិតទាំងនោះ ។ បន្ទាប់ពីបញ្ចប់ថ្នាក់និទស្សន៍ អ្នកសម្របសម្រួលសួរសិក្ខាកាមក្នុងថ្នាក់ទាំងមូលដើម្បីប្រមូលផ្ដុំគំនិត : ***តើវិធីងាយៗអ្វីខ្លះដែលគ្រូគួរប្រើនៅពេលអានអត្ថបទ/រឿងនិទានទៅកាន់សិស្សថ្នាក់ទី១ ទី២ ?*** អ្នកសម្របសម្រួលម្នាក់សរសេរចម្លើយរបស់សិក្ខាកាមដាក់លើក្ដារខៀន ។

ចម្លើយរំពឹងទុក៖

- *មុននឹងអាន គ្រូបង្ហាញរូបភាព និងសួរសិស្សថាតើពួកគេអាចទស្សន៍ទាយថាអត្ថបទនេះនិយាយអំពីអ្វី*
- *គ្រូអានអត្ថបទមួយលើកឱ្យសិស្សស្តាប់*
- *បន្ទាប់មកគ្រូអានដោយកាន់សៀវភៅ ដែលសិស្សទាំងអស់អាចមើលឃើញ*
- *ពេលគ្រូអាន គាត់អានតាមអត្ថបទដោយយកម្រាមដៃដាក់លើកន្លែងអានពីឆ្វេងទៅស្តាំ*
- *នៅពេលដល់ចុងបន្ទាត់មួយ ភ្នែក/ម្រាមដៃរបស់គាត់ត្រឡប់ទៅរកដួរ បន្ទាប់ ទៀត និងចាប់ពីឆ្វេងទៅ ស្តាំ*
- *គ្រូប្រាប់សិស្សឱ្យធ្វើតាមដោយមើលអត្ថបទនៅក្នុងសៀវភៅរបស់ពួកគេ ដោយប្រើម្រាមដៃក្នុងពេលគ្រូអាន*
- *គ្រូចល័តគ្រប់កន្លែងក្នុងបន្ទប់ដើម្បីត្រួតពិនិត្យមើល ថាតើកុមារកំពុងធ្វើតាមឬទេ*
- *គ្រូបញ្ឈប់ការអានក្នុងខណៈពេលណាមួយៗ ហើយសួរសិស្សថាតើពួកគេអាចទស្សន៍ទាយពាក្យ ឬ ឃ្លាបន្ទាប់បាន ឬទេ តាមរយៈការយល់ដឹងអត្ថន័យនៃរឿង ។*

ប្រសិនបើអ្នកចូលរួមពុំផ្តល់វិធីទាំងនេះទេ អ្នកសម្របសម្រួលគួរតែបន្ថែមវាចូលទៅក្នុងបញ្ជី ។

អ្នកសម្របសម្រួលហៅសិក្ខាកាមស្ម័គ្រចិត្ត ១ ឬ ២នាក់ឱ្យឡើងបង្ហាញពីបច្ចេកទេសទាំងនេះ ។ ក្នុងខណៈពេលអានអត្ថបទរឿង ។ អ្នកសម្របសម្រួលចូលរួមក្នុងក្រុមតូចដើម្បីសង្កេត និងផ្តល់យោបល់ ។

សកម្មភាព 5.2 ការអភិវឌ្ឍចំណេះដឹងអំពី រចនាសម្ព័ន្ធអត្ថបទ "ពេញលេញ" របស់កុមារ 60 នាទី

សម្ភារៈ តារាងបង្ហាញសំណួរគ្រូ លក្ខណៈនៃអត្ថបទពេញលេញ និងអត្ថបទរឿងទន្សាយចង់ស៊ីចេក ។

អ្នកសម្របសម្រួល ៖ នៅក្នុងការបង្រៀនអំណាន និងសរសេរ គ្រូភាគច្រើនផ្តោតអារម្មណ៍យ៉ាងខ្លាំងទៅលើអក្សរ និងពាក្យច្រើនជាងទៅលើអត្ថបទទាំងមូល ។ ជាលទ្ធផល គឺថាសិស្សមិនមានឱកាសច្រើនដើម្បីគិតអំពីអត្ថន័យ និងអ្វីដែលបង្កើតជាអត្ថបទមួយ "ពេញលេញ"ឡើយ ។ វាធ្វើឱ្យសិស្សជួបការលំបាកដើម្បីក្លាយជាអ្នកដែលមានជំនាញក្នុងការអាន និងការសរសេរ ។ ទោះបីជាកុមារតូច ក៏ពួកគេចេះវិភាគអត្ថបទទៅតាមរបៀបងាយណាមួយ ប្រសិនបើគ្រូសួរសំណួរបានត្រឹមត្រូវ ។ កុមារនឹងទទួលបានអត្ថប្រយោជន៍យ៉ាងច្រើននៅក្នុងឆ្នាំបន្ទាប់លើការយល់ដឹងទាំងអស់នេះ នៅពេលពួកគេចាប់ផ្តើមសរសេរអត្ថបទផ្ទាល់ខ្លួន ។

អ្នកសម្របសម្រួលឱ្យអ្នកសម្របសម្រួលម្នាក់ទៀតអានអត្ថបទទៅកាន់អ្នកចូលរួម ។ អ្នកសម្របសម្រួលប្រាប់អ្នកនោះថានឹងមានកិច្ចការខ្លះសម្រាប់អ្នកចូលរួមធ្វើបន្ទាប់ពីអានរួច ដូច្នេះមិនត្រូវសួរសំណួរអំពីអត្ថបទឡើយ គ្រាន់តែអានវាឱ្យចប់បានហើយ ។

អ្នកសម្របសម្រួលម្នាក់ទៀតអានអត្ថបទ រឿងទន្សាយចង់ស៊ីចេក (ឯកសារចែកជូន)

អ្នកសម្របសម្រួលនិយាយថា ៖ នៅពេលគ្រូ និងសិស្សអានចប់ គ្រូគួរសួរសំណួរដល់សិស្សអំពីអត្ថបទទាំងមូល ។ សំណួរទាំងនេះអាចប្រើសម្រាប់ពិភាក្សាអំពីអត្ថបទ ភាគច្រើនទាក់ទងទៅនឹងកន្សោមពាក្យដូចខាងក្រោម ៖

នរណា នៅឯណា នៅពេលណា មានអ្វីកើតឡើង ចាប់ផ្តើម បញ្ចប់

អ្នកសម្របសម្រួលសួរសិក្ខាកាម ៖ ***តើអ្នកអាចផ្តល់ឧទាហរណ៍ពីសំណួរមួយចំនួនដែលគ្រូអាចសួរដើម្បីជួយសិស្សអភិវឌ្ឍការយល់ដឹងថាអ្វីជាអត្ថបទពេញលេញបានឬទេ?*** អ្នកសម្របសម្រួលទី២ ឡើងសរសេរលើក្តារខៀនក្នុងខណៈពេលសិក្ខាកាមផ្តល់ចម្លើយ ។

ចម្លើយរំពឹងទុក ៖

- *តើនរណាជាតួអង្គសំខាន់នៅក្នុងអត្ថបទ?*
- *តើអ្វីបានកើតឡើងនៅក្នុងអត្ថបទ (ព្រឹត្តិការណ៍សំខាន់)?*
- *តើព្រឹត្តិការណ៍ក្នុងរឿងកើតឡើងនៅឯណា?*
- *តើព្រឹត្តិការណ៍ក្នុងរឿងកើតឡើងនៅពេលណា?*
- *តើរឿងនេះចាប់ផ្តើមដោយរបៀបណា?*
- *តើអ្វីបានកើតឡើងនៅពេលបន្ទាប់... (ឱ្យកុមារនិយាយរឿងឡើងវិញដោយប្រើពាក្យផ្ទាល់របស់ពួកគេ)?*
- *តើអ្វីកើតឡើងនៅពេលបញ្ចប់រឿង?*

បញ្ជាក់ ៖ អ្នកសម្របសម្រួលឱ្យពិនិត្យច្បាស់ពីការអានអត្ថបទ " **ទន្សាយចង់ស៊ីចេក** "

អ្នកសម្របសម្រួល ៖ សួរសំណួរតាមតារាងខាងក្រោម និងស្រង់ចម្លើយដាក់ក្នុងតារាង (កូឡោនទី ២)

សំណួររបស់គ្រូបង្រៀន	**ចម្លើយអំពីអត្ថបទ**	**លក្ខណៈនៃអត្ថបទពេញលេញ**

តើនរណាជាតួអង្គសំខាន់នៅក្នុងអត្ថបទ?	ទន្សាយ	*តួអង្គ*
តើអ្វីបានកើតឡើងនៅក្នុងអត្ថបទ (ព្រឹត្តិការណ៍សំខាន់) ?	ទន្សាយចង់ស៊ីចេក ដោយធ្វើពុតជាងាប់	*ព្រឹត្តិការណ៍*
តើព្រឹត្តិការណ៍ក្នុងរឿងកើតឡើងនៅឯណា?	....	*ទីកន្លែង*
តើព្រឹត្តិការណ៍ក្នុងរឿងកើតឡើងនៅពេលណា?	....	*ពេលវេលា*
តើរឿងនេះចាប់ផ្តើមដោយរបៀបណា?	....	*សេចក្តីផ្តើម*
តើអ្វីបានកើតឡើងនៅពេលបន្ទាប់...(ឱ្យកុមារនិយាយរឿងឡើងវិញដោយប្រើពាក្យផ្ទាល់របស់ពួកគេ) ?	....	*តួសេចក្តី សាច់រឿងទាំងមូល*
តើអ្វីកើតឡើងនៅពេលបញ្ចប់រឿង?	....	*សេចក្តីបញ្ចប់*

បន្ទាប់មកអ្នកសម្របសម្រួលសរសេរព័ត៌មានចូលទៅក្នុងកូឡោនទី៣ នៅលើតារាង "លក្ខណៈនៃអត្ថបទពេញលេញ" ។

អ្នកសម្របសម្រួលបិទតារាងសំណួររួចនិយាយថា ខ្ញុំមានសំណួរពីរបន្ថែមទៀតអំពីអត្ថបទដែលត្រូវឆ្លើយ... អ្នកសម្របសម្រួលទីពីរសរសេរចម្លើយពួកគេ ។

សំណួររបស់គ្រូបង្រៀន	**ចម្លើយអំពីអត្ថបទ**	**លក្ខណៈនៃអត្ថបទពេញលេញ**
នៅក្នុងអត្ថបទរឿងនេះ តើអ្នកចូលចិត្តផ្នែកណា? ហេតុអ្វី?	....	*ជំរុញការពិចារណាហ្មត់ចត់*
តើនរណាជាតួអង្គដែលអ្នកចូលចិត្តនៅក្នុងអត្ថបទ? ហេតុអ្វី ?	....	*ជំរុញការពិចារណាហ្មត់ចត់*

ចំពោះសំណួរចុងក្រោយទាំងពីរនេះ អ្នកសម្របសម្រួលសួរអ្នកស្ម័គ្រចិត្តទាំង២ រូប : ***តើអ្នកមានរកឃើញចម្លើយ*** សម្រាប់***សំណួរទាំងពីរនេះនៅក្នុងអត្ថបទឬទេ?***

ចម្លើយរំពឹងទុក : *ទេ យើងត្រូវតែប្រើគំនិតរបស់ខ្លួនឯងដើម្បីឆ្លើយសំណួរទាំងពីរនេះ* ។ អ្នកសម្របសម្រួលយល់ស្រប និងបន្ទាប់មកសរសេរចូលទៅក្នុងតារាង " សំណួរពិចារណាហ្មត់ចត់ "។ អ្នកសម្របសម្រួលនិយាយថាជំរុញការពិចារណាហ្មត់ចត់ ត្រូវសួរសំណួរអំពីអត្ថបទ ប៉ុន្តែគេពុំអាចឆ្លើយនូវគំនិត និងព័ត៌មាននៅក្នុងអត្ថបទឡើយ ។ លោកគ្រូ អ្នកគ្រូគួរយកចិត្តទុកដាក់លើសំណួរ ២ ខាងក្រោយបន្ថែមទៀត ដើម្បីធ្វើឱ្យអត្ថបទកាន់តែមានលក្ខណៈពេញលេញ ។

សកម្មភាព 5.3 ការប្រើអត្ថបទជាក់ស្តែង 60 នាទី

សម្ភារ : អត្ថបទជាក់ស្តែង (សិស្សរក) អត្ថបទផ្សព្វផ្សាយពាណិជ្ជកម្ម សុខភាព មីន រូបមន្តធ្វើម្ហូប ។

អត្ថបទជាក់ស្តែង (សម្រាប់កុមារធំៗ)

អ្នកសម្របសម្រួលនិយាយថា : សិស្សជាច្រើនគ្រាន់តែធ្លាប់បានអានអត្ថបទដែលមាននៅក្នុងសៀវភៅសិក្សា ឬនៅក្នុងសៀវភៅរឿងដែលបានពីបណ្ណាល័យប៉ុណ្ណោះ ។ គ្រូបង្រៀនអាចជួយពង្រីកបទពិសោធន៍របស់សិស្សក្នុងភាពជាអ្នកអានដោយបង្ហាញពួកគេនូវប្រភេទអត្ថបទផ្សេងទៀត ។ អត្ថបទភាគច្រើនគឺជួបប្រទះនៅក្នុងជីវិតប្រចាំថ្ងៃ ប៉ុន្តែកម្រយកមកប្រើនៅក្នុងការសិក្សាណាស់ ។ អត្ថបទទូទៅត្រូវបានគេប្រើនៅក្នុងការផ្សព្វផ្សាយព័ត៌មានផ្សេងៗ ដែលទាក់ទងនឹងការអប់រំសុខភាព ការសិក្សា បរិស្ថាន ការផ្សាយពាណិជ្ជកម្ម និងលើផលិតផល ។ អត្ថបទទាំងនេះ អាចមានលក្ខណៈងាយ (ប្រទេសខ្ញុំ ស្រាបៀរខ្ញុំ) ឬ មានលក្ខណៈស្មុគស្មាញ (ធាតុផ្សំគីមីនៅក្នុងកំប៉ុង ភេសជ្ជៈ) ។ ដូចគ្នានោះផងដែរ គេអាចអាន និងស្វែងយល់អត្ថន័យអត្ថបទទាំងអស់នេះនៅលើផ្ទៃកំប៉ុង និងគ្រូអាចសួរសំណួរលើកទឹកចិត្តឱ្យកុមារគិតអំពីមូលហេតុដែលគេសរសេរអត្ថបទទាំងនេះ (**គោលបំណង**) និងថាតើគេសរសេរសម្រាប់នរណា (**ទស្សនិកជន**) ។

បន្ទាប់មកអ្នកសម្របសម្រួលជ្រើសរើសឧទាហរណ៍ពីអត្ថបទជាក់ស្តែងដែលគ្រូយកមក ហើយអានផ្នែកខ្លះ អ្នកសម្របសម្រួលគប្បីជ្រើសរើសអត្ថបទដោយប្រុងប្រយ័ត្ន ពីព្រោះអត្ថបទខ្លះមានកម្រិតលំបាក ។ អ្នកសម្របសម្រួលសួរអ្នកចូលរួមឱ្យប្រាប់អំពីអត្ថបទជាក់ស្តែង *ឧទាហរណ៍* : គោលបំណង និងទស្សនិកជន ។

អ្នកសម្របសម្រួលបែងចែកសិក្ខាកាមជាក្រុមតូចដើម្បីពិភាក្សា និងធ្វើបញ្ជីឧទាហរណ៍អត្ថបទជាក់ស្តែងនៅក្នុងសហគមន៍ និងសាលារៀនរបស់ពួកគាត់ ។ នៅពេលពួកគាត់ធ្វើចប់ តំណាងក្រុមតាមក្រុមនីមួយៗឡើងរាយការណ៍អ្វីដែលបានរកឃើញ ។ តំណាងក្រុមផ្សេងៗទៀតអាចបន្ថែមគំនិតដែលខុសប្លែកគ្នា ។ អ្នកចូលរួមអាចបង្ហាញគំនិតរបស់ខ្លួនជាទម្រង់តារាងដូចបង្ហាញខាងក្រោមនេះ ។

ចម្លើយរំពឹងទុក :

ប្រភេទអត្ថបទជាក់ស្តែង	***គោលបំណង***	***អ្នកអាន/ទស្សនិកជន***
ការផ្សាយពាណិជ្ជកម្ម	*ដើម្បីលក់ផលិតផល*	*គ្រប់គ្នាដែលចង់ទិញផលិតផល*
សេចក្តីណែនាំពី របៀបប្រើ	*ជូនដំណឹង បង្ការការខូចខាត*	*គ្រប់គ្នាដែលទិញ និងប្រើប្រាស់ផលិតផល*
រូបមន្តធ្វើម្ហូប	*បង្ហាញពីសេចក្តីណែនាំសម្រាប់ចម្អិន*	*គ្រប់គ្នាដែលចង់ចម្អិនអាហារនោះ*
ព័ត៌មានពី...	*បញ្ចុះបញ្ចូលប្រជាជន ឱ្យបោះឆ្នោតជូនគណបក្សណាមួយ*	*គ្រប់គ្នាដែលមានសិទ្ធិបោះឆ្នោត*
ព័ត៌មានពី...	*បង្ហាញពីរបៀបដែលធ្វើឱ្យមានសុខភាពល្អ ឬគ្រោះថ្នាក់ដល់សុខភាព*	*គ្រប់គ្នាដែលចាប់អារម្មណ៍ពីសុខភាពអនាម័យ*
ព័ត៌មានពី...	*បង្កើនការពិចារណា ប្រាប់ដំណឹង បញ្ចុះបញ្ចូល*	*គ្រប់គ្នាដែលចាប់អារម្មណ៍*

<u>សន្និដ្ឋាន</u> :

អ្នកសម្របសម្រួលនិយាយថា នៅជនបទការដែលមាននរណាម្នាក់ចេះអាន គឺជាធនធានយ៉ាងសំខាន់ ។ សមត្ថភាពអានផ្តល់ការយល់ដឹងពីប្រភេទព័ត៌មានខុសៗគ្នាជាច្រើន ។ ព័ត៌មានខ្លះ ដូចជាវិធីប្រើ ឬបំរាមអំពីថ្នាំពេទ្យ ថ្នាំគីមីកសិកម្ម និង

ផលិតផលផ្សេងទៀត អាចជាការសង្គ្រោះជីវិតមួយ ។ ការចេះអក្សរក៏ជាបំណិនសំខាន់មួយ នៅក្នុងការចូលទៅដល់ព័ត៌មានអំពីសិទ្ធិស្របច្បាប់ និងសិទ្ធិនានារបស់ពលរដ្ឋ ។ ហេតុនេះហើយបានជាមនុស្សជាច្រើនអធិប្បាយ ការចេះអក្សរជា "បំណិនជីវិត " សំខាន់ជាងគេបំផុត ។

សកម្មភាព ៥.4 កិច្ចការគ្រូអំពីអំណាន 30 នាទី

សម្ភារ : សៀវភៅកំណត់ត្រាគ្រូ ទំព័រ... ។

អ្នកសម្របសម្រួលនិយាយថា មានកិច្ចការចំនួនពីរស្តីអំពីអំណាននៅក្នុងសៀវភៅកំណត់ត្រាគ្រូ ។ អ្នកសម្របសម្រួលឱ្យសិក្ខាកាមអានវា ។ អ្នកសម្របសម្រួលសួរសិក្ខាកាមក្រែងពួកគាត់មិនយល់អំពីការណែនាំនៅលើទំព័រទាំងនោះ ។ អ្នកសម្របសម្រួល ត្រូវត្រួតពិនិត្យការយល់របស់សិក្ខាកាមតាមការសួរពួកគាត់ :

កិច្ចការទី១ : ការវិភាគអត្ថបទ

តើឯកសារអ្វីដែលគ្រូប្រើ សម្រាប់ធ្វើការវិភាគ ?

ចម្លើយរំពឹងទុក: គ្រូអាចជ្រើសរើសសៀវភៅរឿងសមស្រប ឬអត្ថបទ ពីទស្សនាវដ្តី ឬពីសៀវភៅរបស់ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា ។

តើអ្នកសរសេរចម្លើយការវិភាគអត្ថបទជាមួយកុមារនៅឯណា ?

ចម្លើយរំពឹងទុក : នៅលើសន្លឹកកិច្ចការក្នុងសៀវភៅកំណត់ត្រាគ្រូ ។

នៅក្នុងកិច្ចការអំណានទី២ តើមានកុមារប៉ុន្មាននាក់ដែលអ្នកបានធ្វើសម្ភាសន៍អំពីចំណាប់អារម្មណ៍របស់ពួកគេ?

ចម្លើយរំពឹងទុក: ៦នាក់ គឺកុមារាពនាក់ និងកុមារីពនាក់ ។

តើអ្នកសរសេរអ្វីខ្លះនៅក្នុងប្រអប់ទី២ សម្រាប់**កិច្ចការទី២?**

ចម្លើយរំពឹងទុក : នៅផ្នែកខាងឆ្វេងដៃ អ្នកសរសេរប្រភេទរឿងដែលកុមារបានលើកឡើង ។ នៅខាងស្តាំដៃអ្នករាប់តើមានកុមារប៉ុន្មាននាក់ដែលនិយាយប្រភេទរឿងនោះ និងសរសេរចំនួនកុមារ ។

ប្រធានបទទី ៦ ការអភិវឌ្ឍសំណេរ

សកម្មភាព 6.1 សំណេរដើម និងអត្ថបទចរចា 75 នាទី

សម្ភារ : ផ្ទាំងក្រដាសធំ ប៊ិកហ្វឺត ឯកសារសង្ខេបតារាងទី១ ស្ដីពីឧទាហរណ៍អំពីសកម្មភាពប្រើវិធីសាស្ត្រអត្ថបទចរចានៅកម្រិតថ្នាក់ផ្សេងគ្នា ឯកសារសង្ខេបតារាងទី២ ស្ដីពីផលសម្រេចនៃការស្រាវជ្រាវអំពីសំណេរល្អ ។

អ្នកសម្របសម្រួល : កន្លងមកយើងបានផ្ដោតទៅលើការជួយកុមារឱ្យអភិវឌ្ឍបំណិនអាន ។ ពេលនេះយើងនឹងផ្ដោតលើការជួយកុមារឱ្យអភិវឌ្ឍបំណិនសរសេរ ។

អ្នកសម្របសម្រួល : មនុស្សមួយចំនួនដែលមិនយល់ពីការអប់រំគិតថា "**បំណិនសរសេរ**" គឺ មានលក្ខណៈដូចគ្នានឹង "**បំណិនសរសេរដៃ** " ។ ពួកគេគិតថាប្រសិនបើមនុស្សចេះតួអក្សរ ហើយអាចគូសអក្សរដោយប្រើ ខ្មៅដៃបាននោះពួកគេថា : ចេះសរសេរហើយ ។

អ្នកសម្របសម្រួល : ជាការពិតណាស់ការរៀនសរសេរអក្សរ និងពាក្យគឺជាផ្នែកមួយសំខាន់ណាស់នៅក្នុងការងាររបស់សិស្សនៅក្នុងថ្នាក់ទី១ ទី២ និងទី៣ ។ ទោះបីជាយ៉ាងណាក៏ដោយនៅថ្នាក់ទី៤ សិស្សគួរតែចាប់ផ្ដើមអភិវឌ្ឍបំណិនផ្សេងទៀត ព្រមទាំងសមត្ថភាពសរសេរបានស្អាត និងប្រកបបានត្រឹមត្រូវ ។

អ្នកសម្របសម្រួលសួរ : ***ប្រសិនបើការសរសេរល្អ មានន័យលើសពីការសរសេរដៃបានស្អាត និងប្រកបបានត្រឹមត្រូវនោះ តើការសរសេរបានល្អមានន័យដូចម្ដេច?*** អ្នកសម្របសម្រួលផ្ដល់សន្លឹកក្រដាសទៅឱ្យសិក្ខាកាមដើម្បីធ្វើការជាក្រុមដែលមានសមាជិក៥នាក់ ហើយព្យាយាមសរសេរនិយមន័យខ្លីមួយអំពីការសរសេរល្អ ។ ក្រុមទាំងឡាយឡើងបិទប័ណ្ណ និងតំណាងក្រុមឡើងអាន ។

អ្នកសម្របសម្រួល : អ្នកអប់រំជាច្រើនយល់ស្របថា **ការសរសេរល្អ គឺអ្នកដែលអាចសរសេរដោយចេះប្រើពាក្យ ឃ្លា ល្បះ ខ្លីមានន័យគ្រប់គ្រាន់ ។**

អ្នកសម្របសម្រួលបិទតារាងនៅលើក្ដារខៀនហើយនិយាយថា : មានការសិក្សាពីសំណេរជាច្រើននៅក្នុងភាសាផ្សេងៗគ្នាលើពិភពលោកយើងនេះ ។ ការសិក្សាទាំងអស់យល់ស្របថា :

- មធ្យោបាយល្អដើម្បីក្លាយជាអ្នកសរសេរ គឺត្រូវសរសេរអត្ថបទផ្ទាល់ខ្លួនឯង (ពោលគឺ ដោយការអនុវត្ត)
- ការចម្លងសំណេរពីអ្នកដទៃមិនមែនជាមធ្យោបាយល្អបំផុតដើម្បីបង្កើនបំណិនសរសេរនោះទេ (លើកលែងតែកុមារដែលនៅក្មេងពេក និងមិនទាន់បានហ្វឹកហាត់សរសេរដៃនៅឡើយ)
- ការសរសេរ គឺជាលំនាំមួយ អ្នកសរសេរត្រូវតែសរសេរអ្វីមួយជាច្រើនដង (សរសេរព្រាងច្រើនដង) មុននឹងបានជាអត្ថបទពេញលេញមួយ
- វាជាជំនួយមួយ ប្រសិនបើពិភាក្សាអត្ថបទសរសេរជាមួយអ្នកដទៃមុននឹងបញ្ចប់វា
- អត្ថបទទាំងឡាយត្រូវបែងចែកជាច្រើនប្រភេទ ហើយប្រភេទនីមួយៗមានលក្ខណៈផ្ទាល់របស់វា
- សិស្សដែលបានយល់ពីមូលដ្ឋានគ្រឹះនៃវចនាសម្ព័ន្ធ និងលក្ខណៈប្រភេទផ្សេងៗនៃសំណេរ គឺជាអ្នកសរសេរដ៏ពូកែ ។

អ្នកសម្របសម្រួល : វាជាការសំខាន់ចំពោះគ្រូបង្រៀនដែលត្រូវផ្ដល់ឱកាសឱ្យសិស្ស ទោះបីជាសិស្សតូចៗក៏ដោយឱ្យបង្កើតការសរសេរផ្ទាល់ខ្លួន ។ នេះមានន័យថាការសរសេរមានផ្ទុកនូវគំនិតផ្ទាល់របស់សិស្ស វាមិនមែនជាការចម្លងពីក្ដារខៀន ឬសៀវភៅទេ ។ សិស្សដែលសរសេរផ្ទាល់ខ្លួននឹងមានការលូតលាស់ ហើយមានទំនុកចិត្តក្នុងខណៈដែល ពួកគេអនុវត្តប្រយោគមួយនឹងក្លាយទៅជាប្រយោគពីរ បន្ទាប់មកក្លាយទៅជាប្រយោគបី និងបន្ទាប់មកទៀតក្លាយទៅជាកថាខណ្ឌ

នឹងក្លាយជាអត្ថបទពេញលេញ ។ វាជាការសំខាន់ផងដែរថា គ្រូបង្រៀនត្រូវអនុញ្ញាតឱ្យសិស្សមើល ឧទាហរណ៍នៃការសរសេរផ្ទាល់ខ្លួនរបស់គេដែលតាំងបង្ហាញនៅលើជញ្ជាំងថ្នាក់រៀន គាបភ្ជាប់នឹងខ្សែនៅខាងលើ តុសិស្ស ឬ សរសេរបង្ហាញនៅលើក្ដារខៀន ។

អ្នកសម្របសម្រួល : ប៉ុន្តែចំពោះសិស្សដែលមិនទាន់ចេះសរសេរនៅឡើយ តើពួកគេអាចបង្កើតសំណេរផ្ទាល់ខ្លួនដោយរបៀបណា? ពួកគេអាចធ្វើបានតាមដំណើរការមួយដែលហៅថា "អត្ថបទចរចា " ។ នេះមានន័យថាគ្រូបង្រៀន និងសិស្សត្រូវពិភាក្សាគ្នាអំពីអ្វីដែលសិស្សចង់និយាយ ហើយនៅពេលសិស្សយល់ព្រមគ្រូសរសេរឱ្យពួកគេ ។ គ្រូ និងសិស្សអានអត្ថបទនោះជាមួយគ្នា ។ ទោះបីជាពួកគេមិនបានសរសេរដោយខ្លួនឯងក៏ដោយ ក៏ពួកគេមានអារម្មណ៍ជាម្ចាស់អត្ថបទ ពីព្រោះវាជាគំនិតរបស់ពួកគេ ។ ដំណើរការដូចគ្នានេះអាចប្រើប្រាស់នៅពេល**សិស្សគូរគំនូរ** ។ គ្រូបង្រៀនអាចសួរពីអ្វីដែលសិស្សចង់សរសេរនៅខាងក្រោមគំនូរ បន្ទាប់មកគ្រូសរសេរអ្វីដែលពួកគេនិយាយនោះ ។

គ្រូអាចប្រើប្រាស់អត្ថបទចរចាប្រកបដោយជោគជ័យបាន ជាមួយសិស្សថ្នាក់ខ្ពស់ដែលអាចពិភាក្សាក្នុងក្រុមនូវអ្វីដែលពួកគេនិយាយ (ការចរចា) បន្ទាប់មកសមាជិកម្នាក់អាចសរសេរគំនិតរបស់ក្រុមនោះ ។

ការប្រើអត្ថបទចរចានៅកម្រិតថ្នាក់ខុសៗគ្នា :

<table>
<tr><th>ថ្នាក់ទី</th><th>ឧទាហរណ៍នៃសកម្មភាពរៀនសូត្រដោយប្រើការចរចា</th></tr>
<tr><td>១</td><td>គ្រូសួរសិស្សឱ្យនិយាយតើគំនូររបស់គេនិយាយអំពីអ្វី ? គ្រូសរសេរចំណងជើងឱ្យសិស្សនៅពីក្រោមគំនូរពួកគេ ។ គ្រូសួរសិស្សឱ្យនិយាយតើគំនូររបស់គេនិយាយអំពីអ្វី ? គ្រូសរសេរចំណងជើងឱ្យសិស្សចម្លងទៅដាក់លើគំនូរពួកគេ ។ គ្រូសរសេរប្រយោគទោលមួយនៅលើក្ដារខៀនដោយប្រើចម្លើយសិស្សឆ្លើយចំពោះសំណួរ ។ សិស្សអានវារួមគ្នា ។</td></tr>
<tr><td>២</td><td>គ្រូហៅសិស្សឱ្យអធិប្បាយអ្វីមួយដែលបានកើតឡើងនៅក្នុងសហគមន៍ ។ គ្រូសរសេរប្រយោគងាយៗពីរ ឬ បីដោយប្រើពាក្យរបស់សិស្ស ។ គ្រូ និងសិស្សអានរួមគ្នា ។ កុមារចំលងវាចូលក្នុងសៀវភៅពួកគេ ។</td></tr>
<tr><td>៣</td><td>គ្រូហៅសិស្សឱ្យធ្វើការងារជាក្រុមតូចៗ ដើម្បីសរសេរអត្ថបទងាយៗរួមគ្នា ។ គ្រូជួយសិស្សប្រសិនបើគេជាប់គាំងដោយសួរសំណួរ ឬ ប្រកបពាក្យថ្មី ឬ ពាក្យពិបាកឱ្យសិស្ស ។ ក្រុមទាំងឡាយចែករំលែកអត្ថបទគ្នានៅក្នុងថ្នាក់ ។</td></tr>
<tr><td>៤</td><td rowspan="3">សិស្សចាប់ផ្តើមសរសេរអត្ថបទងាយៗដោយខ្លួនឯង ។ ពេលសិស្សចាប់ផ្តើមសរសេរអត្ថបទវែង ឬ ស្មុគស្មាញជាងមុន ពួកគេនឹងដឹងថាវាអាចជួយដល់ការពិភាក្សាអំពីគំនិតនៅក្នុងក្រុម និងផលិតអត្ថបទចរចាមួយ ។ សមាជិកម្នាក់របស់ក្រុមអាចធ្វើជាអ្នកសរសេរ ។ សិស្សដែលមានការលំបាកក្នុងការសរសេរ ក៏អាចបង្កើតភាពជឿជាក់តាមការធ្វើការចរចា និងធ្វើការងារជាក្រុមបន្ថែមទៀត មុននឹងគេសាកល្បងធ្វើការងារដោយខ្លួនឯង ។</td></tr>
<tr><td>៥</td></tr>
<tr><td>៦</td></tr>
</table>

បន្ទាប់មកអ្នកសម្របសម្រួលបង្ហាញដំណើរការ អត្ថបទចរចាជាមួយអ្នកចូលរួមមួយក្រុមដែលមានគ្នា ៦ ឬ ៧នាក់ ។ អ្នកសម្របសម្រួលជាអ្នកសរសេរអត្ថបទនៅលើផ្ទាំងក្រដាសធំមួយ ហើយសមាជិកក្រុមជាអ្នកផ្ដល់គំនិត ។ អ្នកចូលរួមដទៃទៀតឈរនៅជុំវិញក្រុមដើម្បីសង្កេតមើលលំនាំនេះ ។

នៅចុងបញ្ចប់នៃសកម្មភាពធ្វើបង្ហាញ អ្នកសម្របសម្រួលសួរក្រុមទាំងមូលឱ្យផ្តល់គំនិត អំពីតួនាទីរបស់**អ្នកសរសេរ** ***(អ្នកចរចា)*** និងតួនាទីរបស់ក្រុម ។ អ្នកសម្របសម្រួលទី២ អាចកត់ត្រាចម្លើយពួកគាត់ ។

ចម្លើយរំពឹងទុកគឺ :

អ្នកសរសេរ	**សមាជិកក្រុម/អ្នកចរចា**
សរសេរគំនិតសមាជិកក្រុម	ផ្តល់គំនិតផ្ទាល់ខ្លួន
សួរបញ្ជាក់ឱ្យច្បាស់	ស្តាប់អ្នកដទៃ
សូមកុំបដិសេធគំនិតរបស់សមាជិកក្រុម	ផ្តល់ការកែលំអ
សូមកុំធ្វើការកែតម្រូវ លុះត្រាតែប្រាប់ឱ្យធ្វើ	ចង្អុលកំហុស និងផ្តល់ការកែតម្រូវ
សួរសំណួរ ប្រសិនបើក្រុមជាប់គាំង	អានឡើងវិញនូវអ្វីដែលគេបានធ្វើដើម្បីមើលថាតើអត្ថន័យ ច្បាស់លាស់ និងសមស្របឬទេ ?

សកម្មភាព 6.2 លំនាំសំណេរ (ការសរសេរព្រាង និងការផ្តល់យោបល់) 90 នាទី

សម្ភារ : ក្រដាសធំ ប៊ិកហ្វឺត តារាងបញ្ជីផ្ទៀងផ្ទាត់សម្រាប់អត្ថបទក្រុម ។

អ្នកសម្របសម្រួល : កុមាររៀនថ្នាក់ទី៣ ពួកគេចេះចាប់ផ្តើមធ្វើសំណេរដើមរបស់ខ្លួនហើយ ។ ចាប់ពីថ្នាក់ទី៣ ឡើងទៅ គ្រូគួរតែជួយកុមារឱ្យយល់ថា ជាធម្មតាសំណេរល្អទទួលបានមកពី**លំនាំ**មួយ ។

អ្នកសម្របសម្រួល : មានអ្នកសរសេរមួយចំនួនតូច ដែលអាចសរសេរអត្ថបទល្អឥតខ្ចោះក្នុងរយៈពេលតែមួយលើក ។ ការសរសេរភាគច្រើនត្រូវឆ្លងកាត់ដំណើរការ**ព្រាង** ពីរ បី ឬ ច្រើនលើកសិន មុននឹងអ្នកសរសេរពេញចិត្តអត្ថបទនោះ ។ បច្ចុប្បន្ននេះមានការងាយស្រួលណាស់ដោយប្រើកុំព្យូទ័រជាអ្នកកែតម្រូវ ដែលគេអាចធ្វើបានគ្រប់ពេលវេលា ។ បើសរសេរដៃវាមានការលំបាកច្រើន ហើយមានភាពរញ៉េរញ៉ៃទៀតផង ដូចជាការគូសខ្វែងចោល ការបញ្ចូលព័ត៌មានថ្មី និងការកែតម្រូវផ្សេងទៀត គឺត្រូវធ្វើនៅលើក្រដាស ក្ដារឆ្នួន ឬ លើក្ដារខៀន ។ គេមិនគួររិះគន់អ្នកសរសេរ ចំពោះការព្រាងដែលគ្មានសណ្ដាប់ធ្នាប់នេះឡើយ : ការផ្លាស់ប្ដូរច្រើនដងបង្ហាញថាអ្នកសរសេរយកចិត្តទុកដាក់ខ្លាំងអំពីការបង្កើត**សំណេរចុងក្រោយ** ដែលមានលក្ខណៈត្រឹមត្រូវ ។ **គោលបំណងចំបងនៅក្នុងការព្រាងលើកដំបូង គឺដើម្បីសរសេរនូវរាល់គំនិតទាំងអស់នៅលើក្រដាស ។**

អ្នកសម្របសម្រួល : អ្នកសរសេរជាច្រើនទទួលបានផលប្រយោជន៍ពីការដែលឱ្យអ្នកផ្សេងអាន និងផ្ដល់នូវគំនិតយោបល់លើការព្រាងសំណេររបស់ខ្លួនគេ ។ ការធ្វើបែបនេះគេហៅថា " **ការផ្ដល់យោបល់** " ។ នៅក្នុងការផ្ដល់យោបល់ អ្នកអានសេចក្ដីព្រាង គួរផ្ដោតជាសំខាន់ទៅលើអត្ថន័យ ថាតើវាច្បាស់លាស់ឬទេ? តើវាគួរឱ្យច្រឡំបល់ឬទេ? តើផ្នែកដែលល្អអាចធ្វើឱ្យកាន់តែល្អថែមទៀតបានឬទេ? កំហុសអក្ខរាវិរុទ្ធមិនសំខាន់ទេ ពីព្រោះវាមិនមែនជាសំណេរចុងក្រោយឡើយនៅក្នុងការផ្ដល់យោបល់នេះ អត្ថន័យ**សំណេរចុងក្រោយ** គួរតែមានលក្ខណៈច្បាស់លាស់ ហើយរាល់កំហុសទាំងឡាយរួមមានអក្ខរាវិរុទ្ធ និងសញ្ញាវណ្ណយុត្តិត្រូវបានកែតម្រូវ ។

អ្នកសម្របសម្រួល : សំណេរព្រាងទាំងឡាយអាចសរសេរនៅលើក្រដាសចាស់ៗ លើក្ដារឆ្នួន ឬ លើក្ដារខៀនតូច ។ ការធ្វើដូចនេះងាយស្រួលក្នុងការកែតម្រូវ ។ វាក៏មានលក្ខណៈប្រសើរផងដែរ ប្រសិនបើក្រុមតូចកំពុងធ្វើការរួមគ្នានៅលើអត្ថបទមួយ ពីព្រោះពួកគេទាំងអស់អាចនៅជុំគ្នា និងពិនិត្យ មើលអត្ថបទរួមគ្នា។

អ្នកសម្របសម្រួល : ឥឡូវនេះលោក អ្នកសាកល្បងកិច្ចការសំណេរតាមជំហានខាងក្រោម :

ជំហានទី១ បង្កើតជាក្រុមតូចៗដែលមានគ្នា ៥-៦ នាក់ ។ ត្រៀមផ្ទាំងក្រដាសធំ និងប៊ិកហ្វឺត ។ ជ្រើសរើសមនុស្សម្នាក់នៅក្នុងក្រុមធ្វើជាអ្នកសរសេរ ។ **អ្នកសម្របសម្រួលសរសេរ ឬ ប្រាប់ឃ្លាផ្ដើម** ។

ជំហានទី២ គិត និងពិភាក្សាអំពីសម្រាប់សរសេរ និងប្រាប់អ្នកសរសេរនូវអ្វីដែលត្រូវសរសេរ (មានពេល ១០ នាទីសម្រាប់ការចរចា និងការសរសេរនេះ): នេះ គឺជាសំណេរព្រាងដំបូងរបស់អ្នក ។

ជំហានទី៣ អានសំណេរព្រាងដំបូងរួមគ្នាឱ្យចប់ ។ ពិភាក្សាកែលំអ (សរសេរកំណែតម្រូវ លុបចោល ឬ បន្ថែម) ។

ជំហានទី៤ ត្រួតពិនិត្យមើលអត្ថបទក្រុមម្ដងទៀត ដោយផ្សៀងនឹងលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យលើតារាងបញ្ជីផ្ទៀងផ្ទាត់ខាងក្រោម ។

ជំហានទី៥ សរសេរអត្ថបទឡើងវិញដោយធ្វើការកែតម្រូវ និងពិនិត្យឡើងវិញ អានមួយចប់ម្ដងទៀត និងធ្វើការកែប្រែចុងក្រោយ (ឧទាហរណ៍ : អក្ខរាវិរុទ្ធ) ។

ជំហានទី៦ ឆ្លងក្រុម : ក្រុមនីមួយៗនិយាយអំពីសំណេរព្រាងទី២ អំពីការកែប្រែសំខាន់ៗដែលបានធ្វើរវាងសំណេរព្រាងដំបូង និងសំណេរចុងក្រោយ ។

អ្នកសម្របសម្រួលសួរ : ***តើអត្ថបទទាំងនេះបានមកពីណា?***

ចម្លើយរំពឹងទុក: បានមកពីពួកយើង ។

អ្នកសម្របសម្រួលសួរ: **តើគំនិតប្រើនៅក្នុងអត្ថបទបានមកពីណា?**

ចម្លើយរំពឹងទុក: បានមកពីការស្រមៃ និងបទពិសោធរបស់ពួកយើង ។

តារាងបញ្ជីផ្ទៀងផ្ទាត់ សម្រាប់កិច្ចការសំណេរក្រុម

លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យ	ផ្ទៀងផ្ទាត់
ចំណងជើង	
បញ្ចប់ប្រយោគ	
វណ្ណយុត្តិ	
ជម្រើសពាក្យល្អៗ	
លំដាប់ប្រយោគល្អៗ	
កថាខណ្ឌ	
អត្ថន័យច្បាស់លាស់ ស្តាប់បាន	
អក្ខរាវិរុទ្ធ	
សេចក្តីសន្និដ្ឋាន	

សកម្មភាព 6.3 កិច្ចការគ្រូអំពីសំណេរ 15 នាទី

សម្ភារ : សៀវភៅកំណត់ត្រាគ្រូ ។

អ្នកសម្របសម្រួល មានកិច្ចការចំនួនពីរអំពី**សំណេរ**នៅក្នុងសៀវភៅកំណត់ត្រាគ្រូ ។ ឱ្យអ្នកចូលរួមអានសៀវភៅកំណត់ត្រាគ្រូទំព័រ... ។ អ្នកសម្របសម្រួលសួរអ្នកចូលរួមក្រែងពួកគាត់មិនយល់អំពីការណែនាំនៅលើទំព័រទាំងនោះ ។

អ្នកសម្របសម្រួលឆ្លើយសំណួររបស់អ្នកចូលរួម ប្រសិនបើអ្នកចូលរួមគ្មានសំណួរអ្វីទេ អ្នកសម្របសម្រួលត្រូវត្រួតពិនិត្យការយល់របស់អ្នកចូលរួមតាមការសួរពួកគាត់ ៖

អ្នកសម្របសម្រួលសួរ: **នៅក្នុងកិច្ចការសំណេរទី១ តើគ្រូគ្រប់ថ្នាក់ទាំងអស់បានធ្វើសកម្មភាពដូចគ្នា និងអនុវត្តតាមដំណើរការដូចគ្នាជាមួយកុមារឬទេ?**

ចម្លើយរំពឹងទុក : បានធ្វើ ប៉ុន្តែចំនួនសំណេរដែលកុមារធ្វើប្រែប្រួលទៅតាមកំរិតថ្នាក់ ។

អ្នកសម្របសម្រួលសួរ : **តើនេះមានន័យថា កិច្ចការទី១នឹងត្រូវការរយះពេលវែង** សម្រាប់**គ្រូថ្នាក់ទី៦ ជាងគ្រូថ្នាក់ ទី១ឬ?**

ចម្លើយរំពឹងទុក : បាទ/ចាស ។

អ្នកសម្របសម្រួលសួរ : **តើអ្វីខ្លះដែលគ្រូធ្វើនៅក្នុងកិច្ចការទី២?**

ចម្លើយរំពឹងទុក : ពួកគាត់អនុវត្តដំណើរការសរសេរ រួមទាំងការប្រជុំពិភាក្សា អំពីកិច្ចការដែលពួកគាត់កំពុងតែធ្វើជាផ្នែកនៃប្រធានបទវាយតម្លៃរបស់ប្រសិទ្ធភាពនៃការបង្រៀន និងរៀន (កិច្ចការទី៦ **ការវិភាគដំណើររឿងរបស់កុមារ**) ។

អ្នកសម្របសម្រួលសន្និដ្ឋានដោយនិយាយថា ៖ សិស្សប្រើបទពិសោធន៍ គំនិត និងការស្រមើលស្រមៃរបស់ខ្លួននៅក្នុងការសរសេរ គឺជាឧទាហរណ៍ល្អមួយនៃអ្វីដែលយើងហៅថា ***ការពិចារណាហ្មត់ចត់*** ។ ប្រធានបទបន្ទាប់នៅក្នុងសិក្ខាសាលានេះ ក៏និយាយផងដែរអំពីការលើកទឹកចិត្តកុមារឱ្យពិចារណាដោយខ្លួនឯងតាមការប្រើកម្រិតសំណួរផ្សេងៗគ្នា ។

ប្រធានបទទី ៧ វាយតម្លៃ និងកម្រងស្នាដៃសិស្ស

សកម្មភាព 7.1 ការវាយតម្លៃ 45 នាទី

សម្ភារៈ ៖ ផ្ទាំងក្រដាសធំ ប៊ិកហ្វឺត ។

អ្នកសម្របសម្រួល ៖ គ្រូទាំងអស់នៅតាមសាលារៀនលើពិភពលោក ធ្វើការវាយតម្លៃការរៀនសូត្ររបស់សិស្ស ។ មានមូលហេតុជាច្រើនដែលការវាយតម្លៃនេះ តម្រូវឱ្យអ្នកទាំងអស់គ្នាពិចារណាឲ្យច្បាស់លាស់ ។

អ្នកសម្របសម្រួល ៖ អ្នកចូលរួមបង្កើតក្រុមតូចៗ និងពិភាក្សាសំណួរផ្តោតខាងក្រោមរយៈពេល១៥នាទី ៖ **តើចំណុចអ្វីខ្លះដែលសាលារៀន និងគ្រូត្រូវធ្វើការវាយតម្លៃការសិក្សារបស់សិស្ស ?** អ្នកសម្របសម្រួលជ្រើសរើស២ ឬ ៣ក្រុមឱ្យរាយការណ៍ និងឱ្យក្រុមដទៃទៀតបន្ថែមគំនិតផ្សេងទៀត ដែលពួកគេបានសរសេរ ។

បន្ទាប់មកអ្នកសម្របសម្រួល បន្ថែមគំនិតនានា (ពីបញ្ជីខាងក្រោម) បើគំនិតអ្នកចូលរួមនៅខ្វះ ។

ចម្លើយរំពឹង ៖

-តើកុមារបានត្រៀមរួចរាល់ដើម្បីឡើងថ្នាក់ឬនៅ (ចំណេះដឹង បំណិន និងឥរិយាបថ) ?

-តើកុមាររៀនបានពូកែឬទេ (អាចអាន/សរសេរ រាប់ ។ល។) ?

-តើកុមារអាចប្រើចំណេះដឹង និងបំណិនរបស់ខ្លួន សម្រាប់ដោះស្រាយបញ្ហាបានឬទេ ?

-តើគ្រូបង្រៀនប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពឬទេ?

-តើកម្មវិធីសិក្សា និងសម្ភារនានាដំណើរការប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព ឬទេ?

-តើសាលារៀនធ្វើការងារបានល្អ ឬទេ?

-ព័ត៌មានអំពីគុណភាពប្រព័ន្ធអប់រំ

-ព័ត៌មានអំពីភាពរីកចម្រើនរបស់សិស្សដែលពួកគេអាចផ្តល់ឱ្យគ្រួសារសិស្ស ។

សកម្មភាព 7.2 ការវាយតម្លៃការសិក្សារបស់សិស្ស ៣០ នាទី

សម្ភារ ៖ គ្មាន ។

អ្នកសម្របសម្រួលប្រាប់សិក្ខាកាមឱ្យរំលឹកពីចំនួនសិស្សដែលពុំបានឡើងថ្នាក់/រៀនត្រួតថ្នាក់ (ឬអត្រាឡើងថ្នាក់/រៀនត្រួតថ្នាក់) ក្នុងថ្នាក់របស់ពួកគាត់ក្នុងឆ្នាំសិក្សាកន្លងមក ។ អ្នកសម្របសម្រួលហៅសិក្ខាកាមខ្លះឱ្យនិយាយអំពីអត្រាទាំងនោះ ។

អ្នកសម្របសម្រួល ៖ **តើមូលហេតុអ្វីខ្លះដែលអ្នកសម្រេចចិត្តថា សិស្សគួរតែរៀនត្រួតថ្នាក់ ?** អ្នកសម្របសម្រួលម្នាក់ទៀតសរសេរចម្លើយចូលក្នុងបញ្ជីនៅលើក្ដារខៀន ឬ លើផ្ទាំងក្រដាសធំ ។

ចម្លើយរំពឹងទុក :

-ធ្វើតែស្តធ្លាក់	ចំណេះដឹង
-អវត្តមានច្រើន	ឥរិយាបថ
-ពុំអាចធ្វើកិច្ចការនេះ ឬ កិច្ចការនោះ (រាប់ អាន សរសេរ...)	ចំណេះដឹង និងបំណិន
-មិនចូលរួមក្នុងសកម្មភាពសិក្សា	ឥរិយាបថ
-ពុំចេះពីរបៀបរៀបចំអត្តចរិត	ចំណេះដឹង ? ឥរិយាបថ ?
-ពុំយកចិត្តទុកដាក់លើការងារ	ឥរិយាបថ

អ្នកសម្របសម្រួលឱ្យអ្នកចូលរួមគិតថាតើមូលហេតុដែលពួកគាត់បានផ្ដល់ឱ្យនេះ ទាក់ទងទៅនឹងចំណេះដឹង បំណិន ឬ តម្លៃឬទេ (ចំណេះដឹង បំណិន ឥរិយាបថ) ។ បន្ទាប់មកអ្នកសម្របសម្រួលអានបញ្ជីមូលហេតុនេះម្ដងមួយៗ និងហៅអ្នកចូលរួមឱ្យដាក់អក្សរ “K” “S” ឬ “A” ដល់វានីមួយៗ ។ អ្នកចូលរួមអាចសរសេរអក្សរច្រើនជាងមួយបាន ប្រសិនបើពួកគាត់ចូលចិត្ត ។

បន្ទាប់មកអ្នកសម្របសម្រួលសួរសំណួរបន្ត : **តើអ្នកបានធ្វើអ្វីខ្លះដើម្បីរកមូលហេតុទាំងនេះអំពីសិស្ស ?** អ្នកសម្របសម្រួលទី២សរសេរចម្លើយនៅលើក្ដារខៀន ។ នៅពេលអ្នកចូលរួមបានផ្ដល់ចម្លើយអ្នកសម្របសម្រួលសរសេរ ចំណងជើងនៅលើបញ្ជី : “ **វិធីវាយតម្លៃ** ” ។ អ្នកសម្របសម្រួលគួរតែពិនិត្យមើលថា អ្នកចូលរួមបានផ្ដល់គំនិតគ្រប់ចម្លើយ រំពឹងទុកទាំងអស់ (ខាងក្រោម) ។

ចម្លើយរំពឹងទុក :

-ធ្វើតែស្ត និងកែដាក់ពិន្ទុ

-សួរសំណួរ

-សង្កេតអត្តចរិត

-ស្ដាប់ពួកគេនិយាយ/ពន្យល់

-មើលកិច្ចការសរសេររបស់ពួកគេ

-មើលពួកគេសហការជាមួយសិស្សដទៃ

អ្នកសម្របសម្រួល ៖ ទាំងនេះ គឺជាចម្លើយដ៏ល្អ និងជាមូលដ្ឋានដើម្បីឈានទៅយល់ប្រធានបទបន្ទាប់ គឺប្រភេទនៃការវាយតម្លៃ ។

សកម្មភាព 7.3 ប្រភេទនៃការវាយតម្លៃ 60 នាទី

សម្ភារ : សៀវភៅកំណត់ត្រាគ្រូ ក្រដាសធំ ប៊ិកហ្វឺត ។

អ្នកសម្របសម្រួល ៖ អ្នកអប់រំប្រើពាក្យបច្ចេកទេសដើម្បីពណ៌នាអំពីប្រភេទនៃការវាយតម្លៃខុសៗគ្នា ដែលអ្នកបានសិក្សានៅក្នុងសកម្មភាព ៧.២ ចុងក្រោយ ។ កម្រងពាក្យសំខាន់បួន គឺការវាយតម្លៃផ្លូវការ និងការវាយតម្លៃ

ក្រៅផ្លូវការ ការវាយតម្លៃជាដំណាក់ និងការវាយតម្លៃសរុប ។ ប្រភេទនៃការវាយតម្លៃទាំងនេះមានអធិប្បាយនៅក្នុងសៀវភៅកំណត់ត្រាគ្រូ ។

អ្នកសម្របសម្រួលឱ្យសិក្ខាកាមបង្កើតជាក្រុមតូចៗដើម្បីអានសៀវភៅកំណត់ត្រាគ្រូ និងពិភាក្សារួមគ្នា ។ កិច្ចការសរសេររបស់អ្នកចូលរួម គឺត្រូវយល់ស្របលើការពណ៌នានៃពាក្យវាយតម្លៃទាំងបួនប្រភេទ និងសរសេរដោយសង្ខេបនៅលើក្រដាសធំ ។ នៅខណៈដែលក្រុមទាំងឡាយបញ្ចប់ការអាន និងការពិភាក្សាហើយ អ្នកសម្របសម្រួលហៅក្រុមខ្លះឱ្យអានការពណ៌នារបស់ពួកគាត់ ។ បន្ទាប់មកអ្នកសម្របសម្រួលប្រាប់ក្រុមនោះឱ្យប្រៀបធៀបការពណ៌នារបស់ខ្លួនជាមួយការពណ៌នានៅផ្នែកខាងក្រោយ**សៀវភៅកំណត់ត្រាគ្រូ** ទំព័រ៤៧-៤៨ ។ បន្ទាប់មកទៀតអ្នកសម្របសម្រួលសួរក្រែងសិក្ខាកាមមានសំណួរ ។

អ្នកសម្របសម្រួលសន្និដ្ឋានសកម្មភាពនេះតាមការសួររបស់អ្នកចូលរួមថា តើប្រភេទនៃការវាយតម្លៃមួយណាដែលពួកគាត់គិតថាគួរតែប្រើនៅក្នុងថ្នាក់របស់ខ្លួន ។ ចម្លើយរំពឹងទុក គឺថាគ្រូគួរតែប្រើប្រភេទនៃការវាយតម្លៃខុសៗគ្នាទាំងអស់នោះព្រោះការលាយចម្រុះយុទ្ធវិធីមានភាពប្រសើរជាងគេបំផុត ។

សកម្មភាព 7.4 កិច្ចការគ្រូអំពីការវាយតម្លៃ 45 នាទី

សម្ភារ : សៀវភៅកំណត់ត្រាគ្រូ ។

អ្នកសម្របសម្រួលប្រាប់គ្រូឱ្យមើលកិច្ចការគ្រូអំពីការវាយតម្លៃនៅ***ក្នុងសៀវភៅកំណត់ត្រាគ្រូ*** ។ អ្នកសម្របសម្រួលនិយាយថា មានកិច្ចការសំខាន់ពីរ ប៉ុន្តែការងារត្រូវធ្វើភាគច្រើនអំពីកិច្ចការគ្រូក្នុងការវាយតម្លៃពុំត្រូវបានគេធ្វើរហូតដល់ចុងឆ្នាំ ។

កិច្ចការទី១ ទាក់ទងនឹងការប្រមូលគំរូការងារពីសិស្ស ៥នាក់ក្នុងថ្នាក់ នៅក្នុងអំឡុងឆ្នាំសិក្សា នៃវគ្គ ។ គំរូការងារត្រូវចងក្រង នៅក្នុងសឺមីទ៥ ។ សឺមីទាំងនេះហៅថា ***កម្រងស្នាដៃសិស្ស*** និងការវាយតម្លៃប្រភេទនេះ *ហៅថា**ការវាយតម្លៃកម្រងស្នាដៃសិស្ស*** ។ គ្រូក៏ត្រូវប្រមូលព័ត៌មានផ្ទាល់ខ្លួនអំពីសិស្សម្នាក់ៗក្នុងចំណោមសិស្សទាំង ៥នាក់ផងដែរ ។ នៅក្នុងអំឡុងឆ្នាំនេះ គ្រូពិនិត្យមើលឡើងវិញ នូវគំរូកិច្ចការ ដើម្បីវាយតម្លៃភាពរីកចម្រើនរបស់សិស្ស តម្រូវការសិក្សារបស់ពួកគេ និងវិធីដែលគ្រូអាចជួយពួកគេ ។ នៅដំណាច់ឆ្នាំ គំរូកិច្ចការទាំងនេះ ជួយគ្រូឱ្យធ្វើការសម្រេចចិត្តអំពីលទ្ធផលនៃរៀនសូត្ររបស់សិស្ស និងថាតើពួកគេអាចឡើងថ្នាក់ បាន ឬមិនបាន ។

កិច្ចការទី២ : សិក្សាករណីរបស់សិស្ស **អំពីសិស្សម្នាក់ក្នុងចំណោមសិស្សទាំង៥** ។ គ្រូនឹងសរសេរផ្នែកភាគច្រើននៃការវិភាគសិក្សាករណីនេះ នៅក្នុងសិក្ខាសាលាទាំង២ នៅខែ មេសា និងកក្កដា (ប្រជុំគ្រូម្នាក់ទល់ម្នាក់លើកិច្ចការនេះក្នុងសិក្ខាសាលា) ។

អ្នកសម្របសម្រួលសន្និដ្ឋាន : ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា កំពុងស្ថិតក្នុងដំណើរការនៃការប្រើប្រាស់ទម្រង់វាយតម្លៃថ្មីមួយ សម្រាប់ការសិក្សារបស់សិស្សផ្អែកលើ " ស្តង់ដា " ។ ឯកសារស្តង់ដាកម្មវិធីសិក្សារបស់ក្រសួងបានពណ៌នាអំពីលទ្ធផលនៃការរៀនសូត្រ : អ្វីៗដែលសិស្សអាចធ្វើ ។ គ្រូនឹងសម្រេចចិត្តថា តើលទ្ធផលរៀនសូត្ររបស់សិស្សនៅដំណាច់ឆ្នាំអាចផ្គូផ្គងជាមួយស្តង់ដា ឬ លើសពីស្តង់ដា ។ ការប្រើប្រាស់ប្រភេទវាយតម្លៃទាំងអស់នឹងជួយគ្រូឱ្យធ្វើការវាយតម្លៃបានច្បាស់លាស់ថា តើសិស្សបានបំពេញស្តង់ដាសិក្សា ឬ មិនបាន ។

ប្រធានបទទី ៨ ការឆ្លុះបញ្ចាំងគ្រូ (ស្វ័យវាយតម្លៃ)

សកម្មភាព 8.1 ការឆ្លុះបញ្ចាំងគ្រូ ជាទំរង់នៃការវាយតម្លៃខ្លួនឯង 45 នាទី

សម្ភារ : សៀវភៅកំណត់ត្រាគ្រូ ។

អ្នកសម្របសម្រួល : នៅក្នុងសិក្ខាសាលានេះ យើងបានរៀនរួចហើយអំពីវិធីដែលត្រូវវាយតម្លៃការសិក្សារបស់សិស្ស និងគោលបំណងនៃការវាយតម្លៃនោះ ។ ក្នុងចំណោមគោលបំណងទាំងនោះត្រូវរកឱ្យឃើញថា តើសិស្សកំពុងតែរៀនបានពូកែ និងអភិវឌ្ឍន៍ចំណេះដឹង បំណិន និងឥរិយាបថឬទេ ។ ជួនកាលយើងរកឃើញថា កុមារខ្លះរៀនពុំបានពូកែឡើយ ឬ ថា សិស្សទាំងអស់ជួបបញ្ហាលើផ្នែកខ្លះនៃកម្មវិធីសិក្សា ។

អ្នកសម្របសម្រួលនិយាយថា នៅពេលសិស្សរៀនពុំបានពូកែ គ្រូជាច្រើនអាចនិយាយថា :

-សិស្សខ្ជិលច្រអូស

-សិស្សមានការទើយណាយ

-កុមារមិនចាប់អារម្មណ៍ក្នុងការរៀនសូត្រ

-កុមារតែងតែមកយឺត/អវត្តមាន/ពុំបានយកចិត្តទុកដាក់

-មានសិស្សច្រើនពេកនៅក្នុងថ្នាក់រៀន

-កុមារមិនរៀនអ្វីឡើយនៅសាលាកាលពីឆ្នាំទៅ ។ល ។

មូលហេតុទាំងនេះអាចជាការពិត ប៉ុន្តែវាក៏អាចជាការដោះសារយ៉ាងងាយ សម្រាប់គ្រូដែលពុំបានធ្វើអ្វីសោះ ក្នុងការដោះស្រាយបញ្ហានេះ ។

អ្នកសម្របសម្រួលសួរ : **ប្រសិនបើសិស្សខ្លះ ឬ កុមារទាំងអស់រៀនមិនល្អ តើគ្រូត្រូវធ្វើអ្វីខ្លះ?** អ្នកសម្របសម្រួលទីពីរសរសេរចម្លើយរបស់អ្នកចូលរួម :

ចម្លើយរំពឹងទុក :

-បង្រៀនមេរៀនឡើងវិញ និងបង្រៀនបន្ថែមទៀតនៅផ្នែកខ្លះនៃមេរៀនដែលសិស្សមិនទាន់យល់ច្បាស់

-ពន្យល់បន្ថែម

-ដាក់សិស្សរៀនយឺត (រៀនពុំទាន់គេ) ឱ្យអង្គុយខាងមុខ

-ធ្វើការងារដោយផ្ទាល់ជាមួយសិស្សដែលពុំរៀនបានពូកែនៅក្នុងក្រុមតូចៗ

-ទុកឱ្យសិស្សរៀនយឺតធ្វើការងារនៅតាមក្រុមចម្រុះគ្នាជាមួយសិស្សដែលយល់មេរៀន

-រៀបចំថ្នាក់បំប៉នសិស្សរៀនយឺត

-និយាយជាមួយមាតាបិតាអំពីសិស្សឱ្យមករៀនទៀងទាត់ ។

អ្នកសម្របសម្រួល : លោកអ្នកបានចាប់ផ្តើមអនុវត្តយុទ្ធវិធីមួយទៀត ដែលគ្រូអាចប្រើនៅក្នុងថ្នាក់ទាំងនេះ ។ យុទ្ធវិធីនេះគឺផ្អែកទៅលើការវិភាគ/វាយតម្លៃវិធីដែលខ្លួនធ្វើការងារ និងព្យាយាមគិតអំពីវិធីដទៃទៀតដែលអាច ផ្លាស់ប្តូរការអនុវត្តបាន ។ នេះមានន័យថា ប្រើប្រាស់សម្ភារខុសៗគ្នាបង្កើតសកម្មភាពសិក្សាខុសៗគ្នា ឬ ធ្វើការផ្លាស់ប្តូរការគ្រប់គ្រងថ្នាក់រៀន ដូចជាការផ្លាស់ប្តូរក្រុមសិក្សា ដូចដែលបានលើកឡើងក្នុងប្រធានបទទី១) ។

អ្នកសម្របសម្រួល ៖ គ្រូធ្វើការវាយតម្លៃខ្លួនឯង ប្រភេទវាយតម្លៃនេះគេតែងហៅថា "ការឆ្លុះបញ្ចាំងការបង្រៀន" ។ ជាការសំខាន់ណាស់ការគិតឡើងវិញ ហើយឆ្លុះបញ្ចាំងលើការបង្រៀន គឺការផ្លាស់ប្តូរការអនុវត្តផ្ទាល់ខ្លួន របស់គ្រូ ដើម្បីធ្វើឱ្យបានលទ្ធផលល្អប្រសើរ ។

អ្នកសម្របសម្រួល ៖ នៅពេលគ្រូឆ្លុះបញ្ចាំងអំពីការបង្រៀនរបស់ខ្លួនពួកគាត់ត្រូវសួរសំណួរដល់ខ្លួនឯងជារឿយៗ ។ សូមមើលសៀវភៅកំណត់ត្រាគ្រូ អ្នកនឹងរកឃើញវា (អ្នកសម្របសម្រួលសរសេរសំណួរនៅលើក្តារខៀន ខណៈពេលដែលសិក្ខាកាមកំពុងបើកសៀវភៅ) ។

តើខ្ញុំអាចផ្លាស់ប្តូរការបង្រៀនជាក់ស្តែងរបស់ខ្ញុំតាមវិធីណា ដើម្បីកែលំអការសិក្សា របស់សិស្សក្នុងថ្នាក់ខ្ញុំ ?

សកម្មភាព ៤.2 ការឆ្លុះបញ្ចាំងគ្រូ និងការផ្លាស់ប្តូរការអនុវត្តជាក់ស្តែង 60 នាទី

សម្ភារ ៖ សៀវភៅកំណត់ត្រាគ្រូ

អ្នកសម្របសម្រួល : ឥឡូវនេះអ្នកចូលរួមបែងចែកក្រុមតូចៗ និងអានព័ត៌មានសម្រាប់គ្រូនៃប្រធានបទទី៨ (ការឆ្លុះបញ្ចាំងគ្រូ) នៅក្នុង**សៀវភៅកំណត់ត្រាគ្រូ** ។ បន្ទាប់ពីបានអានអត្ថបទរួចហើយ អ្នកចូលរួមគួរតែពិភាក្សាអំពីគំនិតសំខាន់ៗរួមគ្នា ។

អ្នកសម្របសម្រួលអង្គុយតាមក្រុមនីមួយៗ ដើម្បីចូលរួមការពិភាក្សា និងសួរសំណួរខ្លះ ដើម្បីជួយដល់ការពិភាក្សា ។

នៅចុងបញ្ចប់នៃការពិភាក្សា អ្នកសម្របសម្រួលនឹងសួរសំណួរសង្ខេបខ្លះៗ (តារាងខាងក្រោម) ដើម្បីឱ្យប្រាកដថា តើគ្រប់គ្នាយល់ពីគំនិតសំខាន់ៗបានច្បាស់ហើយ ឬ នៅ ? ប្រសិនបើមានអ្នកខ្លះនៅមិនទាន់យល់ច្បាស់ ត្រូវសរសេរសំណួរនោះ ដើម្បីឱ្យក្រុមដទៃទៀតជួយផ្តល់គំនិតជាមុន ទើបអ្នកសម្របសម្រួលឆ្លើយ ឬ បំពេញជាក្រោយ ។

សំណួរគំរូ សម្រាប់អ្នកសម្របសម្រួល	**ចម្លើយរំពឹងទុក**
តើដំណាក់កាលនៅក្នុងវដ្តនៃការបង្រៀនឆ្លុះបញ្ចាំងមានអ្វីខ្លះ ?	ធ្វើផែនការ - បង្រៀន - ឆ្លុះបញ្ចាំង
តើអ្វីទៅជាវដ្ត ?	វដ្ត គឺជាដំណើរការដែលមានដំណាក់កាលដូចៗគ្នានៅក្នុងវា និងសាឡើងវិញដដែលៗ ។
តើ "ឆ្លុះបញ្ចាំង" មានន័យដូចម្តេច ?	ឆ្លុះបញ្ចាំងមានន័យថាយើង(គ្រូ)គិតអំពីអ្វីដែលបានកើតឡើងក្នុងពេលកំពុងបង្រៀន អ្វីដែលដំណើរការទៅល្អ/អ្វីដែលដំណើរមិនល្អ អ្វីដែលសិស្សមានចំណាប់អារម្មណ៍/អ្វីដែលសិស្សមិនចាប់អារម្មណ៍ អ្វីដែលសិស្សយល់បានល្អ អ្វីដែលសិស្សយល់មិនបានល្អ
តើគ្រូធ្វើអ្វីខ្លះនៅក្នុងដំណាក់កាលធ្វើផែនការ ?	ប្រើបទពិសោធន៍ទទួលបានពីដំណាក់កាលឆ្លុះបញ្ចាំងមកធ្វើផែនការ ដែលទាក់ទងនឹងការផ្លាស់ប្តូរការបង្រៀនជាក់ស្តែងរបស់យើង តាមវិធីខ្លះដែល យើងគិតថានឹងទទួលបានលទ្ធផលប្រសើរក្នុងការសិក្សារបស់សិស្ស ។
តើគ្រូធ្វើអ្វីខ្លះនៅក្នុងដំណាក់កាលបង្រៀន ?	បង្រៀន!! សាកល្បងការផ្លាស់ប្តូរដែលយើងបានធ្វើផែនការ និងសង្កេតពីផលប៉ះពាល់លើសិស្ស ។
តើគ្រូគួរតែធ្វើផែនការ និងប្រើគំនិតថ្មីៗ (ការផ្លាស់ប្តូរ) គ្រប់មេរៀនឬទេ ?	ទេ នោះគឺច្រើនជ្រុលពេក យើងគួរតែជ្រើសរើសប្រធានបទ និងមេរៀនដែលមានភាពមិនសូវប្រាកដ គិតឱ្យច្រើនអំពីអ្វីដែលអាចផ្លាស់ប្តូរ ព្យាយាមធ្វើដូចនេះ២ ឬ៣ដងក្នុង១សប្តាហ៍ ។ ប្រសិនបើជោគជ័យ នោះយើងអាចប្រើបច្ចេកទេសដូចគ្នានៅក្នុងមេរៀនដទៃ ទៀតដែលទាក់ទងគ្នា ។
។ល។ និង ។ល។	

សកម្មភាព ៨.3 កិច្ចការឆ្លុះបញ្ចាំងគ្រូ 20 នាទី

សម្ភារ : សៀវភៅកំណត់ត្រាគ្រូ ។

អ្នកសម្របសម្រួល ៖ សូមមើលកិច្ចការ សម្រាប់ការឆ្លុះបញ្ចាំងគ្រូនៅក្នុងសៀវភៅកំណត់ត្រាគ្រូ ។ អាន និងពិភាក្សាជាមួយអ្នកអង្គុយជិត ។ ប្រសិនបើមានចម្ងល់ណាមួយដែលអ្នកមិនអាចឆ្លើយរួចដោយខ្លួនឯង អ្នកអាចសួរនៅចុងម៉ោងបាន ។

ចម្ងល់ត្រូវទុកឱ្យអ្នកចូលរួមឆ្លើយជាមុន ទើបអ្នកសម្របសម្រួលជួយបំពេញបន្ថែមជាក្រោយប្រសិនបើចាំបាច់ ។

ប្រសិនបើអ្នកចូលរួមពុំមានសំណួរទេ នោះអ្នកសម្របសម្រួលត្រូវពិនិត្យការយល់របស់អ្នកចូលរួមដោយសួរ ៖

សំណួរអ្នកសម្របសម្រួល	**ចម្លើយរំពឹងទុក**
តើគ្រូម្នាក់ៗគួរតែនាំយកអ្វីខ្លះមកកាន់ អង្គប្រជុំប្រចាំខែ?	*ការអនុវត្តថ្មីៗល្អជាងគេ មួយ ពីរ ឬ បីដែលបានប្រើ និងបញ្ហាធំជាងគេដែលជួប មួយ ពីរ ឬ បី ។*
តើគ្រូគួរតែធ្វើអ្វីខ្លះមុនអង្គប្រជុំប្រចាំខែសិក្ខាសាលាចុងក្រោយនៅខែកក្កដា?	*មើលឡើងវិញនូវការអនុវត្តគំនិតថ្មី និងបញ្ហាក្នុងឆ្នាំសិក្សា និងជ្រើសរើសការអនុវត្តគំនិតថ្មីដែលមានប្រសិទ្ធភាពជាងគេបីដែលបានប្រើនៅក្នុងឆ្នាំសិក្សា និងបញ្ហាធំជាងគេបីដែលជួបប្រទះ ។*
តើគេអាចសរសេរបញ្ហាទាំងបីដូចៗគ្នាពីខែ១ ទៅខែ១ទៀតបានឬទេ?	*បាន ប្រសិនបើវាជាបញ្ហាធំជាងគេបំផុត ។*
តើគេអាចសរសេរការអនុវត្តគំនិតថ្មីល្អជាងគេទាំង ៣ ដូចៗគ្នា ពីខែមួយ ទៅខែមួយទៀតបានឬទេ?	*មិនបានទេ ប្រសិនបើវាដូចគ្នា វាមិនអាចថ្មីបានឡើយ*
តើត្រូវចំណាយពេលវេលាយូរប៉ុន្មានដើម្បីសរសេរចម្លើយចំពោះកិច្ចការទាំងនេះ?	*ពីរ ឬ បីនាទី*

សកម្មភាព ៥.4 កិច្ចការគ្រូ

45 នាទី

សម្ភារ ៖ សៀវភៅកំណត់ត្រាគ្រូ ក្រដាសធំ ប៊ិកហ្វឺត ។

អ្នកសម្របសម្រួល : កិច្ចការគ្រូគឺជាផ្នែកសំខាន់មួយនៃវគ្គប្រសិទ្ធភាពនៃការបង្រៀន និងរៀន ។

អ្នកសម្របសម្រួលសួរ: **ហេតុអ្វីបានជាអ្នកគិតថា ក្រសួងអយក ចង់ឱ្យគ្រូធ្វើកិច្ចការទាំងនេះ ?**

អ្នកសម្របសម្រួលម្នាក់ទៀតសរសេរគំនិតរបស់អ្នកចូលរួមលើក្តារខៀន ។

ចម្លើយរំពឹងទុកគឺ:

-ដើម្បីកែលំអបំណិនបង្រៀន

-ដើម្បីកែលំអផលសម្រេចរៀនសូត្រ សម្រាប់ សិស្ស

-ដើម្បីបង្កើនភាពមេត្រីក្នុងសាលារៀន

-ដើម្បីអនុវត្តន៏គំនិតថ្មីៗនៅក្នុងថ្នាក់រៀន

-ដើម្បីអភិវឌ្ឍន៏ការបង្រៀនរបស់ពួកគាត់

-ដើម្បីពង្រីកគំនិតល្អៗអំពីការបង្រៀនជាក់ស្តែងពីសាលារៀនមួយទៅសាលារៀនមួយទៀត

-ដើម្បីជំរុញការរៀនបង្រៀនជួយគ្រូ និងពង្រឹង "ខ្សែបណ្តាញគ្រូ "

-ដើម្បីអភិវឌ្ឍបំណិនរបស់ពួកគាត់ ជាអ្នកស្រាវជ្រាវតាមការធ្វើពិសោធ និងប្រមូលភស្តុតាងអំពីផលប៉ះពាល់ របស់គំនិតថ្មីៗ

-ដើម្បីផ្តល់ខ្លឹមសារមួយ និងគោលបំណងច្បាស់លាស់ សម្រាប់ *ការប្រជុំអភិវឌ្ឍវិជ្ជាជីវៈប្រចាំខែ*

អ្នកសម្របសម្រួលសួរ : **តើនរណានឹងទទួលខុសត្រូវឱ្យគ្រូធ្វើកិច្ចការទាំងនេះ ?**

ចម្លើយរំពឹងទុក : *យើង ... វាស្រេចតែ លើយើង (គ្រូ) ក្នុងការសម្រេចចិត្តធ្វើកិច្ចការទាំងនេះ ឬមិនធ្វើ ។*

អ្នកសម្របសម្រួលសួរ: **ហេតុអ្វីក៏អ្នកគិតថាគ្រូអាចជ្រើសរើសធ្វើកិច្ចការទាំងនេះ?** អ្នកសម្របសម្រួលម្នាក់ទៀតសរសេរគំនិតរបស់អ្នកចូលរួម ។

ចម្លើយរំពឹងទុកគឺ: *ចម្លើយទាំងអស់ដែលផ្តល់នៅក្នុងសំណួរទី១ បូកបន្ថែម*

-ដើម្បីយកប្រយោជន៏ពីឱកាស សម្រាប់ *ការអភិវឌ្ឍផ្ទាល់ខ្លួន/វិជ្ជាជីវៈ*

-ដើម្បីធ្វើការងារឱ្យបានល្អ សម្រាប់ *សិស្ស គ្រួសារគេ និងសហគមន៏របស់គេ*

-ដើម្បីឱ្យគេទទួលស្គាល់ថាជាអ្នកអនុវត្តពូកែមួយរូប (តាមរយៈការផ្តល់ប័ណ្ណសរសើរ និងប្រាក់រង្វាន់) ។

ចប់

ឧបសម្ព័ន្ធ

ខ្លឹមសារសំខាន់ និងគោលបំណងរបស់សិក្ខាសាលាស្ដីពីប្រសិទ្ធភាពនៃការបង្រៀន និងរៀនមានដូចខាងក្រោមនេះ :

សិក្ខាសាលា	**ខ្លឹមសារសំខាន់ៗ**	**គោលបំណង**
សិក្ខាសាលា ៦ថ្ងៃ នៅខែកញ្ញា	• ណែនាំអំពីកម្មវិធីការបង្រៀន និងរៀនប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព • សកម្មភាពរៀនសូត្រអំពីប្រធានបទ៨ នៃការបង្រៀន និងរៀនប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព	• ត្រៀមគ្រូសម្រាប់ចូលរួមនៅក្នុងប្រសិទ្ធភាពនៃការបង្រៀន និងរៀន • ផ្ដល់គំនិតថ្មីៗអំពីការបង្រៀន និងរៀន • ចែករំលែកគំនិតជាក់ស្ដែងរវាងគ្រូ
សិក្ខាសាលា ១ថ្ងៃ នៅខែមេសា ប្រជុំ១ថ្ងៃ	• ពិនិត្យឡើងវិញនូវភាពរីកចម្រើនលើប្រសិទ្ធភាពការបង្រៀន និងរៀន ក្នុងរយៈ ពេល៧ខែ • សកម្មភាពរៀនសូត្រអំពីប្រធានបទទី៤ និងទី៨ (ការវាយតម្លៃ និងការឆ្លុះបញ្ចាំងគ្រូ)	• ការវាយតម្លៃជាដំណាក់អំពីវគ្គប្រសិទ្ធភាពនៃការបង្រៀន និងរៀន • បង្កើតកិច្ចការចុងក្រោយ សម្រាប់ប្រធានបទទី៤ និងទី៨
សិក្ខាសាលា ១ថ្ងៃ នៅខែកក្កដា និងប្រជុំ១ថ្ងៃ	• ពិនិត្យឡើងវិញនូវការងារអំពីប្រសិទ្ធភាពការបង្រៀន និងរៀនក្នុងឆ្នាំ • ធ្វើផែនការ និងអនុសាសន៍ សម្រាប់ឆ្នាំបន្ទាប់	• ជួយគ្រូឱ្យធ្វើកិច្ចការបានចប់ពេញលេញ • វាយតម្លៃវគ្គប្រសិទ្ធភាពនៃការបង្រៀន និងរៀន • ផ្ដល់អនុសាសន៍សម្រាប់ ប្រសិទ្ធភាពនៃការបង្រៀន និងរៀន ទៅថ្ងៃអនាគត

កម្មវិធីបំប៉នឯកសារប្រសិទ្ធភាពនៃការបង្រៀន និងរៀន ក្នុងឆ្នាំសិក្សា

ខែ	៩	១០	១១	១២	១	២	៣	៤	៥	៦	៧	៨
ការបំប៉ន ជាប់ៗគ្នា	៦ ថ្ងៃ បំប៉នគ្រូឧទ្ទេស និង ៦ ថ្ងៃ បំប៉នគ្រូបង្រៀន							សិក្ខាសាលា វាយតម្លៃ ១ថ្ងៃសម្រាប់ គ្រូ			សិក្ខាសាលា វាយតម្លៃ ១ថ្ងៃសម្រាប់ គ្រូ	
ប្រជុំប្រចាំខែ		ប្រជុំ១ ១ថ្ងៃ	ប្រជុំ២ ១ថ្ងៃ	ប្រជុំ៣ ១ថ្ងៃ	ប្រជុំ៤ ១ថ្ងៃ	ប្រជុំ៥ ១ថ្ងៃ	ប្រជុំ៦ ១ថ្ងៃ	ប្រជុំ៧ ១ថ្ងៃ	ប្រជុំ៨ ១ថ្ងៃ	ប្រជុំ៩ ១ថ្ងៃ	ប្រជុំ១០ ១ថ្ងៃ	
អនុវត្តក្នុងថ្នាក់រៀន		ការអនុវត្តក្នុងថ្នាក់រៀន ពេញមួយឆ្នាំសិក្សា ទាក់ទងនឹងការសង្កេត និងកិច្ចការសរសេរងាយៗ រៀងរាល់អង្គប្រជុំប្រចាំខែដែលត្រូវពិនិត្យឡើងវិញនៅពេលប្រជុំខែបន្ទាប់ ។ គ្រូជួបគ្នាក្រៅផ្លូវការចន្លោះការប្រជុំប្រចាំខែ សម្រាប់ជាផ្នែកនៃបណ្ដាញសាលារៀន ដែលពួកគាត់បង្កើតដោយខ្លួនឯង ទៅតាមស្ថានភាពមូលដ្ឋានរបស់គាត់ ។										

ការបំប៉នជាប់ៗគ្នា : ៦ថ្ងៃ + ១ថ្ងៃ + ១ថ្ងៃ (* វាយតម្លៃ/ធ្វើផែនការ " ឆ្លុះបញ្ចាំងការងារកន្លងមក និងធ្វើផែនការបន្ត ")

ការប្រជុំប្រចាំខែ : ១០ថ្ងៃ (ទាក់ទងនឹងការពិនិត្យកិច្ចការឡើងវិញ ខ្លឹមសារថ្មី សកម្មភាព និងការរៀបចំកិច្ចការ)

ការអនុវត្តក្នុងបន្ទប់រៀន : សាកល្បងគំនិតថ្មីៗ ធ្វើកិច្ចការងាយៗ ការសន្ទនាជាមួយគ្រូគ្នាឯង...

បញ្ជីកិច្ចការតាមប្រធានបទត្រូវធ្វើប្រចាំឆ្នាំ

ល.រ	ប្រធានបទ	កិច្ចការ	ចំណងជើង	ពេលកំណត់	បានពិភាក្សា	ផ្សេងៗ
១	ការគ្រប់គ្រងបន្ទប់រៀន	១	ប្លង់បន្ទប់រៀន ១	ដើមខែតុលា	ប្រជុំខែតុលា	
		២	ប្លង់បន្ទប់រៀន ២ និងការប្រែប្រួល	ដើមខែមីនា	ប្រជុំខែមីនា	
		៣	ប្លង់បន្ទប់រៀន ៣ និងការប្រែប្រួល	ដើមខែមិថុនា	ប្រជុំខែមិថុនា	
២	សំណួរពិចារណាហ្មត់ចត់	១	ការពិចារណាហ្មត់ចត់ ១	ដើមខែមករា	ប្រជុំខែមករា	
		២	ការពិចារណាហ្មត់ចត់ ២	ដើមខែកុម្ភៈ	ប្រជុំខែកុម្ភៈ	
៣	ល្បែងសិក្សា	១	ល្បែងសិក្សា ១ គណិតវិទ្យា	ដើមខែវិច្ឆិកា	ប្រជុំខែវិច្ឆិកា	
		២	ល្បែងសិក្សា ២ ភាសា	ដើមខែធ្នូ	ប្រជុំខែធ្នូ	
		៣	ល្បែងសិក្សា ៣ សិក្សាសង្គម	ដើមខែកុម្ភៈ	ប្រជុំខែកុម្ភៈ	
		៤	ល្បែងសិក្សា ៤ វិទ្យាសាស្ត្រអនុវត្ត	ដើមខែមេសា	ប្រជុំខែមេសា	
៤	ការវាយតម្លៃ	១	ជ្រើសរើសសិស្សដើម្បីរៀបចំកម្រងស្នាដៃ	ដើមខែតុលា	ប្រជុំខែតុលា	
		២	ប្រមូលកម្រងស្នាដៃសិស្ស	ដើមខែវិច្ឆិកា	ប្រជុំខែវិច្ឆិកា	
		៣	ប្រមូលកម្រងស្នាដៃសិស្ស	ដើមខែកុម្ភៈ	ប្រជុំខែកុម្ភៈ	
		៤	ប្រមូលកម្រងស្នាដៃសិស្ស	ដើមខែមេសា	ប្រជុំខែមេសា	
		៥	ប្រមូលកម្រងស្នាដៃសិស្ស	ដើមខែមិថុនា	ប្រជុំខែមិថុនា	
		៦	-សិក្សាករណីដំណើររឿងសិស្ស-ប្រជុំ -សិក្សាករណីដំណើររឿងសិស្ស-ព្រាង	សិក្ខាសាលា១ថ្ងៃ ខែមេសា	សិក្ខាសាលា១ថ្ងៃ ខែកក្កដា	
		៧	ពិនិត្យឡើងវិញនូវកម្រងស្នាដៃសិស្ស	សិក្ខាសាលា១ថ្ងៃ ខែកក្កដា	សិក្ខាសាលា១ថ្ងៃ ខែកក្កដា	
៥	ការប្រើធនធានសំបូរបែបក្នុងថ្នាក់រៀន	១	ប្រើផ្ទាំងរូបភាព	ដើមខែវិច្ឆិកា	ប្រជុំខែវិច្ឆិកា	
		២	ប្រើផែនទី	ដើមខែមករា	ប្រជុំខែមករា	
៦	អំណាន	១	អំណាន ១	ដើមខែធ្នូ	ប្រជុំខែធ្នូ	
		២	អំណាន ២	ដើមខែមករា	ប្រជុំខែមករា	
៧	សំណេរ	១	សំណេរ ១ ព្រាង និងប្រជុំ	ដើមខែមីនា	ប្រជុំខែមីនា	
		២	សំណេរ ២ អត្ថបទចរចារ	ដើមខែមេសា	ប្រជុំខែមេសា	
៨	ការឆ្លុះបញ្ចាំង គ្រូ	១	ការឆ្លុះបញ្ចាំងគ្រូប្រចាំឆ្នាំ	សិក្ខាសាលា១ថ្ងៃ	សិក្ខាសាលា១ថ្ងៃ ខែកក្កដា	
		២	ឆ្លុះបញ្ចាំងការងារកន្លងមក និងធ្វើផែនការបន្ត	សិក្ខាសាលា១ថ្ងៃ	សិក្ខាសាលា១ថ្ងៃ ខែកក្កដា	

<u>កំណត់សំគាល់</u> : ក្នុងកូឡោនផ្សេងៗ គ្រូត្រូវគូសជាសញ្ញា ✓ នូវកិច្ចការដែលបានធ្វើហើយ ។

ការប្រជុំប្រចាំខែ

សម្ភារ : សៀវភៅកំណត់ត្រាគ្រូ តារាងទី១: របៀបវារៈគំរូ សម្រាប់ការប្រជុំប្រចាំខែ

អ្នកសម្របសម្រួលនិយាយថា : ការប្រជុំប្រចាំខែមានសារសំខាន់ពីព្រោះវាជាឱកាស

- នៅពេលគ្រូមកពីសាលារៀនផ្សេងៗគ្នា អាចផ្លាស់ប្តូរបទពិសោធន៍គ្នា
- សម្រាប់គ្រូរៀនពីគ្នាទៅវិញទៅមក (ខ្សែបណ្តាញគ្រូគ្នាឯង)
- សម្រាប់គ្រូមានបទពិសោធន៍ជួយគ្រូថ្មីៗ
- សម្រាប់ពង្រីកគំនិតល្អៗពីសាលារៀនមួយទៅសាលារៀនមួយទៀតអំពីការបង្រៀន និងការរៀន

គោលបំណងសំខាន់នៃការប្រជុំប្រចាំខែគឺផ្តល់ជាវេទិកា ។ អ្នកសម្របសម្រួលមូលដ្ឋាន (នាយក និងនាយករងកម្រង នាយក នាយករងសាលា និងប្រធានក្រុមបច្ចេកទេស) មានតួនាទីសំខាន់នៅក្នុងការលើកទឹកចិត្តគ្រូឱ្យនិយាយអំពីការអនុវត្ត របស់ពួកគាត់ និងបញ្ហាដែលពួកគាត់កំពុងតែជួបប្រទះ ។

អ្នកសម្របសម្រួលនិយាយថា: កិច្ចការគ្រូនឹងជួយផ្តល់រចនាសម្ព័ន្ធមួយ សម្រាប់ការប្រជុំប្រចាំខែ ។ គ្រូអាចចាប់ផ្តើម ការប្រជុំប្រចាំខែពួកគាត់ទាំងអស់គ្នា ប៉ុន្តែបន្ទាប់មកត្រូវបែងចែកតាមក្រុមកម្រិតថ្នាក់សម្រាប់ធ្វើសកម្មភាពឱ្យកាន់តែពិស្តារ ។ សកម្មភាពសំខាន់ពីរនៅតាមក្រុមកម្រិតថ្នាក់ គឺ :

១. និយាយអំពីកិច្ចការដែលគ្រូបានបំពេញនៅក្នុងខែមុន និងអំពីបទពិសោធន៍ពួកគាត់ទាំងល្អ និងទាំងមិនល្អ ។ គ្រូខ្លះ ដែលទទួលបានលទ្ធផលល្អ អាចប្រើសៀវភៅកំណត់ត្រារបស់គាត់ ប្រាប់គ្រូដទៃទៀតនូវអ្វីដែលគាត់បានធ្វើ ។ គ្រូផ្សេងទៀតអាចសួរគាត់ឱ្យធ្វើបង្ហាញសកម្មភាពសិក្សាខ្លះៗ ។ អ្នកសម្របសម្រួលមូលដ្ឋាន អាចជួយដោយ ធ្វើការសង្ខេបគំនិតល្អៗផ្សេងៗគ្នា ដែលគ្រូបាន និងកំពុងតែប្រើ ។

២. និយាយអំពីកិច្ចការដែលគ្រូនឹងធ្វើនៅចន្លោះការប្រជុំប្រចាំខែនេះ និងខែបន្ទាប់ ។ នេះមានន័យថា អានការ ណែនាំទាំងអស់គ្នាមួយចប់ ពិភាក្សាវា និងព្រមព្រៀងលើអ្វីដែលគួរធ្វើ ។

អ្នកសម្របសម្រួលចែកគំរូរបៀបវារៈ នឹងនិយាយថា របៀបវារៈសម្រាប់ការប្រជុំប្រចាំខែអាចមានរាងដូចនេះ :

គំរូរបៀបវារៈ សម្រាប់ការប្រជុំប្រចាំខែ

	ចំណងជើងសកម្មភាព	ខ្លឹមសារសំខាន់ៗ	អ្នកសម្របសម្រួល/ប្រធាន	ពេល
១	ប្រជុំគ្រូ (ថ្នាក់ទី១-៦ ទាំងអស់)	***ព័ត៌មានពីក្រសួងអយក*** ការណែនាំថ្នាក់ជាតិ ការណែនាំថ្នាក់ខេត្ត ការណែនាំថ្នាក់ស្រុក/កម្រង ព័ត៌មានមូលដ្ឋានដទៃទៀត	នាយកកម្រង	៦០ នាទី
		កម្មវិធីប្រសិទ្ធភាពនៃការបង្រៀន និងរៀន ការពិភាក្សាទូទៅ ព័ត៌មានទូទៅ ការរីកចម្រើន យោបល់កែលំអ	នាយកកម្រង និង អ្នកសម្របសម្រួលមូលដ្ឋាន	
២	ក្រុមកម្រិតថ្នាក់	***ចែករំលែកលទ្ធផលកិច្ចការ*** ការពិភាក្សាតាមក្រុមតូចៗ ការជ្រើសរើសគំនិតល្អៗ	នាយករង/ប្រធានក្រុម បច្ចេកទេស	៦០ នាទី
៤	ក្រុមកម្រិតថ្នាក់	**បទបង្ហាញ** ការពន្យល់/ការធ្វើបង្ហាញអំពី គំនិតបង្រៀនល្អៗ	គ្រូ	៤៥ នាទី
៥	ក្រុមកម្រិតថ្នាក់	**ការរៀបចំ** សម្រាប់ **កិច្ចការ ទៅអនាគត :** -ការអានកិច្ចការ -ការពិភាក្សាកិច្ចការ -សំណួរ និងចម្លើយ	នាយករង/ប្រធានក្រុម បច្ចេកទេស	៤៥ នាទី
៦	ប្រជុំក្រុមទាំងមូល	**សកម្មភាពពិនិត្យឡើងវិញនៅ អង្គប្រជុំ** បញ្ហាដែលលេចឡើង បញ្ហាសម្ភារ/ការផ្គត់ផ្គង់ បញ្ហាធ្វើផែនការ	នាយកកម្រង និង អ្នកសម្របសម្រួលមូលដ្ឋាន	៣០ នាទី
				៤ ម៉ោង

របៀបវារៈនេះ គ្រាន់តែជាគំរូប៉ុណ្ណោះ អាចធ្វើការផ្លាស់ប្តូរទៅតាមការជាក់ស្តែង ។ សកម្មភាពដែលបានដាក់ពណ៌ បញ្ជាក់ទាំងពីរ ជាសកម្មភាពដែលមានសារសំខាន់ជាងគេបំផុត សម្រាប់រក្សានូវកម្មវិធីប្រសិទ្ធភាពនៃ ការបង្រៀន និងរៀន និងមិនគួរជំនួសបានឡើយ ។

សាលាកុមារមេត្រី និងប្រសិទ្ធភាពការបង្រៀន និងរៀន

(គោលបំណង វត្ថុបំណង និងវិធីសាស្ត្រ)

សម្ភារ : សៀវភៅកំណត់ត្រាគ្រូ

អ្នកសម្របសម្រួលហៅអ្នកចូលរួមឱ្យរាប់ឈ្មោះសមាសភាគទាំង៦នៃកម្មវិធីសាលាកុមារមេត្រី (ប្រសិនបើពួកគាត់ពុំដឹង ពួកគាត់គួរតែព្យាយាម និងរកចម្លើយនៅក្នុងសៀវភៅកំណត់ត្រាគ្រូ) ។ អ្នកសម្របសម្រួលម្នាក់ទៀតសរសេរគំនិតរបស់អ្នកចូលរួមនៅលើក្តារខៀន/ផ្ទាំងក្រដាសធំ ។

អ្នកសម្របសម្រួលនិយាយថា ការបំប៉នអំពីប្រសិទ្ធភាពនៃការបង្រៀន និងរៀន គឺជាសមាសភាគទី២ ដែលទាក់ទងទៅនឹងកម្មវិធីសាលាកុមារមេត្រី ។

អ្នកសម្របសម្រួលពន្យល់ថា សៀវភៅកំណត់ត្រាគ្រូ មានព័ត៌មានអំពីកម្មវិធីសាលាកុមារមេត្រីទាំងមូល ដែលប្រាប់ពីប្រសិទ្ធភាពនៃការបង្រៀន និងរៀន ។ អ្នកសម្របសម្រួលឱ្យអ្នកចូលរួមមើលទំព័រខ្លឹមសារ នៃសៀវភៅកំណត់ត្រាគ្រូ ដើម្បីរកទំព័រឱ្យត្រូវទៅតាមសមាសភាគនីមួយៗ ។ អ្នកសម្របសម្រួលឱ្យសិក្ខាកាមម្នាក់ៗស្វែងយល់ គោលបំណង និងវត្ថុបំណងក្នុងសៀវភៅកំណត់ត្រាគ្រូ និងអានឱ្យឮ ។

បន្ទាប់មកអ្នកសម្របសម្រួលនិយាយថា សិក្ខាសាលានេះនឹងប្រើវិធីសាស្ត្ររៀនសូត្រដោយមានការចូលរួម ។ នេះមានន័យថា អ្នកចូលរួមនឹងត្រូវចំណាយពេលវេលាយ៉ាងច្រើននៅក្នុងសិក្ខាសាលាដើម្បីធ្វើកិច្ចការរៀនសូត្រ ហើយអ្នកសម្របសម្រួលពុំមែនជាអ្នកចំណាយពេលច្រើនក្នុងការនិយាយ និងពន្យល់ឡើយ ។ ដើម្បីបំពេញកិច្ចការរៀនសូត្រ អ្នកចូលរួមត្រូវប្រើបទពិសោធន៍របស់ខ្លួនឯងក្នុងការបង្រៀន និងគំនិតរបស់ខ្លួនឯង អំពីប្រសិទ្ធភាពនៃការបង្រៀន និងរៀនប្រកប ។

គ្រូឧទ្ទេស និងតួនាទី

គ្រូឧទ្ទេសនៃកម្មវិធីប្រសិទ្ធភាពនៃការបង្រៀន និងរៀនអាចជ្រើសរើសចេញពីបុគ្គលិកនៃការិយាល័យថ្នាក់ខេត្ត ឬ ថ្នាក់ស្រុក សាលាគរុកោសល្យ និងវិក្រឹតការខេត្ត ឬអាចជានាយកសាលាឆ្នើម ឬ គ្រូឆ្នើមមកពីសាលានានានៅក្នុងខេត្ត ។ គ្រូឧទ្ទេសនៃកម្មវិធីប្រសិទ្ធភាពនៃការបង្រៀន និងរៀននឹងធ្វើសិក្ខាសាលាបំប៉នជាមួយគ្រូ និងអ្នកសម្របសម្រួលមូលដ្ឋាន ។ បន្ទាប់ពីធ្វើ សិក្ខាសាលារួច អ្នកសម្របសម្រួលមូលដ្ឋាននឹងធ្វើសកម្មភាពពិនិត្យតាមដានជាមួយគ្រូនៅពេលប្រជុំប្រចាំខែ និង នៅតាមសាលារៀន ។

គ្រូឧទ្ទេសត្រូវមានចំណេះដឹងល្អគ្រប់ផ្នែកទាំងអស់របស់វគ្គ ព្រមជាមួយនឹងឯកសារប្រសិទ្ធភាពការបង្រៀន និងរៀន ហើយក៏ត្រូវមានចំណេះដឹងល្អ អំពីកម្មវិធីសាលាកុមារមេត្រី ពីព្រោះប្រសិទ្ធភាពនៃការបង្រៀន និងរៀន (សមាសភាគទី២) ជាផ្នែកតែមួយគត់នៃក្របខ័ណ្ឌទូលំទូលាយរបស់កម្មវិធីសាលាកុមារមេត្រី ។ វាក៏មានសារសំខាន់ដែរថា គ្រូឧទ្ទេសត្រូវមាន បទពិសោធន៍ខ្លះអំពីការងារនៅសាលាបឋមសិក្សានៅក្នុងពេលថ្មីៗនេះ ជាពិសេសបទពិសោធន៍ជោគជ័យក្នុងនាមជាគ្រូប្រចាំ ថ្នាក់ ។

គ្រូឧទ្ទេសនៃកម្មវិធីប្រសិទ្ធភាពនៃការបង្រៀន និងរៀនទទួលខុសត្រូវក្នុងការរៀបចំ និងអនុវត្តសកម្មភាពរៀនសូត្រ នៅក្នុងសិក្ខាសាលាស្តីពីប្រសិទ្ធភាពនៃការបង្រៀន និងរៀនដែលបានអធិប្បាយនៅក្នុងសៀវភៅនេះ ។ គាត់នឹងត្រូវធ្វើសកម្មភាព បង្ហាញ និងផ្តល់ការពន្យល់ខ្លះៗ ។ ប៉ុន្តែតួនាទីចំបងរបស់គ្រូឧទ្ទេស គឺត្រូវជួយគ្រូឱ្យឆ្លើយសំណួរ និងធ្វើកិច្ចការដែលមាននៅ ក្នុងសិក្ខាសាលា ។ គ្រូបង្រៀននឹងរៀនបានពូកែ តាមការធ្វើសកម្មភាពរៀនសូត្រទាំងនេះដោយខ្លួនឯង ។ ដូច្នេះតួនាទីចម្បង របស់គ្រូឧទ្ទេស គឺជាអ្នកសម្របសម្រួល ។ ការអនុវត្តតាមវិធីនេះមានន័យថា គ្រូឧទ្ទេសប្រើវិធីដូចគ្នានឹងវិធីដែលគាត់លើក ទឹកចិត្តគ្រូឱ្យប្រើនៅក្នុងថ្នាក់រៀនរបស់គាត់ ។ វិធីនេះហៅថា គោលវិធីសិស្សមជ្ឈមណ្ឌល ឬអ្នករៀនមជ្ឈមណ្ឌល និងពេលខ្លះ រៀនសូត្រដោយមានការចូលរួម ។

គ្រូឧទ្ទេសនៃកម្មវិធីប្រសិទ្ធភាពនៃការបង្រៀន និងរៀនភាគច្រើនមិនមានពាក់ព័ន្ធនៅក្នុងការពិនិត្យតាមដានជាទៀងទាត់ ទៅលើគ្រូនៅតាមសាលា និងតាមកម្រង ។ អ្នកសម្របសម្រួលមូលដ្ឋាននឹងទទួលខុសត្រូវលើការជួយគ្រូនៅពេលប្រជុំក្នុង កម្រងនៅតាមសាលា ឬ ការិយាល័យអប់រំ យុវជន និងកីឡាស្រុក/ខណ្ឌ តំបន់ដាច់ស្រយាល ។ អ្នកសម្របសម្រួលតាម មូលដ្ឋានអាចជាបុគ្គលិកបច្ចេកទេសកម្រង (ប្រធាន/អនុប្រធានកម្រង នាយក/រងសាលារៀន ប្រធានក្រុមបច្ចេកទេស) ឬ ក្នុងករណីនៅតំបន់ដាច់ស្រយាល ជាបុគ្គលិកមកពីការិយាល័យអប់រំ យុវជន និងកីឡាស្រុក/ខណ្ឌ ឬ គ្រូចល័ត (គ្រូមាន បទពិសោធន៍ ឬ មានបច្ចេកទេសខ្ពស់) ។ គ្រូខ្លួនឯងជាអ្នកទទួលខុសត្រូវ អនុវត្តសកម្មភាពបង្រៀន និងរៀនប្រកបដោយ ប្រសិទ្ធភាពភាគច្រើននៅក្នុងថ្នាក់រៀន និងសាលារៀនរបស់គាត់នៅក្នុងឆ្នាំសិក្សា ។

បំណិនរបស់គ្រូឧទ្ទេស

មនុស្សគ្រប់រូបពុំមែនសុទ្ធតែជាគ្រូឧទ្ទេសល្អដោយស្វ័យប្រវត្តិឡើយ ទោះបីជាអ្នកនោះមានបទពិសោធន៍ច្រើន និងមានសញ្ញាប័ត្រខ្ពស់ក៏ដោយ ជួនកាលអាចរចាគ្រូឧទ្ទេសមិនទាន់ល្អដែរ ។ បញ្ហាដែលគេជួបប្រទះច្រើនបំផុតអំពីគ្រូឧទ្ទេសគឺ :

- ពុំបានត្រៀមឱ្យបានត្រឹមត្រូវ និងពុំដឹងអំពីអ្វីដែលគាត់ត្រូវនិយាយ
- ពុំធ្លាប់អនុវត្តជាក់ស្តែងសោះអំពីគំនិតដែលគាត់ធ្វើបទបង្ហាញ
- ភ្លេចថា គោលបំណងសំខាន់នៃការអប់រំគឺជួយជំរុញអ្នករៀនសូត្រឱ្យរៀន
- ចង់បង្ហាញអំណួតអំពីចំណេះដឹងរបស់ខ្លួន ដែលជាហេតុធ្វើឱ្យគាត់និយាយច្រើនជ្រុល
- មិនដែលនិយាយថា "ខ្ញុំមិនចេះទេ" ទោះបីជាគាត់ពុំមានយុទ្ធសាស្ត្រ បទពិសោធន៍ ឬគំនិតតិចតួចក្នុងការឆ្លើយ ឬដោះស្រាយបញ្ហាក៏ដោយ
- ភ្លេចថាពួកគាត់កំពុងតែបង្រៀនមនុស្សធំដែលមានបទពិសោធន៍ និងគំនិតផ្ទាល់ខ្លួន

គ្រូឧទ្ទេសដែលមានប្រសិទ្ធភាព គួរតែចេះ :

- ធ្វើបង្ហាញដោយមានការជឿជាក់ និងនិយាយយ៉ាងច្បាស់អំពីប្រធានបទទាំងអស់ នៅក្នុងវគ្គបំប៉នអំពីប្រសិទ្ធភាពនៃការបង្រៀន និងរៀន (នេះគឺជាតម្រូវការមូលដ្ឋាននៅក្នុងការត្រៀមធ្វើការបំប៉ន)
- ធ្វើជាគំរូនូវប្រភេទគរុកោសល្យ ដែលគាត់រំពឹងឱ្យគ្រូប្រើជាមួយសិស្ស ។ ដូច្នេះ ប្រសិនបើគាត់ជំរុញគ្រូឱ្យប្រើវិធីសាស្ត្រដោយមានការចូលរួមជាមួយសិស្ស គាត់គួរតែប្រើជាមួយគ្រូនៅក្នុងការបំប៉ននេះ ។
- ណែនាំកិច្ចការឱ្យច្បាស់ដាក់ឱ្យគ្រូធ្វើដោយខ្លួនឯង ដោយពុំចាំបាច់ផ្តល់នូវធនធានដាក់បញ្ចូលបន្ថែមទៀតឡើយ លុះត្រាតែគ្រូពិតជាជាប់គាំង ឬមានសំណូមពរនេះគឺ ជាបំណិនមូលដ្ឋាននៃការសម្របសម្រួល
- ដើម្បីឆ្លើយសំណួរខ្លះដែលគ្រូបានសួរ ដំបូងត្រូវសួរសំណួរនេះដល់គ្រូដទៃទៀតសិន
- ធ្វើរាល់សកម្មភាពទាំងអស់ដោយខ្លួនឯងឱ្យបានច្រើនដងដើម្បីយល់ដឹង និងឆ្លើយតបទៅនឹងបញ្ហាដែលគ្រូមាន (នេះ គឺជាតម្រូវការមូលដ្ឋាននៅក្នុងការត្រៀមធ្វើការបំប៉ន)
- ពិនិត្យមើលឡើងវិញនូវចម្លើយកិច្ចការរបស់អ្នកចូលរួម និងផ្តល់យោបល់ស្ថាបនា ។ នេះពុំមែនមានន័យថាធ្វើឡើងវិញនូវអ្វីៗទាំងអស់ដែលអ្នកចូលរួមបាននិយាយរួចហើយនោះឡើយ ឬ ក៏មិនមែនមានន័យថា ស្វែងរកអ្វីដែលអ្នកចូលរួមបាននិយាយ មិនត្រូវទាំងស្រុងនោះឡើយ ។ វាពិតជាពុំមែនមានន័យថាកែតម្រូវអក្ខរាវិរុទ្ធ លើរបាយការណ៍របស់អ្នកចូលរួមដោយប្រើប៊ិចក្រហមទេ ។ ការចាប់ផ្តើមផ្តល់យោបល់កែលំអដល់កិច្ចការគ្រូគប្បីលើកសរសើរនូវអ្វីដែលត្រូវ និងល្អរបស់គ្រូ (ការពង្រឹង បន្ថែមជាវិជ្ជមាន) ។ បន្ទាប់មកគ្រូឧទ្ទេសអាចលើកយកបញ្ហាណាមួយប្រសិនបើគ្រូឧទ្ទេសចង់ផ្តល់យោបល់អវិជ្ជមានគាត់គួរតែលើកជាបញ្ហាឡើង "ការធ្វើដូចនេះប្រហែលជាមិនដំណើរការកើតឡើយ" "នេះមានភាពច្រឡំបល់" "នេះផ្ទុយនឹងអ្វីដែលអ្នកបាននិយាយនៅទីនេះ" (នេះគឺជាបំណិនមូលដ្ឋាននៃការសម្របសម្រួល) ។ យោលប់មានប្រយោជន៍ជាងគេបំផុតដែលអ្នកសម្របសម្រួលអាចផ្តល់ឱ្យ គឺការទទួលស្គាល់នូវគំនិតល្អរបស់អ្នកចូលរួម និងត្រូវបន្ថែមអ្វីដែលសំខាន់ដែលអ្នកចូលរួមពុំបានមើលឃើញ (នេះជាបំណិនមូលដ្ឋាននៃ ការសម្របសម្រួល) ។

ប្រសិនបើគ្រូឧទ្ទេសរកឃើញកំហុសឆ្គង (អក្ខរាវិរុទ្ធ កំហុសនៃការគណនា) គាត់គួរតែផ្តល់ឱកាសឱ្យគ្រូធ្វើការកែតម្រូវដោយខ្លួនឯង ជាមុនសិន ។ គាត់អាចធ្វើដូចនេះដោយនិយាយថា "តើនេះត្រឹមត្រូវឬទេ?" "តើអ្នកយល់ស្របនឹងគំនិតនេះទេ" "នេះមើលទៅពុំត្រូវទេ" "តើចំណុចនេះខុសអ្វី" ជំនួសឱ្យការកែតម្រូវដោយប៊ិកក្រហមនៅលើកិច្ចការរបស់គ្រូ ។

គ្រូបង្រៀនសាលាកុមារមេត្រី

សារៈសំខាន់នៃគ្រូបង្រៀននៅក្នុងសាលាកុមារមេត្រី

ឯកសារប្រសិទ្ធភាពនៃការបង្រៀន និងរៀន សម្រាប់អភិវឌ្ឍវិជ្ជាជីវៈ

គ្រូបង្រៀន គឺជាគន្លឹះសម្រាប់អនុវត្តកម្មវិធីសាលាកុមារមេត្រីប្រកបដោយជោគជ័យ

គ្រូជាអ្នកពាក់ព័ន្ធយ៉ាងសំខាន់ នៅក្នុងកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងរបស់ជាតិ ដើម្បីកែលំអគុណភាពសាលារៀន នៅក្នុងប្រព័ន្ធអប់រំ។ គ្រូមានឥទ្ធិពលយ៉ាងច្រើនទៅលើកុមារដែលពួកគាត់បង្រៀន និងថ្នាក់រៀនដែលពួកគាត់គ្រប់គ្រង ។ មនុស្សភាគច្រើនមានការកត់សំគាល់យ៉ាងងាយចំពោះគ្រូល្អ និងគ្រូអន់ ។

គ្រូដើរតួជាគំរូដល់សិស្សនៅក្នុងថ្នាក់រៀនរបស់គាត់ ។ គ្រូអាចបង្ហាញនូវបុគ្គលិកលក្ខណៈល្អ ដែលគ្រួសារភាគច្រើនចង់ ឃើញកូនរបស់ខ្លួនយកតម្រាប់តាម ។ គុណភាពទាំងនេះរួមមាន ការខំប្រឹងប្រែងធ្វើការងារ មានចិត្តសប្បុរស មិនលំអៀង និងគោរពដល់អារម្មណ៏របស់អ្នកដទៃ ជាពិសេសសិទ្ធិរបស់កុមារ ។ គុណភាពទាំងនេះ គឺជាផ្នែកទាំងមូលរបស់បញ្ញត្តិនៃកម្មវិធីសាលាកុមារមេត្រី ។

គ្រូកុមារមេត្រីត្រូវតែស្គាល់កុមារគ្រប់រូបទាំងអស់នៅក្នុងថ្នាក់ខ្លួន ។ គ្រូត្រូវតែស្គាល់ឈ្មោះ ស្ថានភាពគ្រួសារ ចំណុចខ្លាំង ចំណុចខ្សោយ និងចំណង់ចំណូលចិត្តរបស់ពួកគេ ។ គ្រូកុមារមេត្រីត្រូវស្តាប់គំនិត និងមតិរបស់កុមារនៅក្នុងថ្នាក់របស់ខ្លួន ។ គ្រូកុមារមេត្រីត្រូវតែទទូចឱ្យកុមារនៅក្នុងថ្នាក់ស្តាប់គ្នាទៅវិញទៅមកផងដែរ ។ ប្រសិនបើគ្រូពិតជាគោរពតម្លៃនៃបទពិសោធន៏ និងទស្សនៈរបស់កុមារនោះ កុមារក៏នឹងធ្វើដូច្នោះដែរ ។

ការអភិវឌ្ឍវិជ្ជាជីវៈគ្រូបង្រៀន ជាផ្នែកមួយនៃកម្មវិធីសាលាកុមារមេត្រី

ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា បានដាក់ចេញនូវកម្មវិធីបំប៉នថ្នាក់ជាតិដល់បុគ្គលិកសិក្សាទាំងអស់ សម្រាប់ជាផ្នែកនៃការពង្រីកកម្មវិធីសាលាកុមារមេត្រី ។ ឯកសារប្រសិទ្ធភាពនៃការបង្រៀន និងរៀន គឺជាកិច្ចខំប្រឹងប្រែងចម្បងរបស់ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា ដើម្បីឱ្យបានទៅដល់គ្រូគ្រប់រូបទូទាំងប្រទេស ។

កម្មវិធីសាលាកុមារមេត្រីមានឬគ្មានផលប៉ះពាល់ដល់សាលារៀន អាស្រ័យទៅលើអ្វីដែលលោកគ្រូ អ្នកគ្រូបានធ្វើ ។ ឯកសារប្រសិទ្ធភាពនៃការបង្រៀន និងរៀនរួមបញ្ចូលទាំងឯកសារអភិវឌ្ឍវិជ្ជាជីវៈ ក្រសួងនឹងផ្តល់ជូនផ្ទាល់ដល់ដៃគ្រូ ។ ឯកសារទាំងនេះផ្តល់នូវព័ត៌មានអំពីគំនិតថ្មីៗនៅក្នុងការបង្រៀន និងរៀន និងឧទាហរណ៏សម្រាប់អនុវត្តជាក់ស្តែងអំពីរបៀបដែលគ្រូអាចប្រើគំនិតថ្មីៗទាំងនេះនៅក្នុងថ្នាក់រៀន ។

ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា នឹងផ្តល់ផងដែរនូវការគាំទ្រដល់គ្រូតាមសាលារៀនពេញមួយឆ្នាំសិក្សា តាមរយៈគ្រូឧទ្ទេសមកពីកម្រងសាលារៀន ឬការិយាល័យអប់រំ យុវជន និងកីឡាស្រុក/ខណ្ឌ ។

សៀវភៅកំណត់ត្រាគ្រូ គឺជាផ្នែកមួយរបស់ឯកសារប្រសិទ្ធភាពនៃការបង្រៀន និងរៀន ។ សៀវភៅកំណត់ត្រា នេះគឺសម្រាប់គ្រូកត់ត្រាកិច្ចការដែលបានធ្វើក្នុងឆ្នាំសិក្សា ។ គ្រូអាចយកសៀវភៅកំណត់ត្រារបស់ខ្លួនមកកាន់អង្គប្រជុំអភិវឌ្ឍវិជ្ជាជីវៈ ដែលប្រារព្ធធ្វើនៅកម្រងសាលារៀន ឬ នៅការិយាល័យអប់រំ យុវជន និងកីឡាស្រុក/ខណ្ឌ ។ គ្រូអាចចែករំលែកលទ្ធផលបទពិសោធការងាររបស់ខ្លួនជាមួយគ្រូដទៃទៀតបាន និង ជួយដល់គ្នាទៅវិញទៅមក ដើម្បីបំពេញឱ្យបានចប់សព្វគ្រប់នៅក្នុងកម្មវិធីអភិវឌ្ឍវិជ្ជាជីវៈ ។

នៅដំណាច់ឆ្នាំសិក្សា គ្រូគួរជូនសៀវភៅកំណត់ត្រាគ្រូទៅលោកនាយក/នាយិកាដើម្បីពិនិត្យមើល ។ គ្រូដែលបានអនុវត្តនូវរាល់កិច្ចការទាំងអស់នៅក្នុងថ្នាក់រៀនរបស់ខ្លួន ហើយបានកត់ត្រាលទ្ធផលនានា គ្រូនោះនឹងទទួលបានការលើកទឹកចិត្តពីក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា ដើម្បីលើកទឹកចិត្តដល់ការចូលរួមយ៉ាងសកម្មរបស់គាត់នៅក្នុងកម្មវិធីប្រសិទ្ធភាពនៃការបង្រៀន និងរៀន ។

កំណត់សំគាល់ : បច្ចេកទេសនៃការប្រើប័ណ្ណ VIPP នៅក្នុង ២ផ្នែកដូចតទៅ :

- VIPP មានន័យថាការធ្វើ និងឃើញជាក់ស្តែងក្នុងការចូលរួមផែនការ ។ នេះគឺជាវិធីនៃការសម្របួលផ្តុំ និងរកឱ្យឃើញនូវគំនិតសិក្ខាកាមបានច្បាស់លាស់នៅក្នុងវគ្គបំប៉ន ។ ប័ណ្ណ VIPP គឺជាផ្នែកមួយនៃព្យុះគំនិតដែលសិក្ខាកាមមិនទាន់ចាប់ផ្តើមពិភាក្សា ប៉ុន្តែសរសេរគំនិតរបស់គេនៅលើប័ណ្ណ ដែលមានពណ៌ផ្សេងគ្នា ។
- ជំហានសំខាន់បន្ទាប់មក VIPP មានលំនាំដូចជា :

  ១.សិក្ខាកាមស្តាប់សំណួរ និងសរសេរគំនិតគេលើប័ណ្ណដោយមិននិយាយ ឬ សួរគ្នាទេ ។

  ២.ក្រោយមកមានការឯកភាពលើពេលវេលា សិក្ខាកាមឈប់សរសេរលើប័ណ្ណហើយបង្ហាញប័ណ្ណទាំងនោះ ។

  ៣.អ្នកសម្របសម្រួលម្នាក់ជួយសិក្ខាកាមឱ្យពិភាក្សា និងសម្រេចអំពីអ្វីដែលគេបានធ្វើចំណែកថ្នាក់នៃប័ណ្ណនោះទៅតាមក្រុម ។

  ៤.សិក្ខាកាមឯកភាពលើឈ្មោះក្រុមដែលបានបិទលើប័ណ្ណ VIPP ទាំងនោះ ។
- ជាដំបូង សិក្ខាកាមសរសេរគំនិតរបស់គេលើប័ណ្ណពណ៌ស ។ បន្ទាប់មកគេធ្វើចំណែកថ្នាក់ប័ណ្ណពណ៌ស និងសរសេរឈ្មោះក្រុមលើប័ណ្ណពណ៌ផ្សេងៗទៀត ។ មានច្បាប់ ៣ សំខាន់ៗក្នុងការសរសេរប័ណ្ណ VIPP :

  ១.សរសេរគំនិតតែមួយក្នុងប័ណ្ណមួយ

  ២.សរសេរអក្សរឱ្យបានធំៗលើប័ណ្ណ

  ៣.សរសេរលើប័ណ្ណទាំងនោះច្រើនបំផុត៣ បន្ទាត់